

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน
ระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่
ประจำปีการศึกษา 2512

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ปริญญาโท

ของ

วิรัตน์ ไวยกุล

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

20 สิงหาคม 2513

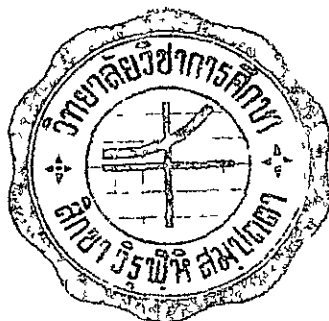
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

..... ผศ. ดร. ชรินทร์ ประธาน

..... ดร. งามวิจิตร กรรมการ

..... ดร. งามวิจิตร กรรมการ

20 สิงหาคม 2513

ประกาศคุณประการ

ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งและเป็นพระคุณในความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อจากหลายท่าน จึงทำให้ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วาทยะอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสามท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี ชนะชานันท์ ที่ให้ความเอาใจใส่ แนะนำช่วยเหลือตรวจแก้ไข ขอบพระคุณอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาการศึกษาครั้งนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศีลา จายนียโยธิน ที่ให้ข้อคิด ทิชมและตรวจแก้ไขสำนวนภาษาด้วยความปรานี และรองศาสตราจารย์วนิดา นีโลดม ที่ให้คำแนะนำวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ทางสถิติ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความขอบคุณต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ที่อนุญาตให้ผู้เขียนลาศึกษาต่อจนจบการศึกษา นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือเป็นอย่างดีจากศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอทุกอำเภอ ตลอดจนครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายทุกท่าน ในจังหวัดเชียงใหม่ ในการแจกจ่าย รวบรวม และตอบแบบสอบถาม คุณสุรินทร์ สุชาชัย และคุณไพฑูริย์ พูลพิพัฒน์ ในการรวบรวมและส่งแบบสอบถามไปยังผู้เขียน สมาคมกนิยภัตการวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่กรุณาเอื้อเฟื้อให้ใช้เครื่องอัดสำเนา ปริญญาโทฉบับนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความจริงใจ

ผู้เขียนระลึกถึงพระคุณของพ่อและแม่ ที่ได้ให้กำลังใจ ความรักและความอบอุ่นตลอดมา เสมอ

นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณผู้มีส่วนช่วยเหลือท่านอื่น ๆ ในการเขียนปริญญาโทฉบับนี้ด้วยความจริงใจ

วิรัตน์ ไวยกุล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	กำนำ.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	10
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	10
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	11
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	11
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	12
	เอกสารและการวิจัยในประเทศไทย.....	12
	เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ.....	19
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	24
	การทรวผลประชากร.....	24
	การสร้างแบบสอบถามเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	24
	การแจกจ่ายแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล.....	27
	การจัดกระทำกับข้อมูล.....	27
3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
	สภาพทั่วไปของครูสอน.....	29
	วุฒิของครูสอน.....	30
	อายุของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	32
	ประสบการณ์ในการสอน.....	33
	จำนวนชั่วโมงของครูสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์.....	35
	วิชาอื่นที่ครูภาษาอังกฤษต้องสอน.....	37

	การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ.....	39
	ความสนใจและการปรับปรุงการสอนของครู.....	42
	ความรู้สึกของครูเกี่ยวกับความเอาใจใส่สนับสนุนของ ผู้บังคับบัญชา	45
	ความรู้และปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู.....	46
	การแสวงหาความรู้วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม.....	49
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)	53
	ปัญหาและอุปสรรคของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการสอน.....	53 ✕
	จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน.....	53
	✓ ปัญหาในการกำหนดยุทธศาสตร์.....	54 ✕
	ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษ.....	62
	ปัญหาในการเตรียมการสอน.....	68 ✕
	ปัญหาในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน.....	69
	ปัญหาและความต้องการที่จะได้รับจากศึกษานิเทศก์.....	73
	การปรึกษาหารือผู้เกี่ยวข้องเมื่อครูประสบปัญหาในการสอน.....	76
5	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)	77
	ความถี่เห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ.....	77
	ความถี่เห็นของครูเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	81
	ปัญหาทั่วไปของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	90
6	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	92
	สรุปและอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า.....	93
	ข้อเสนอแนะ.....	100
	บรรณานุกรม.....	106
	ภาคผนวก.....	111

บัญชีการวาง

การวาง		หน้า
1	แสดงการนำเสนอภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศและวุฒิ.....	30
2	แสดงกฎวิธีต่างๆ จำแนกตามวิชา เอก-โทที่เคยมักศึกษา.....	31
3	แสดงอายุของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศและวุฒิ.....	32
4	แสดงประสบการณ์ในการ เป็นครูของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	33
5	แสดงประสบการณ์ในการ สอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	34
6	แสดงครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามชั่วโมงสอนทั้งหมดต่อสัปดาห์.....	35
7	แสดงครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามชั่วโมงสอน เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์.....	36
8	แสดงครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามวิชาที่สอนในหมวดต่างๆ	38
9	แสดงครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ.....	40
10	แสดงความคิดเห็นของครูในการนำความรู้จากการอบรมมาใช้สอน.....	41
11	แสดงเหตุผลในการ เลือการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	42
12	แสดงความรู้สึกของครูภายหลังจากที่ได้สอนภาษาอังกฤษมาแล้ว.....	43
13	แสดงความสนใจในการปรับปรุงการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	44
14	แสดงความรู้สึกของครู เกี่ยวกับทริทให้คำแนะนำสนับสนุนในการสอนภาษาอังกฤษของครูกับบัญชา.....	45
15	แสดงระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามความรู้สึกของครูสอนภาษาอังกฤษเอง....	46
16	แสดงปัญหา เกี่ยวกับการ ออกเสียงภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	48
17	แสดงวิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	50

ตาราง	(จ)	หน้า
18	แสดงปัญหาที่เกิดจากการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครูสอนภาษาอังกฤษ...	51
19	แสดงว่านวนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ที่ครูสอนภาษาอังกฤษสอน.....	53
20	แสดงการจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอน ภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	55
21	แสดงวิธีการจัดสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ปฏิบัติจริงในชั้นเรียน.....	56
22	แสดงคำคมของครู เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ.....	57
23	แสดงการใช้วิธีแปล เป็นไทยในการสอนภาษาอังกฤษของครู.....	58
24	แสดงวิธีการสอนอ่านออกเสียงของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	59
25	แสดงแบบตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ครูใช้ในการสอนเขียน.....	60
26	แสดงปัญหาที่ครูประสบในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ.....	61
27	แสดงอัตราการใช้อุปกรณ์การสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	63
28	แสดงปัญหาในการใช้และการจัดหาอุปกรณ์การสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ..	64
29	แสดงรายการอุปกรณ์ที่ครูใช้ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ.....	66
30	แสดงสาเหตุที่ไม่ได้เตรียมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	68
31	แสดงอัตราการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ..	70
32	แสดงปัญหาที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	71
33	แสดงปัญหาของครู เกี่ยวกับการตรวจผลงานของนักเรียน.....	72
34	แสดงปัญหาของครู เกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์.....	74
35	แสดงความช่วยเหลือแนะนำที่ครูต้องการจะได้รับจากศึกษานิเทศก์.....	75
36	แสดงสิ่งที่ครูปรึกษา เมื่อครูประสบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ.....	76

37	แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของ ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ.....	77
38	แสดงความคิดเห็นของครูจำแนกตามระดับความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษพอที่จะใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเองตามความมุ่งหมายของ หลักสูตรของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนปลายแล้ว.....	78
39	แสดงประโยชน์ของประมวลการสอนที่มีต่อการดำเนินการสอนของครู สอนภาษาอังกฤษ.....	80
40	แสดงความสำเร็จของการมีหนังสือเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	81
41	แสดงความสำเร็จของการมีหนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่โรงเรียนมีไว้ให้นักเรียนได้ใช้.....	82
42	แสดงความคิดเห็นของครูว่าแนกตามความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรที่ใช้ ในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	83
43	แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในหนังสือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	84
44	แสดงความคิดเห็นของครูว่าแนกตามความเหมาะสมของภาพประกอบที่ใช้ ในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	85
45	แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อความสอดคล้องของแบบเรียนกับเนื้อเรื่อง ในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ.....	86
46	แสดงความคิดเห็นของครูจำแนกตามความเหมาะสมในการจัดระเบียบเนื้อ- เรื่องก่อนหลังในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	87
47	แสดงความคิดเห็นของครูที่ว่าแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนมีส่วนช่วยให้ นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ก็เพียงไร.....	88

ตาราง	(๒)
	หน้า
48 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับประโยชน์ของแบบ เรียนที่มีต่อการสอน วิชาภาษาอังกฤษ.....	89

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก และนับได้ว่ามีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการ เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิทยาการก้าวหน้าทางต่าง ๆ ออกไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโลก ประเทศไทยถือว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก เพราะประเทศเรากำลังอยู่ในระยะพัฒนา และยังอยู่ในฐานะที่จะต้องรับเอาความรู้ทางวิชาการจากประเทศที่เจริญแล้วโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ไม่ว่าจะเป็นในวิชาการแขนงใด อีกประการหนึ่ง ในปัจจุบันนี้ชาติทั้งหลายจำต้องติดต่อสมาคมกันและกันมากขึ้น ประกอบทั้งความเจริญทางด้านคมนาคมขนส่งซึ่งก่อนหน้านี้คาดไม่ถึงว่าจะได้ ก็เจริญรุดหน้าจนทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น นักท่องเที่ยว นักการศึกษา และประชาชนต่างอาชีพทั่วโลก ไกลมาเยือนถึงบ้านเมืองเรา เราก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับคนเหล่านี้ จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตสังคมเป็นอยู่ของคนไทยยิ่งขึ้นทุกที แม้ในชีวิตประจำวันเราก็อาจจะประสบกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จาก ภาษาอังกฤษได้ปรากฏอยู่ในชื่อสถานที่ ร้านค้า สินค้า ยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ ตลอดจนกระทั่งปนอยู่ในภาษาไทยบางคำ ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่เข้ามาพร้อมกับ วัฒนธรรม ความรู้ และสินค้าต่าง ๆ

การ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมไทย และมีประโยชน์ต่อเด็กไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะปัจจุบันของประเทศเรากำลังพัฒนา ดังจะเห็นได้จาก

รายงานการสัมมนาเรื่อง หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ที่กรมวิชาการ¹ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 21-26 มีนาคม 2510 ซึ่งที่ประชุมได้สรุปความคิดเห็นเรื่องนี้ไว้ว่า ".... ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางสำหรับคนต่างชาติต่างภาษาทั่วโลก ไม่ใช่เพียงแต่เป็นภาษาที่คนไทยใช้พูดกับฝรั่งอังกฤษ หรืออเมริกันที่เป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่เป็นภาษากลางสำหรับใจที่ติดต่อกันในระหว่างนานาชาติ.... เป็นกุญแจนำคนไทยไปสู่โลกกว้าง ทำให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัวเรา ทั้งให้ทราบความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในโลก... เป็นสื่อวัฒนธรรมอันเป็นทางทำให้เกิดความเข้าใจกับนานาชาติ"

ซี.โอ.อี. ฮูเบเนอร์² ผู้อำนวยการภาษาต่างประเทศ แผนกศึกษาธิการแห่งรัฐนิวยอร์ก ได้กล่าวสนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า "การเรียนรู้อื่นนั้นไม่มีกรณีใดเลยที่จะเป็นการสูญเสียเปล่า แตกต่างจะเป็นกฎประโยชน์ในอันที่จะนำไปสู่ การแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ในโลก.... การเรียนภาษาอื่นไม่ใช่เป็นการฟุ้งเฟ้อทางวัฒนธรรม แต่เป็นความจำเป็นในการปฏิบัติจริง คือจำเป็นในค่านธุรกิจ การเดินทาง การวิจัย การต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การทำความเข้าใจระหว่างชาติ และ จำเป็นต่อสันติภาพของโลก"

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ จึงได้จัดให้คนไทยได้เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยกำหนดให้เป็นวิชาสามัญในหลักสูตร ตั้งแต่การศึกษาภาคบังคับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับอุดมศึกษา

ตามหลักสูตร ประโยคประถมศึกษาตอนปลาย³ ได้กำหนดความมุ่งหมายในการเรียน

¹ วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ "รายงานสรุปความคิดเห็นจากการสัมมนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา" รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน้า 6.

² Huebener, Theodore., Why Johnny Should Learn Foreign Languages, p. xii.

³ ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตร ประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 หน้า 10.

การสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้คือ.

1. เพื่อให้เด็กเข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ชั้กันแพร่หลายทั่วโลก เป็นกฎแห่งกลางความรู้อยู่ และเป็นสื่อสำคัญในการติดต่อกับต่างประเทศ
2. เพื่อให้เด็กรู้จักใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย โดยมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนพอควรแก่ชั้น
3. เพื่อให้เด็กเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษว่า เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และให้รู้ว่ามีโอกาสที่จะได้พบเห็นภาษาอังกฤษนั้นมีอยู่เนือง ๆ
4. เพื่อให้เด็กสนใจในการศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ
5. เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานในการศึกษาต่อ และเพื่อช่วยการศึกษาวិชาอื่น ๆ ด้วย

การที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้เริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลายนั้นนับได้ว่า เป็นการถูกต้องตามหลักวิชาการพอสมควร เพราะเด็กในวัยนี้ยังอยู่ในวัยที่จะเรียนการออกเสียงได้ก็ ธรรมชาติการพูดเสียงก็เปลี่ยนแปลง หยิบตัวไวยากรณ์ จึงเรียนภาษาต่างประเทศได้เร็วและออกเสียงได้ถูกต้องก็กว่าผู้ใหญ่ ซึ่งติดนิสัยในการออกเสียงภาษาเดิมของตน จนเป็นอุปสรรคต่อการออกเสียงที่แปลกออกไปในภาษาต่างชาติ นอกจากนั้นเด็กยังไม่สับสนปนเปกันระหว่างภาษาใหม่กับภาษาเดิม เพราะเด็กไม่ช่างสงสัยหรือช่างเปรียบเทียบภาษาและไม่คิดถึงความยุ่งยากซับซ้อนทางภาษา⁴

การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นขั้นเริ่มต้นของการเรียนภาษาใหม่นั้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ครูจะต้องวางพื้นฐานทางภาษาให้มั่นคง เพื่อจะได้เป็นหนทางไปสู่การศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษขั้นสูงต่อไป

กานดา สินขวานนท์⁵ กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า "ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นเริ่มต้นเช่นที่จะสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7 แก่เด็กไทยเรานี้ยังเป็นระยะที่สำคัญที่ต้องการหลัก

⁴ Finocchiaro, Mary, Teaching Children Foreign Languages, p.4.

⁵ กานดา สินขวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 4.

และแนวที่ถูกต้อง เพราะเป็นการปูพื้นฐาน จำเป็นที่จะต้องทำให้มั่นคงแข็งแรงถูกต้อง
หลักการ เพื่อให้เป็นบันไดให้แก่นักเรียนไต่ก้าวไปสู่ความรู้ทางภาษาอังกฤษ ในขั้นสูงขึ้นไปโดย
สะดวก

✓ เมื่อครูใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมถูกต้องในชั้นเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่ ก็ย่อมจะเป็น
การสูญเสียเวลาและไม่คุ้มค่า เด็กนักเรียนไม่สามารถจะเรียนคืบหน้าต่อไปได้ มีแต่จะต้อง
ย้อนกลับหลัง และกลายเป็นปัญหาที่ครูจะต้องแก้ไขซ่อมเสริมกันอยู่ไม่รู้จักหยุดหย่อน⁶

เป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่าการสอนภาษาอังกฤษชั้นเริ่มต้นในระดับประถมศึกษาตอน
ปลายของไทยเรานั้น ยังไม่ได้ยึดถือตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ดังจะเห็นได้จาก
การที่ผู้พูดถึงเรื่องนี้กันอยู่บ่อย ๆ เสมอ

กานดา สินขวานนท์⁷ กล่าวว่า "เมื่อพิจารณาจำนวนเวลาที่เด็กไทยใช้เรียน
ภาษาอังกฤษ กว่าจะจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นระยะเวลาที่นาน คือเรียนใน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลายสามปี และในชั้นมัธยมศึกษาห้าปี รวมเป็นแปดปี....เมื่อพิจารณากัน
ให้ถ่องแท้แล้ว จำนวนระยะเวลาเท่านี้ควรจะเหลือพอที่จะทำให้คนเรียนรู้อาษา
หนึ่งพอที่จะใช้การได้อย่างที่ใฝ่ฝัน แต่เมื่อมองคุณภาพของการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทย
ด้วยใจเป็นกลางแล้ว เราจะต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้ว่าเด็กไทยเราไม่มีความสามารถเท่า
ที่ควรจะเป็น...."

เนื่องมาจากความบกพร่องในการสอนภาษาอังกฤษชั้นเริ่มต้นนี้เอง พงศา สุกิจ
นิมมานเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนปัจจุบัน ได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัว

⁶ Alexander, L. G., Practice and Progress, (New Concept English Series), p. xii.

⁷ กานดา สินขวานนท์ ด.ก. หน้า 2.

5
ไว้ว่า การจะให้เริ่มสอนภาษาต่างประเทศโดยเริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา เสียด้วยซ้ำ⁸

✓ อย่างไรก็ดี ความบกพร่องในการสอนภาษาต่างประเทศนี้มีไว้ว่า จะเกิดขึ้นแต่เฉพาะกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเท่านั้น เด็กนักเรียนเกือบทั่วโลกก็ประสบปัญหานี้เช่นเดียวกัน

✓ ไบรช แวน ไชออก⁹ กล่าวไว้ว่า ".... ในโลกขณะนี้เด็กนับเป็นจำนวนล้าน ๆ คนกำลังเรียนภาษาต่างประเทศ แต่ผลที่ได้จากความพยายามของเด็กเหล่านี้คิดแล้วน้อยเกินที่ เพราะเด็กเหล่านั้นไม่สามารถใช้ภาษานั้นได้จริง ๆ ฉะนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์ว่าควรจะต้องทำอะไรใหม่ ๆ ขึ้นสักอย่าง"

✓ แสดงว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะเริ่มต้น คือระดับประถมศึกษาตอนปลายนี้ ยังมีปัญหาซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขให้ดีขึ้นหรือให้หมดสิ้นไป เพราะการที่นักเรียนเรียนไปแล้วไม่สามารถใช้ความรู้ได้นั้น บ่อจะต้องมีข้อบกพร่องในการเรียนการสอนอย่างแน่นอน และถ้าพิจารณาถึงให้ละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จะพบว่าข้อบกพร่องที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้คือนั่นอยู่ที่ ครู นักเรียน แบบเรียน อุปกรณ์ วิธีสอนและการวัดผล ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนภาษา อย่างไรก็ตาม ข้อบกพร่องที่สำคัญประการหนึ่งได้แก่ ความสามารถในการสอนของครูนั่นเอง ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของผู้นิยมชาตภาษา โคซี่ให้เห็นความสำคัญของครูผู้สอนไว้ เช่น.

แมรี ฟินอคเชียโร¹⁰ ผู้นิยมชาตภาษาและผู้อำนวยการสถาบันภาษาต่าง

⁸ ประชาสัมพันธ์ กรม แผนกชาวประชาสัมพันธ์ กองการชาว "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดงานปีการศึกษาแห่งชาติ" (ชาวภายในประเทศ ภาคว่า วันที่ 25 ธันวาคม 2512 เวลา 20.00 น.) วิทยุสารประจำวัน 26 ธ.ค. 2512

⁹ แวน ไชออก, ไบรช แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ กนกคาย จงเจริญสุข แปล หน้า 1.

¹⁰ Finocchiaro, Mary, op. cit., p. 1.

ประเทศเกี่ยวกับครูประถมศึกษา แห่งมหาวิทยาลัย ชิฟฟ์นิเวอร์ซิตี รัฐนิวยอร์ก กล่าวถึง ปัญหาในการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นประถมศึกษาไว้ว่า "การแก้ปัญหาหนึ่งไม่ใช่อยู่ที่เลือก สอนภาษาที่เรียนนั้นเสีย แต่อยู่ที่การเตรียมครูให้พร้อมต่อความรับผิดชอบใหม่ อยู่ที่การตั้ง ความมุ่งหมายที่เป็นจริง สามารถปฏิบัติได้บรรลุได้ อยู่ที่การแจ้งให้ครูปกครอง เข้าใจถึงความ มุ่งหมายเหล่านี้ อยู่ที่การวางโครงการให้สอดคล้องกับโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา และอยู่ที่การ คิดตามประเมินผล และการปรับปรุงโครงการให้ต่อเนื่องกันอยู่เสมอ"

บุญเหลือ กุญชร กล่าวถึงความสำคัญของครูสอนภาษาอังกฤษว่า "...ครูที่สอน ภาษาต่างประเทศต้องเป็นครูที่สอนดีที่สุด... ต้องเป็นผู้ได้รับการฝึกหัดสำหรับสอนภาษาต่างประเทศมาโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพราะภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาของผู้สอน ไม่มีประเทศใด ในโลกสามารถจ้างครูที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนภาษาให้เด็กเรียนของตนได้ทั่วประเทศ ว่า ต้องอาศัยครูในชาติของตนเองเป็นผู้สอน เช่นในประเทศไทยก็ว่าเป็นต้องใจครูไทยสอนภาษา อังกฤษ เป็นต้น"

เฮ. ซี. เบอร์โร (H. C. Burrow) ผู้เขียนตำราภาษาอังกฤษชุด The Oxford English Course for Thailand ที่ใช้เรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้ยืนยันใน ที่ประชุมสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาว่า การที่ครูระดับประถมศึกษาที่เป็น คนไทยจะสอนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องนั้นไม่เป็นสิ่งเหลือวิสัย เพราะคำและโครงสร้าง (แบบ ประโยค) ที่ใช้สอนระดับนี้มีอยู่จำกัด ไวยากรณ์ที่สอนก็ไม่มาก ถ้าครูศึกษาให้ทราบเสียก่อนใน สิ่งที่ครูจะสอน ครูก็จะสอนได้ถูกต้อง ตลอดจนการออกเสียงครูก็อาจจะฝึกได้จากแบบเรียน หรือแผ่นเสียงประกอบได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำเป็นจะต้องเพิ่มพูนความรู้และแก้ไข ปรับปรุงวิธีสอนของตนอยู่เสมอ ปัจจุบันนี้ได้มีการปรับปรุงวิธีสอน โดยอาศัยการศึกษาราย

41 10
บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย" ศูนย์ศึกษา 20:45-52, กันยายน 2498.

12 11
วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ล.ค. หน้า 90-91.

ตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ หรือที่เรียกว่า วิชาภาษาศาสตร์ (Linguistics) คือศึกษาจากหน่วยเสียง (phonemes) และหน่วยคำ (morphemes) ตลอดจนถึงกฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนของประโยค (Syntax) ในภาษานั้น ๆ แล้วนำความรู้เหล่านี้มาช่วยในการสอนวางแผนการสอน และจัดอุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกับหลักการของธรรมชาติการเรียนรู้ของภาษา

× ✓ วิลเลียม จี. มอลตัน¹³ โคลลาวเน้นให้รู้ว่ ธรรมชาติที่แท้ของภาษานั้นก่อนเสียงไม่ไรตัวอักษรหรือเครื่องหมายที่ปรากฏบนกระดาษ การเรียนภาษานั้นต้องฝึกให้เกิดเป็นนิสัย โดยเขาสรุปไว้ดังนี้คือ: 1) ภาษาคือคำพูด ไม่ใช่การเขียน 2) ภาษาหนึ่ง ๆ นั้นเป็นชุดของนิสัย 3) ภาษาควรจะเรียนรู้จากการสนทนา ไม่ใช่จากการบอกเล่าให้ฟัง 4) ภาษาคือคำพูดของเจ้าของภาษาเอง ไม่ใช่กิดเอาว่าเจ้าของภาษาคิดจะพูดเช่นนั้น 5) ภาษาต่าง ๆ นั้นแตกต่างกันแต่ละภาษาย่อมจะคงมีโครงสร้างของตัวเอง

* ดังนั้นการได้เรียนรู้และมีความเข้าใจในวิชาภาษาศาสตร์ จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถชี้จุดแตกต่างระหว่างภาษาเดิมกับภาษาใหม่ที่นักเรียนจะเรียน และนำความรู้ที่มีมาช่วยในการวางแผนการสอน นอกจากนั้นครูก็ควรจะเข้าใจว่าบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันในทางความสามารถทางภาษา เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดเตรียมการสอนให้ได้อย่างดียิ่งขึ้น

✓ คีลา จายเนียโยชิน¹⁴ โคลลาวถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในคำภาษาไว้ว่า "จุดสูงสุดของความเจริญของทางภาษาของมนุษย์ไม่เท่ากัน ความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ความสามารถในการตีความหมายพลิกแพลงของภาษา และความสามารถในการใช้และมีความเข้าใจภาษาที่ไพเราะไม่เท่ากัน เช่น ในกรณีที่ย่างกนเป็นกวีที่สามารถโดยที่ความสนใจทางคำโครงสร้างของไวยากรณ์มีน้อยเต็มที่ เหล่า

¹³ Moulton, Williams G., "Linguistics and Languages Teaching in The United States 1940-1960", Trends in European and American Linguistics, pp. 88-89.

¹⁴ คีลา จายเนียโยชิน "ความแตกต่างระหว่างบุคคลทางภาษา" ศูนย์ศึกษา

นี้เป็นต้น ยิ่งกว่านั้น บางคนยังมีจุดสูงสุดของความเจริญทางภาษามีใจจำกัดอยู่เฉพาะภาษาเดียว หากสามารถเข้าใจและใช้ภาษาอื่นได้อย่างถูกต้อง"

ในระยะ 10 ปีมานี้ประเทศไทยได้มีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ดียิ่งขึ้น เห็นได้จากมีผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศที่สนใจเรื่องนี้เข้ามาทำการค้นคว้าร่วมมือช่วยเหลือกัน เช่นในปี พ.ศ. 2502 ได้มีสถาบันการค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ (Southeast Asian Regional English Project) หรือที่มักย่อว่า SEAREP มาช่วยสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับครูเรียนไทย ทั้งนี้ได้พิจารณาการเรียนการสอนโดยอาศัยแนวการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ เป็นพื้นฐาน ตั้งแต่วัยประถมศึกษาไปจนถึงระดับฝึกหัดครู

นอกจากนั้นยังได้มีการสัมมนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เช่น ระหว่างวันที่ 21 - 28 มีนาคม 2510 กรมวิชาการ โดยอนุมัติของกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ณ ศูนย์วัสดุการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้มีครูผู้ทำการสอน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญเฉพาะสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการศึกษา เช่น ศึกษาธิการเขตทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาประกอบด้วย โดยมีความมุ่งหมายสำคัญสามประการคือ¹⁵

1. เพื่อพิจารณาหลักสูตรและอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษประถมศึกษาตอนต้นตามข้อเท็จจริงที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรและอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษประถมศึกษาตอนปลาย พพศักราช 2503
3. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษาตอนปลาย โดยมุ่งหมายปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ต่อมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ศูนย์พัฒนาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย ได้จัดให้มีการ

สัมมนาเกี่ยวกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น ระหว่างวันที่ 24 – 25 ตุลาคม 2512 ที่ตึก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีความมุ่งหมายเพื่อจะปรับปรุงการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นเดียวกัน

การที่ระยะนี้มีความเคลื่อนไหว เกี่ยวกับปัญหาในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา แสดงว่าการ เรียนการสอนระดับนี้ ยังคงมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคอยู่ จึงควรที่จะได้มีการศึกษาเพื่อเสนอแนะให้มีการแก้ไข ดำเนินการต่อไป

โดยเหตุดังกล่าวนี้นี้ ผู้เขียนเห็นว่า การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนในระดับประถมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นชั้นที่นักเรียนเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่จะช่วยให้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับนี้ได้เป็นอย่างดี อนึ่งผู้เขียนเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่เปิดเรียนแล้วจนถึงปีการศึกษา 2512 นี้ถึง 86 โรงเรียน มีครูจำนวน 420 คน มีนักเรียนที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษถึง 11,732 คน¹⁶ และในจำนวนครูทั้งหมดนี้เป็นครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษประมาณ 145 คน¹⁷ จำนวนครูและนักเรียนเหล่านี้ก็จะประสบปัญหาในการ เรียนการสอนเช่นกัน ผู้เขียนจึงได้ตกลงใจดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อจะได้นำผลการศึกษาเสนอแนะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญห และปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป นอกจากนี้ยังกล่าวว่าการศึกษานี้อาจจะ เป็นประโยชน์ต่อการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ในจังหวัดอื่นที่มีปัญหาและอุปสรรคทำนองเดียวกันอีกด้วย.

¹⁶ กิจาธิการจังหวัดเชียงใหม่, แผนก สถิติจำนวนโรงเรียน จำนวนครู นักเรียนประถมศึกษาตอนปลายของรัฐบาล ปีการศึกษา 2512. (เอกสารพิมพ์คัด 5 หน้า)

¹⁷ จากการสอบถามครูใหญ่ของโรงเรียนโดยตรง และ จากการสอบถามศึกษานิเทศการอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่.

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อจะศึกษาลักษณะของกระบวนการต่าง ๆ อันอาจจะเป็นสาเหตุของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนดังนี้.

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของครูผู้สอนในด้านวิชาชีพ (professional) เช่น วุฒิ ระยะเวลาที่ทำการสอน การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ความสนใจในการสอน ตลอดจนปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู
2. เพื่อศึกษาปัญหาทั่วไปในการดำเนินการสอน เช่น การให้ความสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา การจัดชั่วโมงสอน จำนวนนักเรียน การใช้วิธีสอน อุปกรณ์ กิจกรรม การวัดผล ตลอดจนการต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ
3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ.2503 และแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้บรรลุความมุ่งหมายได้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป.

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คาดว่าจะให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้.

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนจะได้เข้าใจในปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับนี้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่นิสิต นักศึกษาฝึกหัดครู หรือผู้ที่กำลังจะออกไปเป็นครูในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ได้ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จะต้องเผชิญในอนาคต
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ นับตั้งแต่ครูใหญ่ ศิษยานุศิษย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันฝึกหัดครู ได้ร่วมมือกันพิจารณาทบทวนแก้ไขปรับปรุงในด้าน วิธีสอน แบบเรียน หลักสูตร การอบรมครูประจำการ ตลอดจนการ เสริมสร้างทัศนคติในอันที่จะเป็นกำลังใจแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับนี้.

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ถือว่า การดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของจังหวัดเชียงใหม่ที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้ ยังมีข้อบกพร่องที่ควรจะได้รับการแก้ไขปรับปรุงอยู่หลายประการ
2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ถือว่า คำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของครูนั้น เกิดจากความจริงใจ
3. การศึกษาปัญหานี้ กระทบกับครูที่ทำการสอนอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2512 ในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น จึงอาจจะไม่ครอบคลุมไปถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นในปีต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะกระทบกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายของรัฐบาลในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2512 จำนวนโรงเรียน 86 แห่ง จำนวนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษประมาณ 145 คน จากจำนวนครูทั้งสิ้น 420 คน.

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนรัฐบาล หมายถึงโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่อยู่ภายใต้การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
2. ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หมายถึงระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6, และ 7.
3. ปีการศึกษา 2512 หมายถึงช่วงระยะเวลาระหว่าง วันที่ 1 พฤษภาคม 2512 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2513
4. หลักสูตร หมายถึงหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย วิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2503.

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ แยกออกเป็นสองตอนคือ ผลงานจากเอกสารและจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยทั้งในประเทศ และจากต่างประเทศ

ก. เอกสารและการศึกษาค้นคว้าวิจัยในประเทศไทย

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่มักจะจำกัดอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีซึ่งเป็นแหล่งที่มีสภาพแวดล้อมทั้งทางโรงเรียน ครูสอน นักเรียน และวัสดุอุปกรณ์การสอนอยู่ในลักษณะที่พร้อมกว่าในต่างจังหวัด เช่น จังหวัดเชียงใหม่เป็นอันมาก และเมื่อรัฐบาลการศึกษาภาคบังคับออกไปเป็นเจ็ดปี ทั้งได้จัดให้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งหมายถึงว่าเด็กที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนต้นต้องเรียนต่อชั้นประถมศึกษาตอนปลายและต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ว่าตนเองจะมีความสนใจหรือไม่ก็ตาม ปัญหาการสอนในระดับนี้ย่อมจะเปลี่ยนไป อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ว่าที่ใดหรือระดับใดโดยมจะมีปัญหารวมกันหรือสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ในการศึกษาเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้สมควรจะนำเอาผลการศึกษาค้นคว้าและจากเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ศึกษาปัญหาใกล้เคียงกันมาแสดงไว้ เพื่อแสดงว่ามีผู้สนใจปัญหาในการสอนภาษาอื่นเพียงใด

กานดา สินธวานนท์ ได้กล่าวถึงปัญหาที่จะพบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเอาไว้ 3 ประเด็นใหญ่ ๆ คำนึงถึง สรุปลike ดังนี้คือ.

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นคนที่เลือกวิธีสอนมาให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ พื้นฐานและความต้องการในสิ่ง-

กรมของ เด็ก ดังนั้นครูสอนภาษาอังกฤษว่าเป็นจะต้องมี ความสามารถ ความรู้ เรื่องวิธีสอน ประกอบทั้งความชำนาญ ความสนใจต่อหน้าที่ บุคลิกภาพ ทัศนคติต่อนักเรียน ต่อเพื่อนครูและ ต่อการสอน รวมไปถึงการใส่ใจต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ สรุปปัญหาเกี่ยวกับตัวครูได้ ดังนี้.

1) ครูเป็นจำนวนมากที่ทำการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่เข้าใจวิชาภาษา ศาสตร์ที่จะช่วยในการสอน และยังไม่เข้าใจวิธีสอนที่อาศัยหลักภาษาศาสตร์

2) ความรู้ภาษาอังกฤษของครูสอนเอง ในเรื่องการพูด การออกเสียง ซึ่งจะเป็นแบบอย่างอันดีของเด็กนั้น นับได้ว่ายังมีน้อย

3) ครูคนไทยมักจะอาย ไม่กล้าพูดกล้าแสดงท่าทางประกอบอย่างฝรั่ง หรือทำใจที่ต้องแสดงเป็นทำโดยเกรงว่าจะถูกผู้อื่นคอนแอะหรือเป็นที่น่าหัว เป็นต้น

4) จำนวนครูไม่เพียงพอแก่นักเรียน

5) ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของครู: ครูมีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการแสวงหาความรู้ เช่นซื้ออุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษา หนังสือตำราหรือนิตยสารต่าง ๆ ครัวบางคนอยู่ไกล การคมนาคมไม่สะดวก ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการเดินทางเข้ารับการอบรม หรือเข้าเรียนในสถานสอนภาษา ฯลฯ

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่.

1) เด็กนักเรียนไทยอาจมีปัญหาเรื่องความขลาดและอาย ไม่ค่อยยอม แสดงออก

2) เด็กบางคนอาจไม่มีความถนัด ความชอบ และความเอาใจใส่ในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุผลทางอารมณ์หรือสภาพแวดล้อม หรือความต้องการในชีวิตประจำวัน

3) ระดับความรู้และความสามารถของเด็กนักเรียนในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ต่างกันมาก การแยกกลุ่มตามความรู้ความสามารถของเด็กนั้น ควรจะพิจารณาถึงผลได้และผลเสียอย่างถี่ถ้วนรอบคอบเป็นพิเศษ

3. ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งและสภาพแวดล้อม ได้แก่.

1) ปัญหาเรื่องเอกสารสำหรับครู ที่ให้คำอธิบายแนะนำเกี่ยวกับพื้นฐานทางนี้โดยตรงยังมีน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารที่เกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวภาษาศาสตร์ ซึ่งเป็นของใหม่ในประเทศไทยนั้นเกือบจะไม่มีเอาเลย

2) ปัญหาเรื่องการอบรม ควรจะได้มีการอบรมครูประจำการให้มากขึ้น ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับทฤษฎีความคิด และวิธีปฏิบัติจริงในการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และจะต้องทำให้ครูเข้าใจจริง ๆ เพราะการเข้าใจจริง ๆ กลาง ๆ จะทำให้ครูนำไปใช้อย่างผิดๆ เช่นก็คิดว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่นั้นไม่สอนไวยากรณ์ เป็นต้น

3) ปัญหาเรื่องแบบเรียน ยังมีแบบเรียนอยู่น้อยมาก แบบเรียนควรจะต้องขึ้นโดยอาศัยผลของการค้นคว้าเทียบหาปัญหาของเด็กไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทยและหิบยกสิ่งที่จะช่วยและเป็นประโยชน์เหมาะสมแก่การเรียนของเด็กไทยให้มากที่สุด

เจลา ชัยรัตน์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบโครงสร้างหรือระเบียบแบบแผนของคำในประโยค (Syntax) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ

เสลา จายนัยโยธิน ได้ทำการศึกษาเรื่อง "หลักการสอนวิชาภาษาศิลป์และการนำไปใช้ในการฝึกหัดครูในประเทศไทย" เมื่อ พ.ศ. 2503 ได้สรุปเป็นข้อเสนอแนะในการเตรียมครูที่จะสอนวิชาภาษาศิลป์ในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้*

1. ควรจะรับผู้ที่เรียนจบชั้นเตรียมอุดมศึกษาเข้าเรียนในสถาบันฝึกหัดครู ซึ่งจะให้มีเวลาเรียนรวม 12 ปีก่อนที่จะได้เข้ารับการฝึกหัดวิชาชีพครู
2. ในการเรียนฝึกหัดครูนั้นควรจะให้มีความที่นักเรียนฝึกหัดครูได้มีโอกาสฝึกคิดวิเคราะห์

² Chalao Chaiyaratana, A Comparative Study of English and Thai Syntax, Doctoral Thesis, Indiana University, 1964, p. 103.

³ Seela Chayanitayodhin, A Study of the Principles of Teaching the Language Arts and Their Implication for Teacher Education in Thailand, Doctoral Thesis, Indiana University, 1960, pp. 191-193.

จัดกับเด็กเล็กหรือเด็กวัยรุ่น การเรียนและการสังเกตกิจกรรมของเด็กนั้น การจะให้เป็นเวลาพร้อม ๆ กันไปกับการเรียนวิชาการพัฒนาการของบุคคล และการเรียนรู้

3. ควรจะจัดให้มีระเบียบแสดงความสามารถทางภาษาสำหรับนักเรียนฝึกหัดครูทุกคน

4. ควรจัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานวิชานี้

5. ควรมีการปรับปรุงโครงการสอนอ่านเสียใหม่ รวมทั้งเรื่องความมุ่งหมายของการสอนอ่านด้วย หนังสืออ่านประกอบก็ควร เอาใจใส่ในการคัดเลือกอย่างรอบคอบ

6. ควรให้วิชาวาทกรรมเป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนฝึกหัดครู เพื่อที่จะช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในการพูดและการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

7. การสอนเขียน ควรจะเน้นทั้งในด้านการจัดระเบียบแนวความคิดและแบบวิธีการเขียน การสะกดตัว และความสะอาดเรียบร้อย อ่านง่าย

8. ควรจะส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาแบบสร้างสรรค์ ส่วนการใช้อย่างอิสระทั้งในการพูดและการเขียนนั้นแม้จะยังทำไม่ได้เต็มที่ในระดับนี้ก็ควรจะได้วางพื้นฐานไว้ รวมทั้งครูก็ควรจะมีความคิดสร้างสรรค์เช่นเดียวกัน

9. ควรจัดให้วิชาวรรณคดีสำหรับ เด็ก เป็นวิชาหนึ่งที่ครูสอนชั้นประถมศึกษาทุกคนได้เรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนคุ้นกับหนังสือเหล่านี้เมื่อเวลาสอนเด็ก และจะช่วยพื้นฐานเรื่องนี้แก่ครูอีกทางหนึ่งด้วย

10. ควรจะขยายเวลาในการฝึกหัดครูชั้นประถมออกไปเป็น 4 ปี แม้ในปัจจุบันเวลาสองปีนั้นว่าเหมาะสมที่สุดแล้วก็ตาม อย่างไรก็ตาม เมื่อเราจำเป็นต้องให้ประสบการณ์ที่เป็นรากฐานสำหรับ เด็กมากเพียงใดก็ควรจะใช้เวลาในการฝึกอบรมที่จะออกไปเป็นครูประถมศึกษามากขึ้นเพียงนั้น

✓ ดวงเดือน ปันยารชุน⁴ ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ" เมื่อ พ.ศ. 2498 สรุปปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในโรง-

⁴ Duangduen Panyarachun, Teaching English as a Foreign Language, Bachelor's Thesis, Chulalongkorn University, 1954, 43 pp.

เรียนมัธยมศึกษาได้ดังนี้คือ.

1. ชาครที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการสอน (trained teachers)
2. โรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอที่จะใช้ฝึกในด้านภาษา เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา (language laboratory)

3. ขาดหนังสือตำราภาษาอังกฤษที่ีเหมาะสมสำหรับครูและนักเรียน

นอกจากนั้นผู้เขียนได้เสนอแนะว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรจะมีคุณสมบัติ คือ มีความรู้ภาษาอังกฤษดี มีประสบการณ์ทางการสอน มีความรู้ในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ และต้องมีความพยายามศึกษาหาความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

✓ วรณัฐ รัตนประสิทธิ์⁵ ได้ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของครูจากการสังเกต และสอบถามจากครูสอนในพระนครและชนบุรี สรุปได้ว่า

1. ครูไม่ได้รับการศึกษามาสำหรับสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ และยังใช้วิธีสอนแบบ แปล-ไวยากรณ์ อยู่เป็นส่วนใหญ่ เช่นครูพูด เด็กรับฟัง แล้วไปท่องจำ
2. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป
3. แบบเรียนส่วนใหญ่แต่งโดยชาวต่างประเทศ จึงไม่ค่อยเหมาะสมกับนักเรียนไทย
4. ครูไม่ใช้อุปกรณ์และกิจกรรมประกอบการสอนเพราะเกรงจะเสียเวลา
5. ห้องเรียนไม่ค่อยเหมาะสม บางแห่งจัดแยกสอนเป็นรายวิชา ซึ่งจัดครูสอนหลายคนทำให้ไม่สัมพันธ์กัน

ภิญโญ สาร⁶ ได้ทำการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา สรุปได้ว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษนั้นเกิดจาก:

1. ชาครสอนที่มีวุฒิ

⁵ วรณัฐ รัตนประสิทธิ์ การสอนภาษาอังกฤษใน
ศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503. 73 หน้า

✓ ⁶ Pinyo Sathorn, English Teaching
Thesis, The Faculty of Education, Chulalongkorn

2. ขาดหนังสือและคู่มือครู
3. เด็กไทยเข้าค่ายไม่กล้าแสดงออก
4. ขาดความร่วมมือระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษด้วยกัน

สี่พันคร อินทุสุต⁷ ทำการสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี สรุปปัญหาไว้ว่า ครูส่วนมากยังขาดความเข้าใจในเรื่องการทดสอบ การทดสอบไม่สัมพันธ์กับวิธีการสอน ครูบางคนที่มีความเข้าใจในเรื่องการทดสอบพอใช้ได้ แต่ไม่นำไปปฏิบัติ จึงเสนอแนะให้ครูพยายามหาความรู้ทางด้านการทดสอบ และสนับสนุนให้ครูได้ใช้ความสามารถในตนเอง

สุวรรณี เติ้งอำนาจ⁸ ได้สำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร สรุปปัญหาค้นต่าง ๆ ได้คือ.

1. ด้านวิชาการ ครูขาดอุปกรณ์การสอน เพราะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุน สถานที่ไม่ค่อยอำนวยให้
2. ด้านบริหาร ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ไม่ดีใหญ่พอ เวลาสอนมีน้อย จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จำนวนชั่วโมงสอนและวิชาสอนของครูไม่เหมาะสม ครูผู้สูงไม่ได้ทำงานทางวิชาการมากเท่าที่ควร
3. ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนที่สนใจภาษาอังกฤษจริง ๆ มีน้อย
ผู้เขียนได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีสุขภาพ บุคลิก अच्छี มีความรู้ทั้งในทางวิชาการและวิชาชีพ ในการสอนนั้นครูต้องเตรียม

⁷สี่พันคร อินทุสุต การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 82 หน้า.

⁸สุวรรณี เติ้งอำนาจ การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508 202 หน้า.

การสอนอย่างนี้ มีการสอนที่เร้าใจนักเรียน และให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ ก็จะต้องมุ่งฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและต้องมีการวัดผลภายหลังการสอนเสมอ.

เจียรนีย์ สุรัตพิพิธ⁹ ได้ทำการศึกษาถึงความกึกก้องของครูสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปลักษณะที่เห็นว่า ครูส่วนมากมีความคิดเห็นและทัศนคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ แต่มีปัญหาในด้านวิธีสอน รายได้ที่ต้องประหยัด หลักสูตรกับคะแนนและเวลาเรียนไม่สัมพันธ์กัน อุปกรณ์การสอนมีไม่พอ สถานที่ไม่เอื้อในการใช้อุปกรณ์ เนื้อหาในแบบเรียนไม่ค่อยเหมาะสม

บุษผาธิ เพ่งพิณ¹⁰ ทำการศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ เมื่อ พ.ศ. 2511 สรุปปัญหาการสอนภาษาอังกฤษได้ดังนี้.

1. สถานภาพในการดำเนินการสอนของครู พบว่าครูส่วนใหญ่มีคุณวุฒิเหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน คือมีวุฒิปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ และมีความรู้ ความพร้อมในการสอนในระดับที่ทุกประการ แต่จำนวนครูยังไม่ค่อยพอเพียงนัก

2. ความกึกก้องของครูส่วนมากคือ ทำการสอนภาษาอังกฤษด้วยใจรักที่จะสอนอย่างแท้จริง

3. ปัญหาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นแยกได้คือ

- 1) นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเลย
- 2) พื้นความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก
- 3) แบบเรียนยังมีไม่พอ และบางเล่มมีเนื้อหาเกินไป

⁹เจียรนีย์ สุรัตพิพิธ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 236 หน้า.

¹⁰บุษผาธิ เพ่งพิณ การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ ปีการศึกษา 2511 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยการศึกษ ประสานมิตร, 2512 115 หน้า.

- 4) ขาดอุปกรณ์สำหรับฝึกทักษะการใช้ภาษา เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา
- 5) ครูไม่ยอมรับในการสร้างข้อทดสอบ

ข. เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

เนื่องจากว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สองนั้นย่อมจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการสอน หลักสูตร วิธีสอน การดำเนินการสอน และกิจกรรมการสอน แตกต่างไปจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดของตนเอง (native speakers)¹¹ ดังนั้นการศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จึงมุ่งไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา ไม่ใช้การสอนภาษาอังกฤษในอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษในอเมริกา ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำแล้ว เพราะถือว่าปัญหาย่อมจะต่างกันกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

จากรายงานการสัมมนาเรื่อง "การสอนภาษาต่างประเทศ"¹² ซึ่งองค์การยูเนสโกจัดขึ้นระหว่างเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ที่ ซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ได้พูดถึงปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศแถบภาคพื้นเอเชียไว้ว่า "ประเทศส่วนใหญ่ยังไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะรับหน้าที่อันใหญ่หลวงนี้ ดังนั้นจึงต้องเผชิญกับปัญหามากมายหลายชนิด ที่เห็นได้ชัดก็คือประเทศในแถบเอเชียมีสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดของตนเอง ในลักษณะเช่นนี้จึงจำต้องมีโครงการสอนภาษาอังกฤษขึ้นเป็นพิเศษ การฝึกหัดอบรมครู วิธีสอน และเนื้อหาในแบบเรียนจะต้องเอาใจใส่อย่างรอบคอบ ยิ่งกว่านั้นประเทศในแถบนี้ก็ไม่สามารถจะเอา-

11

Bowen, J. Donald, "The Philosophy and Principles of English Teaching in The Philippines" Techniques and Procedures in Second Language Teaching, p. xi.

12

Australian National Advisory Committee for Unesco, The teaching of Modern Languages, Report on the Unesco Regional Seminar Held in Sydney, January-February, 1957, p. 8.

ใจใส่ในเรื่องนี้ได้อย่างเต็มที่ ครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากไม่ได้รับการฝึกอบรมในขั้นนี้เลย และแม้จะได้รับการอบรมก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ... "

เคนเนธ โรบินสัน¹³ ได้ศึกษาถึงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สรุปได้ว่าสิ่งที่ปัญหาของนักเรียนส่วนใหญ่ในการเรียนภาษาอังกฤษได้แก่ การสะกดตัว การใช้คำนำหน้านาม คำกริยา กาล ความสับสนเรื่องกรรตุการก และ กรรมการก การใช้บุรพบท การใช้คำในประโยคไม่สอดคล้องกัน การใช้สรรพนาม การเรียงลำดับคำ และการใช้สำนวนภาษาอังกฤษ

เจ. โจนาลด์ โบเวน¹⁴ ชี้ให้เห็นว่า การสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษนั้นสำคัญมาก เพราะจะช่วยสร้างพื้นฐานอันสำคัญแก่ครู ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับการอบรมในการสอนภาษาอังกฤษมาเลย แม้ว่าจะมีเอกสารที่กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาแบบใหม่หรือตามหลักภาษาศาสตร์ที่สมบูรณ์และมากมายเพียงใดแล้วก็ตาม แต่ห้องสมุดของโรงเรียนเกือบจะไม่มีหนังสือเหล่านี้ไว้เลย ครูจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้รู้หลักการสอนวิธีใหม่ ๆ รวมไปถึงให้มีมือครู วิธีสอนทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริง ข้อความในทฤษฎีการสอนก็ควรจะได้มีการอธิบายให้ครูได้ทราบอย่างดี พร้อมทั้งตัวอย่างที่เห็นชัดเจนพอที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้

วอลเตอร์ เอช. แคมป์เบล¹⁵ ทำการสำรวจการสอนภาษาต่างประเทศในเมืองใหญ่ ๆ หลายแห่งในสหรัฐอเมริกา สรุปผลได้ดังนี้.

- ก) การขาดการฝึกฝนหาความชำนาญในการพูด
- ข) ลักษณะการบริหารโรงเรียนของรัฐไม่ได้ออกมาให้คำเน้นโครงการสอนภาษาต่างประเทศ
- ค) ความต้องการให้ได้มีการแลกเปลี่ยนครูและนักเรียนโดยให้ทุนเดินทาง

¹³ Robinson, Kenneth, English Teaching in Southeast Asia, pp. 140-142.

¹⁴ Bowen, J. Donald, op. cit. pp. ix-x.

¹⁵ Campbell, Walter H., "Self Improvement for Teachers of Foreign Languages" Clearing House, 29:277-279, January, 1955.

ไปต่างประเทศมีมากขึ้น

ง) ในการวางโครงการ หลักสูตร ประมวลการสอน และการจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษานั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากครูสอนภาษาทุกระดับ ตลอดจนถึงนักการศึกษาทุกระดับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

วิลเลียม บอร์จ แกสเกิล¹⁶ ได้ทำการศึกษาถึงผลของการเพิ่มวิชาภาษาต่างประเทศเข้าเป็นวิชาสามัญในหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สรุปผลได้ว่า ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมในการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาสเปน) มาก่อนหรือมีประสบการณ์ในการสอนภาษานั้นมาเลย เพียงแต่มีความรู้ในการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไป จากการฝึกหัดครูเท่านั้น แต่ครูก็ได้รับการอบรมเพิ่มเติมด้วยความรู้สึกที่สนใจ ภายหลังจากที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษานั้นมา

โครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา

ว่าการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กทุกคนสามารถทำได้โดยใช้วิธีฝึกฟัง-พูด (the - lingual method) และครูก็เชื่อว่า การมีความรู้ในภาษาต่างประเทศนั้นเป็นประโยชน์ต่อเด็กทุกคน ครูได้รายงานโดยสรุปจากประสบการณ์ของตนว่า ถ้าครูสนใจและกระตือรือร้นอย่างแท้จริงแล้ว ครูก็สามารถจัดปัญหาการไม่รู้ภาษาต่างประเทศเสียได้ และจะเป็นครูในโครงการ FLES ได้อย่างสมบูรณ์ ช่วงเวลาสอนภาษาต่างประเทศที่ไฉฉามากที่สุดคือสอนทุกวัน วันละ 20 นาที

ผู้ปกครองนักเรียนในท้องที่ทำการศึกษาค้างนี้ได้ยอมรับและเห็นพ้องกับโครงการสอนภาษาของ FLES และเห็นว่าควรจัดสอนภาษาพูดสนทนาในชั้นเริ่มเรียน ส่วนการสอนเขียนและอ่านนั้นควรให้เริ่มในชั้นประถมศึกษาปีที่หกหรือเจ็ด

จากบันทึกผลการเรียนฝึกสอนกันมานานในท้องถิ่นนั้นแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญว่า เพิ่มขึ้นหรือลดลงเลยตั้งแต่ได้เพิ่มวิชา

ภาษาต่างประเทศหรือภาษาสเปนเข้าไป.

รัสเซล ฮาโรลด์ บิชอป¹⁷ ได้ทำการศึกษาการใช้วิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ ออเรกอน ตามโครงการ FLES: (Foreign Language Elementary School) หรือโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้โดยเฉลี่ย เช่น. การใช้ดนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ (short skit) และการแสดงแบบละคร (dramatic presentation) รวมไปถึงการฝึก (drills) การแสดงบทบาท (role playing) และการฝึกพูด-ฝึกฟัง (Oral-Aural Approach)

อุปกรณ์การสอนที่ใช้โดยเฉลี่ยที่สุดก็คือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง เครื่องใช้หูฟัง (earphones) ภาพยนตร์และเกมส์ต่าง ๆ

* * * -วิธีการวัดผลที่ใช้โดยเฉลี่ย ได้แก่ การถามตอบปากเปล่า สอบโดยให้นักเรียนวาดรูปตามที่ครูสั่งให้ทำ (drawing quizzes) ข้อสอบเขียนตอบในกระดาษ ข้อทดสอบจากเทปบันทึกเสียง การทดสอบโดยใช้เกมส์ต่าง ๆ รวมไปถึงการใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ โดยบังเอิญ

- สำหรับวิธีการสอนที่ครูใช้ไม่โดยเฉลี่ย ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดแปล การใช้วิธีการอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกพูด-ฝึกฟังโดยไม่มีภาพหรือของจริง (visual cue) ซึ่งจะช่วยย้ำความเข้าใจให้เห็นมากพอ ตลอดจนถึงการใช้บทเรียนก่อนหรือหลังการเรียนโดยโทรทัศน์.

อย่างไรก็ดี จากการสำรวจครั้งนี้พบว่า ครูได้ใช้วิธีสอนหลายวิธีต่าง ๆ กัน การสอนที่ดีย่อมจะใช้วิธีสอนหลายอย่างและใช้อุปกรณ์มากขึ้น โดยเฉพาะครูที่สอนภาษานั้นได้เข้ารับการอบรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังมีการให้ครูสอนภาษาได้เดินทางไปศึกษาในต่างประเทศเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครู

ช่วงเวลาสอนให้ครั้งละประมาณ 30 นาที มีผู้เชี่ยวชาญจากโครงการ FLES มาช่วยสอนบ้าง พร้อมกันนั้นก็ให้ครูได้ใช้เทคนิคเสียงเพื่อเตรียมการสอนในชั้นอีกด้วย.

แจ็ก วอลเตอร์ โรดส์¹⁸ ได้ทำการศึกษาถึงการดำเนินการบริหารโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในรัฐ แคลิฟอร์เนีย สรุปได้ดังนี้.

- 1) การสอนภาษาต่างประเทศภาษาเดียวในโรงเรียนประถมศึกษา มีแนวโน้มที่จะทำให้โครงการพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ บรรลุผลได้เร็วขึ้น
- 2) การศึกษาในวันเตรียมอุดมศึกษา มีผู้เรียนภาษาต่างประเทศน้อยลง
- 3) การใช้ระยะเวลาสอนช่วงสั้น ๆ บ่อย ๆ ก็ดีกว่าการสอนที่ใช้ระยะเวลาสอนช่วงยาว ๆ แต่สอนน้อยครั้ง โดยเฉพาะในเด็กเล็กเวลาช่วงสั้นมากยิ่งดี
- 4) ผู้บริหารโรงเรียนยังสนับสนุนให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศน้อย
- 5) ครูชั้นประถมศึกษาจำเป็นต้องฝึกทักษะที่จำเป็นในการสอนนักเรียนระดับนี้ให้มากขึ้น.

จากเอกสารและการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือการสอนภาษาต่างประเทศนั้นได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ การศึกษาเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวพอจะเป็นแนวทางชี้ให้เห็นว่า ปัญหาหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นเนื่องมาจากครูผู้สอน วิธีสอน กิจกรรม อุปกรณ์ การบริหาร ตลอดจนหลักสูตรและแบบเรียน ผู้เขียนเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ ก็อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ ดังจะกล่าวถึงในบทต่อไป.

2. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็นชั้น ๆ ดังนี้.

1. การทรวลประชากรที่ใช้ในการศึกษา
2. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. การทรวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กระทำกับทรวลประชากรครู อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลทุกแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้เขียนได้ขอความร่วมมือจากแผนกศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับสถิติจำนวนครู อาจารย์จำนวนโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายดังนี้.

ก. สํารวจจำนวนโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่ทำการสอนถึงชั้นประถมศึกษาตอนปลายรวมทั้งสิ้น 86 แห่ง เป็นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 6 แห่ง และโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีก 80 แห่ง

ข. สํารวจจำนวนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนทั้ง 86 แห่งโดยการสอบถามจากครูใหญ่ของโรงเรียนโดยตรง และโดยการสอบถามจากศึกษาธิการอำเภอ ปรากฏว่ามีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษประมาณ 145 คน จากจำนวนครูในระดัมนี้นี้ทั้งสิ้น 420 คน ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 156 ฉบับเป็นการเผื่อไว้ด้วย ภายหลังที่ได้รับแบบสอบถามคืนมา ปรากฏว่ามีคำตอบสมบูรณ์ทั้งสิ้น 136 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.80 ของครูสอนภาษาอังกฤษทั้งหมด จำนวนครูภาษาอังกฤษที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 136 คนนี้ เป็นชาย 73 คน และหญิง 63 คน

ข. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทั้งหลายในการสำรวจปัญหา การที่ใช้เลือกใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการศึกษาก็เพราะเห็นว่า ครูตอบแบบสอบถามจะให้คำตอบว่าก็จริงอย่างเสรี เพราะไม่ต้องเขียนชื่อ นามสกุล นอกจากนั้นผู้ตอบยังมีเวลาที่จะคิดใคร่ครวญอย่างถี่ถ้วน ทำให้ตอบคำถามได้อย่างครบถ้วนอีกด้วย.

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาสำรวจปัญหาของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษครั้งนี้ได้เน้นความคิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสอนของครูสอน จากการที่โคเซารวมสังเกตการณ์ร่วมเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนที่ศูนย์พัฒนาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 25 ตุลาคม 2512 ที่กักณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และยังได้แนวคิดจากเอกสารรายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา¹⁹ แล้วได้นำมาเปรียบเทียบคัดแปลงจากผลการศึกษาของ เอ. เอส. บาร์ และคณะ²⁰ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวัดและทำนายประสิทธิภาพในการสอนของครู และจากผลการศึกษาของ เฮนรี บูลเลส์ฟิลด์ และ เชอร์แมน ลิตเติล²¹ ที่ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้การสอนของครูล้มเหลว ส่วนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและแบบเรียนนั้น ผู้เขียนได้ศึกษาจากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503²² แล้วสร้างแบบสอบถามโดยคัดแปลงจากแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก²³

¹⁹ วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา 514 หน้า.

²⁰ Barr, A. S. and Others, "The Measurement and Prediction of Teaching Efficiency: A Summary of Investigations.", Encyclopedia of Educational Research, pp. 1449-1454.

²¹ Buellfield, Henry, and Littler, Sherman, "Causes of Failures Among Teachers", and "Why Teachers Fail", Encyclopedia of Educational Research, pp. 1448-1449.

²² วิชาการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 หน้า 10.

²³ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา 2506, 399 หน้า.

นอกจากนั้นในการเขียนแบบสอบถามครั้งนี้ ยังได้อาศัยแนวความคิดจากการศึกษาในเอกสารและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษา ตลอดจนทั้งจากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้รับจากการเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับนี้มาประมาณ 5 ปี ประกอบทั้งได้รับคำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงจากคณะกรรมการที่ปรึกษาอีกครึ่งหนึ่ง

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้เขียนได้นำไปทดลองสอบถามกับครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน วัดใหม่ทองลม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 ชุด และกับนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 สาขาประถมศึกษา 12 ชุด รวมทั้งสิ้น 27 ชุด เป็นค่าความสมบูรณ์ของคำถาม เมื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องแล้วก็ได้ออกพิมพ์ขึ้นเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ต่อไป

แบบสอบถามทั้งหมด แบ่งออกเป็น 4 ตอน รวมทั้งหมดประมาณ 50 คำถามดังนี้.

ตอนที่ 1. เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครู เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของครู เช่น เพศ อายุ วุฒิ ระยะเวลาที่ทำการสอน การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู

ตอนที่ 2. เกี่ยวกับกิจกรรมการสอน เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมการสอน การดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์และการประเมินผล

✓ตอนที่ 3. เกี่ยวกับหลักสูตรและแบบเรียน เป็นคำถามเกี่ยวกับความบกพร่องของครูที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 และแบบเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ 4. เกี่ยวกับปัญหาทั่วไป เป็นคำถามปัญหาทั่วไปซึ่งครูจะตอบได้อย่างอิสระ โดยวัดเวลาที่ไว้ให้ครูได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ครูพบในการดำเนินการสอน เพราะคิดว่าคำถามทั้งสามตอนข้างบนอาจจะไม่ตรงกับความรู้สึกของครูเพียงพอ

แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นี้ ได้จัดไว้ในภาคผนวกท้ายเล่ม

ค. การแจกจ่ายแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล

เมื่อจัดเตรียมแบบสอบถามไ้ครบถ้วนแล้ว ในระหว่างปีเรียนภาคกลาง ปีการศึกษา 2512 ผู้เขียนได้ไปติดต่อขอความร่วมมือจากศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังศึกษาธิการอำเภอ เพื่อแจกจ่ายแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ อีกทอดหนึ่ง การแจกจ่ายและรวบรวมข้อมูลนั้น กระทำดังนี้.

1. การส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอต่าง ๆ ผู้เขียนได้รับความร่วมมือจากศึกษานิเทศก์จังหวัดเกี่ยวกับการจำแนกแบบสอบถาม และส่งไปยังโรงเรียนโดยผ่านทางศึกษาธิการอำเภอทุกอำเภอซึ่งได้เข้าร่วมประชุมวางแผนการศึกษาของจังหวัด ระหว่างปลายเดือนธันวาคม 2512 ส่วนศึกษาธิการอำเภอบางท่านที่ติดต่อไม่ทัน ก็ให้ส่งแบบสอบถามผ่านทางแผนกศึกษาธิการจังหวัดอีกทอดหนึ่ง

2. โรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่สังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผู้เขียนได้ไปส่งแบบสอบถามกับครูใหญ่ที่โรงเรียนด้วยตัวเอง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมืออย่างดี และได้รับแบบสอบถามคืนในวันรุ่งขึ้น

3. การรวบรวมแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนในอำเภอต่าง ๆ กระทำโดยทางอำเภอไ้รวบรวมส่งผ่านมาทางแผนกศึกษาธิการจังหวัด แล้วส่งต่อมายังผู้เขียนที่จังหวัดพระนครโดยทางไปรษณีย์อีกทอดหนึ่ง

การรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดใช้เวลาประมาณเดือนเศษ คือระหว่างวันที่ 20 ธันวาคม 2512 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2513 แบบสอบถามที่ไ้คืนมามีฉบับที่ไ้กำหนดแบบรูปตั้งสิ้น 136 ฉบับ สำหรับรายชื่อโรงเรียนที่ไ้ใช้ในการศึกษารังนี้ไ้จัดไว้ในภาคผนวก ก.ท้ายเล่ม

ง. การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ไ้คืนมาเรียบร้อยแล้ว ก็นำแบบสอบถามทั้งหมดมาแจกแจงเป็นหมวดหมู่เพื่อทำการวิเคราะห์ดังนี้.

1. สํารวจแบบสอบถามแต่ละฉบับ เพื่อตรวจหาความสมบูรณ์ของคำตอบในแต่ละฉบับ และกั้ัดเอาฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก ปรากฏว่าไ้แบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ตั้งสิ้น 136 ฉบับ

2. หากความถี่คำตอบของแต่ละคำถามในตอนที่ 1 – 3 สำหรับตอนที่ 4 ซึ่งเป็นความถี่เห็นอิสระทั่วไปนั้นได้สรุปไว้เป็นหมวดหมู่ทางทฤษฎี

3. หากอิทธิกรส่วนย่อยของคำตอบในข้อต่าง ๆ สำหรับบางข้อได้หารายละเอียดและหากำประมาณความสำคัญของคำตอบ

4. สรุปผลจากการวางความถี่ อิทธิกรส่วนย่อย รายละเอียดและค่าประมาณความสำคัญแล้วจัดอันดับปัญหาต่าง ๆ ไว้เพื่อให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ต่อไป.

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การศึกษากันกว่า เป็นไปตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้.

1. สภาพทั่วไปของครูผู้สอน
2. ปัญหาและอุปสรรคของครูผู้สอน เกี่ยวกับกิจกรรมการสอน
3. ความบกพร่องของครูผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรและแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
4. ปัญหาทั่วไปของครูผู้สอน

มวลประชากรในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 140 คน เมื่อได้ส่งแบบสอบถามไปแล้วได้รับคำตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาจากครูจำนวน 136 คน จำแนกเป็น ชาย 73 คน หญิง 63 คน

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำมาจัดเป็นหมวดหมู่ หากความถี่และอัตราส่วนร้อยละสำหรับบางข้อได้หารายเฉลี่ย และเฉลี่ยค่าประมาณความสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้.

1. สภาพทั่วไปของครูผู้สอน

การศึกษาในเรื่องนี้ก็เพื่อจะทราบถึงสภาพทั่วไปของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในตำแหน่งวิชาชีพ (professional) ได้แก่ วุฒิ ระยะเวลาที่ทำการสอน ประสบการณ์ในการสอน การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู สิ่งเหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงสมรรถภาพในการดำเนินการสอนภาษาอังกฤษของครูในระดับนี้ไปส่วนหนึ่ง

1.1 วุฒิของครูสอน

ผลจากการสำรวจปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้.

ตาราง 1. แสดงจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศและวุฒิ

วุฒิ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ม.ศ.5 (ม.8 เกิม)	—	1	1	0.74
ม.ศ.6 (อาชีวะ)	2	2	4	2.94
อาชีวะชั้นสูงแผนกเกษตรกรรม	1	—	1	0.74
ป.ป. ป.กศ. หรือเทียบเท่า	28	14	42	30.88
ป.ม. ป.กศ.สูง พ.ม.หรือเทียบเท่า	39	39	78	57.35
อนุปริญญาการศึกษา	1	—	1	0.74
ปริญญาตรีทางการศึกษา(กศ.บ.)	2	7	9	6.62
รวม	73	63	136	100.00
ร้อยละ	53.68	46.32	100.00	—

จากตาราง 1. จะพบว่า จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน ครูชายมีมากกว่าครูหญิงเล็กน้อย คือครูชายคิดเป็นอัตราร้อยละ 53.68 และครูหญิงร้อยละ 46.32 ของจำนวนครูทั้งหมด

นอกจากนี้พบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.ม., ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่ามากที่สุดคือประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 57.35 ครูวุฒิ ป.ป., ป.กศ. หรือเทียบเท่าประมาณ หนึ่งในสามหรือร้อยละ 30.88, ครูวุฒิ กศ.บ. ร้อยละ 6.62 ส่วนที่เหลือถือว่าจำนวนเล็กน้อยประมาณ ร้อยละ 4 เป็นครูวุฒิ ม.ศ.5 — 6 อาชีวะชั้นสูง และ อนุปริญญาการศึกษารวมกัน ส่วนครูวุฒิปริญญาโทนั้นไม่มีเลย

เพื่อความสะดวกในการกล่าวอ้าง ต่อไปนี้ผู้ของครูจะใช้ชื่อย่อแทนคือ.

- ม.ศ.5-6 แทนวุฒิ ม.ศ.5, ม.ศ.6(อาชีวะ) และประกาศนียบัตรอาชีวะอื่น ๆ
- ป.กศ. แทนวุฒิ ป.ป. พ.ป. ป.กศ. หรือเทียบเท่า
- ป.กศ.สูง แทนวุฒิ ป.กศ.สูง พ.ม. ป.ม. และอนุปริญญาการศึกษา หรือเทียบเท่า
- กศ.บ. แทนวุฒิ ปรินญาตรีทางการศึกษา

ตาราง 2. แสดงการจำแนกวุฒิทาง ๆ ตามวิชาเอก-โทที่เคยศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นวิชาเอก-โท	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	ม.ศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก	—	1	10	4	15	11.03
เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท	—	1	11	3	15	11.03
ไม่มีการเรียนวิชาเอก-โท	6	36	40	—	82	60.29
เรียนวิชาอื่นเป็นวิชาเอก-โท	—	4	16	2	22	16.18
ไม่มีคำตอบ	—	—	2	—	2	1.47
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 2. จะพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษที่เคยเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือโท จำนวนเท่า ๆ กัน รวมร้อยละ 22.06 แต่ครูส่วนใหญ่ขณะที่ศึกษาอยู่ไม่มีการเรียนวิชาเอก-โท มีจำนวนมากกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 60.29 ส่วนครูที่เรียนวิชาอื่นซึ่งไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก-โทนั้น มีจำนวนร้อยละ 16.18

1.2 อายุของครู

การที่โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษอยู่ในวัยหนุ่มสาวซึ่ง เป็นวัยกระฉับกระฉ่าง รักความก้าวหน้าและการศึกษาคนควา ย่อมพร้อมที่จะรับเอาความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงใช้สอนในชั้นเรียนได้ดี อย่างไรก็ตามครูสูงอายุที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์มากกว่า ย่อมจะทำการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ทั้งยัง เป็นที่ปรึกษาของครูในส่วนที่ตนเองได้ศึกษาไว้

ตาราง 3. แสดงการจำแนกอายุของครูสอนภาษาอังกฤษ ตามเพศและวุฒิ

อายุของครู	วุฒิของครู				เพศ		รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.	ชาย	หญิง		
24ปี และต่ำกว่า	2	22	19	—	21	22	43	31.62
25 — 34 ปี	4	17	51	8	41	39	80	58.82
35 — 44 ปี	—	2	6	1	8	1	9	6.62
45 — 54 ปี	—	1	3	—	3	1	4	2.94
55 ปีขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—	—
รวม	6	42	79	9	73	63	136	100.00

จากตาราง 3. จะพบว่า ครูจำนวนมากกว่าครึ่งหรือร้อยละ 58.82 มีอายุระหว่าง 25 — 34 ปี และอีกเกือบหนึ่งในสาม หรือร้อยละ 31.62 มีอายุต่ำกว่า 25ปี ส่วนครูที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อย รวมคิดเป็นร้อยละ 9.56 เท่านั้น และไม่มีครูที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไปเลย

การที่ครูส่วนใหญ่มีอายุไม่มากเกินไปนัก อาจจะแสดงให้เห็นว่า หากครูในวัยนี้มีความตั้งใจจริง พร้อมทั้งได้รับคำแนะนำส่งเสริมที่ดี ตลอดจนได้มีโอกาสในการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น ย่อมจะทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ.

1.3 ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอนอาจจะเป็นเครื่องแสดงถึงสมรรถภาพในการสอนของครูได้ส่วนหนึ่ง เพราะการที่ได้นานการสอนมานานปีครูย่อมจะได้ปรับปรุงการสอนและแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ที่ตนเองประสบมาแล้ว อย่างไรก็ตามครูที่มีความรู้ก็แม้จะมีประสบการณ์ในการสอนน้อยก็อาจจะปรับปรุงการสอนและแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ได้ในเวลาอันสั้น เช่น เกี่ยวกับการสำรวจได้แยกออกดังนี้.

1.31 ประสบการณ์ในการเป็นครู

ปรากฏผลการสำรวจดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 4. แสดงครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู

ประสบการณ์ในการเป็นครู	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มธ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
น้อยกว่า 1 ปี	2	11	7	—	20	14.71
1 - 4 ปี	1	15	22	2	40	29.41
5 - 9 ปี	2	7	33	7	49	36.03
10 - 14 ปี	1	5	11	—	17	12.50
15 - 19 ปี	—	3	2	—	5	3.68
20 ปีขึ้นไป	—	1	4	—	5	3.68
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 4. จะพบว่า ครูจำนวนสี่ในห้า หรือร้อยละ 80.15 มีประสบการณ์ในการเป็นครูระหว่าง 1 - 9 ปี ในจำนวนนี้มีครูซึ่งเพิ่งสอนเป็นปีแรกมีประสบการณ์ไม่ถึงหนึ่งปี คิดเป็นร้อยละ 14.71 สำหรับจำนวนครูที่เหลืออีกหนึ่งในห้า นั้น เป็นครูที่มีประสบการณ์ระหว่าง 10-14 ปี ร้อยละ 12.50 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ 15 ปีขึ้นไปมีเพียงจำนวนน้อย.

1.32 ประสิทธิภาพในการสอนเฉพาะภาษาอังกฤษ

ปรากฏผลการสำรวจดังนี้.

ตาราง 5. แสดงจำนวนครู จำแนกตามประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ

ประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
น้อยกว่า 1 ปี	1	17	21	1	40	29.41
1 - 3 ปี	4	16	32	1	53	38.97
4 - 6 ปี	1	4	16	2	23	16.91
7 - 9 ปี	—	4	8	4	16	11.76
10 ปีขึ้นไป	—	1	2	1	4	2.94
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 5. จะพบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนเฉพาะภาษาอังกฤษระหว่าง 1 - 3 ปีมีอัตราสูงสุด คือเป็นอัตราร้อยละ 38.97 และครูจำนวนร้อยละ 29.41 มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษน้อยกว่าหนึ่งปี สำหรับครูที่มีประสิทธิภาพระหว่าง 4 - 6 ปีกับ 7 - 9 ปีมีจำนวนได้เสียกัน คือร้อยละ 16.91 และ 11.76 ตามลำดับ ส่วนครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีเพียงจำนวนน้อยคือ ร้อยละ 2.94 เท่านั้น

แสดงว่าครูส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการสอนเฉพาะภาษาอังกฤษ ภายในเวลาสามปี เป็นส่วนมาก การที่ครูมีประสิทธิผลการสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างจะน้อยนี้ กงจะมีเวลาแก้ไขข้อบกพร่องหรือปรับปรุงการสอนได้ไม่มากนัก ถ้าหากครูมีความตั้งใจจริงพร้อมทั้งได้รับการอบรมหรือแนะนำที่ถูกต้องย่อมจะทำให้การสอนอย่างใดคนหนึ่ง

1.4 จำนวนชั่วโมงสอนของครูต่อสัปดาห์

การมีชั่วโมงสอนแค่พอเหมาะย่อมทำให้การดำเนินการสอนของครูมีประสิทธิภาพที่
จึงขอให้การสำรวจชั่วโมงสอนของครูดังนี้.

1.41 จำนวนชั่วโมงทั้งหมดที่ครูภาษาอังกฤษต้องสอนต่อสัปดาห์

ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ครูส่วนใหญ่ต้องสอนหลายวิชา นอกจากวิชาภาษาอังกฤษ
แล้วครูสอนภาษาอังกฤษก็สอนวิชาอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน ถึงผลการสำรวจในการร่างต่อไปนี้

ตาราง 6. แสดงครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนชั่วโมงทั้งหมดที่สอนต่อสัปดาห์

จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์	วิชาของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
10 ชั่วโมงและน้อยกว่า	—	1	—	—	2	1.77
11 — 15 ชั่วโมง	—	—	2	—	2	1.77
16 — 20 ชั่วโมง	—	2	7	2	11	8.09
21 — 25 ชั่วโมง	2	16	30	6	54	39.71
26 — 30 ชั่วโมง	4	22	37	1	64	47.06
ไม่ตอบ	—	1	2	—	3	2.21
รวม	6	42	79	9	136	100.00
*เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงสอนของครูหนึ่งคน ต่อหนึ่งสัปดาห์	26.33	25.56	25.20	22.78	25.34	—

*ก๊อกจากจำนวนชั่วโมงสอนจริงจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยตรง

จากตาราง 6. จะพบว่า ครูจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 47.06 ของครูทั้งหมด มี
ชั่วโมงสอนวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ รวมกันอยู่ระหว่าง 26—30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูที่มี
จำนวนชั่วโมงสอนอยู่ระหว่าง 21—25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 39.71 ส่วนครูที่มี
ชั่วโมงสอนน้อยกว่าสัปดาห์ละ 16 ชั่วโมง มีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น.

เมื่อคิดเฉลี่ยจำนวนชั่วโมงที่ครูภาษาอังกฤษสอนวิชาอื่นรวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษในหนึ่งสัปดาห์ต่อครูหนึ่งคน โดยคิดจากคำตอบในแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยตรงแล้ว จะเห็นว่าครูหนึ่งคนมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ย 25.34 ชั่วโมง และเมื่อพิจารณาวุฒิของครูแล้ว ครูแต่ละระดับวุฒิมีชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน.

1.42 จำนวนชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการสำรวจชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 7. แสดงจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษในหนึ่งสัปดาห์

จำนวนชั่วโมงสอนต่อหนึ่งสัปดาห์	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
5 ชั่วโมงและต่ำกว่า	2	15	32	—	49	36.08
6 — 10 ชั่วโมง	2	4	18	—	24	17.65
11 — 15 ชั่วโมง	1	10	8	3	22	16.18
16 — 20 ชั่วโมง	—	8	14	6	28	20.59
21 — 25 ชั่วโมง	1	4	5	—	10	7.35
ไม่มีคำตอบ	—	1	2	—	2	1.77
รวม	6	42	79	9	136	100.00
*เฉลี่ยชั่วโมงสอนครูหนึ่งคนต่อหนึ่งสัปดาห์	10.33	9.85	12.17	18.33	11.79	—

* คิดจากจำนวนชั่วโมงสอนจริงจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยตรง

จากตาราง 7. จะพบว่า ครูจำนวนร้อยละ 36.03 มีชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษา-

อังกฤษค่อนข้างน้อย ก็ระหว่าง 1 – 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูที่มีชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 16 – 20 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 20.59 และครูที่มีชั่วโมงสอนระหว่าง 6 – 10 และ 11 – 15 ชั่วโมงมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 17.65 และ 16.18 ตามลำดับ ส่วนครูที่มีชั่วโมงสอนระหว่าง 21 – 25 ชั่วโมงมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.35 เท่านั้น

เมื่อคิดเฉลี่ยชั่วโมงสอนในสัปดาห์หนึ่งต่อครูหนึ่งคนแล้ว จะพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ย 11.79 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถ้าพิจารณาระหว่างวุฒิของครูแต่ละระดับ จะพบว่าครูที่มีวุฒิที่มีชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษน้อย และครูที่มีวุฒิสองมีชั่วโมงสอนเฉพาะภาษาอังกฤษมากขึ้นตามลำดับ ยกเว้นครูวุฒิ ม.ศ.5-6 เท่านั้นที่มีชั่วโมงสอนเฉลี่ยใกล้เคียงกับครูวุฒิ ป.กศ. สำหรับครูวุฒิ กศ.บ. ซึ่งเป็นวุฒิสองสูงที่สุดนั้นมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 18.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์.

1.5 วิชาอื่นที่ครูภาษาอังกฤษต้องสอน

ครูแต่ละคนย่อมมีความสามารถในการสอนแต่ละวิชาไม่เท่ากัน การสอนหลายวิชาเกินไปอาจทำให้ครูปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของตนไม่ได้เต็มที่ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษได้ส่วนหนึ่ง ผลการสำรวจปรากฏรายละเอียดในตาราง 8.

ตาราง 8. แสดงจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามวิชาที่สอนในหมวดต่าง ๆ

หมวดวิชาต่าง ๆ ที่ครูภาษาอังกฤษสอน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศป.	ป.กศสูง	กศ.บ		
<u>สอนเฉพาะหมวดวิชาภาษาอังกฤษ</u>	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>1</u>	<u>11</u>	<u>8.09</u>
<u>สอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นอีก 1 หมวดวิชา</u>	—	<u>15</u>	<u>17</u>	<u>7</u>	<u>39</u>	<u>28.68</u>
—สังคม หรือ ภาษาไทย	—	5	6	3	14	10.29
—คณิต หรือ วิทยาศาสตร์	—	4	4	1	9	6.62
—ศิลป หรือ พละ หรือ หัตถศึกษา	—	6	7	3	16	11.76
<u>สอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นอีก 2 หมวดวิชา</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	<u>14</u>	<u>1</u>	<u>24</u>	<u>17.65</u>
—สังคม และ ภาษาไทย	—	2	2	—	4	2.94
—ศิลป, พละ, หัตถศึกษา	1	1	5	—	7	5.15
—สังคม, ภาษาไทย, พละ, ศิลป, หัตถะ	1	2	3	—	6	4.41
—คณิต, วิทยาศาสตร์, พละ, ศิลป, หัตถศึกษา	—	2	3	—	5	3.68
—สังคมศึกษา และ คณิตศาสตร์	—	—	1	1	2	1.47
<u>สอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นอีก 3 หมวดวิชา</u>	—	<u>2</u>	<u>10</u>	—	<u>12</u>	<u>8.82</u>
—วิทย์, คณิต, พละ, ศิลป, หัตถศึกษา	—	1	5	—	6	4.41
—ไทย, สังคม, วิทย์, คณิต, หัตถะ, พละ, ศิลป.	—	—	2	—	2	1.47
—ไทย, สังคม, พละ, ศิลป, หัตถศึกษา.	—	1	—	—	1	0.74
—ไทย, สังคม, วิทย์, คณิตศาสตร์	—	—	3	—	3	2.21
<u>สอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นตั้งแต่ 4 หมวดวิชาขึ้นไป</u>	—	<u>3</u>	<u>9</u>	—	<u>12</u>	<u>8.82</u>
<u>สอนประจำชั้นทุกวิชา</u>	<u>3</u>	<u>12</u>	<u>23</u>	—	<u>38</u>	<u>27.94</u>
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 8. จะพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษที่ทำการสอนเฉพาะหมวดวิชาภาษาอังกฤษอย่างเดียวนั้นมีจำนวนเพียงร้อยละ 8.09 เท่านั้น ในขณะที่ครูภาษาอังกฤษที่สอนประจำชั้นทุกวิชา มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 27.94 สำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นอีกสาม และ สี่ หมวดวิชา มีจำนวนเท่ากันรวมร้อยละ 16.18 ส่วนครูที่สอนอีกหนึ่งและสองหมวดวิชา มีจำนวนร้อยละ 28.68 และ 17.65 ตามลำดับ

แสดงว่าครูส่วนใหญ่ นอกจากสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้วยังต้องสอนในหมวดวิชาอื่นอีก การสอนหลายหมวดวิชาเกินไป อาจเป็นอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษได้ประการหนึ่ง เนื่องจากครูที่มีความรู้ความชำนาญไม่มากนักไม่สามารถจะปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้เต็มที่ เพราะยังต้องรับผิดชอบวิชาอื่นอีก ในขณะที่ครูที่มีคุณสมบัติในการสอนภาษาอังกฤษได้ดีก็ไม่มีโอกาสใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในชั้นอื่น ๆ เท่าที่ควร จึงเป็นเหตุให้ต้องบรรจุครูที่ไม่มีความถนัดในวิชาที่เขาสอนในชั้นอื่น ๆ แทนที่จะใช้ครูที่มีความสามารถจริง ๆ เขาสอนวิชาภาษาอังกฤษหมุนเวียนไปตามชั้นต่าง ๆ

1.6 การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ

การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ เป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งที่จะทำให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเหมาะสมและทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการสอนของครูมีประสิทธิภาพ

ผลการสำรวจครูที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับนี้ ปรากฏรายละเอียดดังตาราง 9 ในหน้าต่อไป.

ตาราง 9. แสดงจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ

การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
ไม่เคยเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษมาเลย	3	26	45	—	74	54.41
เคยเข้ารับการอบรมที่หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดเป็นผู้จัดขึ้น	3	11	19	5	38	27.94
เคยเข้ารับการอบรมที่หน่วยศึกษานิเทศก์ภาคเป็นผู้จัดขึ้น	—	2	2	—	4	2.94
เคยเข้าร่วมสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษจากส่วนกลางเป็นผู้จัดขึ้น	—	1	1	2	4	2.94
เคยเข้ารับการอบรมเดียวกับภาษาอังกฤษขององค์การต่างประเทศเป็นผู้จัดขึ้น	—	—	5	2	7	5.15
เคยเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบวิชาครู	—	2	7	—	9	6.62
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 9. จะพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ประมาณครึ่งหนึ่งของครูสอนภาษาอังกฤษทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 54.41 ไม่เคยได้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษมาก่อนเลย ส่วนครูที่ได้รับการอบรมหรือสัมมนาภาษาอังกฤษมาแล้วนั้น ได้เข้ารับการอบรมที่หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดเป็นผู้จัดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 27.94 ครูสอนภาษาอังกฤษที่เคยเข้ารับการอบรมที่องค์การของต่างประเทศเป็นผู้จัดขึ้น หรือ เข้ารับการสัมมนาจากส่วนกลาง หรือเข้ารับการอบรมที่หน่วยศึกษานิเทศก์ภาค หรือเข้ารับการอบรมเพื่อสอบครูนั้นมีเพียงส่วนน้อย คิดรวมกันเป็นร้อยละ 17.65 เท่านั้น.

1.61 ความกึกเห็นของครูในการนำความรู้จากการอบรมมาใช้สอน

เพื่อจะได้ทราบว่าครูได้รับการอบรมหรือการเข้าสัมมนา เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ นั้น ให้ประโยชน์แก่ครูในการนำความรู้จากการอบรมมาใช้สอนจริง ๆ ในห้องเรียนได้มากน้อยเพียงใด จึงได้ถามความกึกเห็นเรื่องนี้ ปรากฏผลการสำรวจในตารางที่ 10.

ตาราง 10. แสดงความกึกเห็นของครูในการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมสัมมนามาใช้สอน

ระดับความกึกเห็นในการนำความรู้มาใช้	ค่าความสำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มศ.5-6	ป.กศ	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ใช้มากที่สุด	4	—	1	2	1	4	6.45
ใช้มาก	3	2	7	13	3	25	40.33
ใช้พอสมควร	2	1	7	16	5	29	46.77
ใช้น้อย	1	—	1	3	—	4	6.45
ใช้ไม่ได้เลย	0	—	—	—	—	—	—
รวม		3	16	34	9	62*	100.00
รวมค่าความสำคัญของระดับความกึกเห็น		8	40	82	23	153	—
เฉลี่ยค่าความสำคัญของระดับความกึกเห็น		2.67	2.50	2.41	2.56	2.48	—

* ไม่ตอบ เพราะไม่เคยได้เข้ารับการอบรม 74 คน

จากตาราง 10. จะพบว่าครูเพียงส่วนน้อยกึกเป็นร้อยละ 6.45 เท่านั้นที่แสดงความคิดเห็นว่าความรู้ที่ได้รับจากการเข้าอบรมหรือสัมมนานั้น นำมาใช้ในการสอนในชั้นเรียน ในขณะที่ครูส่วนใหญ่ที่เคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษมาแล้วตอบว่า สามารถนำความรู้มาใช้ในการดำเนินการสอนได้

ถ้าพิจารณาจากเฉลี่ยค่าความสำคัญของระดับความกึกเห็นของครูทั้งหมดที่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาแล้วนั้น จะเห็นว่าครูสามารถนำความรู้มาใช้ได้ค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย=2.48)

1.7 ความสนใจในภาษาอังกฤษและการปรับปรุงการสอน

การที่ครูได้สอนภาษาอังกฤษด้วยใจรัก และมีความสนใจในการปรับปรุงการสอนอยู่เสมอแล้ว โอกาสที่จะทำการสอนได้ดีและมีประสิทธิภาพก็ย่อมจะมีมากกว่าครูผู้ที่ไม่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษหรือผู้ที่มีความรู้สึกละเลยต่อการสอนภาษาอังกฤษ การสำรวจเรื่องนี้ได้แยกเป็นสามหัวข้อด้วยกันคือ.

1.71 เหตุผลในการ เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อจะได้อรรถาธิบายและความสนใจที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครู จึงได้สำรวจเหตุผลถึงผลปรากฏในการต่อไปนี้.

ตาราง 11. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามเหตุผลในการ เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เหตุผลที่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน	—	10	12	1	23	16.91
สมัครสอนเองด้วยใจรัก	3	14	27	8	52	38.24
รู้สึกว่าการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ๆ ก็สอนได้	—	—	—	—	—	—
ต้องการปรับปรุงตัวเองเกี่ยวกับวิชา	2	14	28	—	44	32.35
เพื่อให้มีชั่วโมงสอนครบตามกำหนด	—	3	9	—	12	8.82
เพราะต้องสอนประจำชั้นทุกวิชา	1	1	3	—	5	3.68
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 11. จะพบว่าครูที่เลือกสอนภาษาอังกฤษด้วยใจรักนั้นมีประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 38.28 และมีครูจำนวนใกล้เคียงกันที่เลือกสอนเพราะต้องการจะปรับปรุงตัวในวิชานี้ คิดเป็นร้อยละ 32.35 อย่างไรก็ตามก็มีครูอีกจำนวนไม่น้อยที่ตอบว่า เพราะผู้บังคับบัญชา มอบหมายให้สอน เพราะเพื่อให้มีชั่วโมงสอนครบตามกำหนด และเพราะต้องสอนประจำชั้นทุกวิชา เมื่อรวมครูที่ไม่ค่อยสนใจสอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าด้วยกันแล้วจะได้ถึงร้อยละ 29.41

1.72 ความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้สอนมาแล้ว

เพื่อจะทราบถึงความรู้สึกของครูภายหลังจากที่ได้มีประสบการณ์จริงในการสอนภาษาอังกฤษมาแล้วว่าจะเป็นอย่างไร เพราะความรู้สึกที่ต่อภาษาอังกฤษย่อมจะมีส่วนส่งเสริมให้ครูเกิดความมั่นใจและตั้งใจสอนดีขึ้น ผลจากการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 12 แสดงจำนวนครู จำแนกตามความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ภายหลังจากที่ได้สอนมาแล้ว

ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ*
	มก. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
เป็นวิชาที่น่าสนใจและน่าศึกษา	4	30	53	3	50	66.18
เป็นวิชาที่ทำให้ผู้สอนได้รับการยกย่อง	—	1	4	—	5	3.68
เป็นวิชาที่น่าเบื่อและสอนยาก	—	2	3	1	6	4.41
เหมือนๆ วิชาอื่นๆ ทั่วไป	1	6	7	—	14	10.29
เป็นวิชาที่สอนได้สนุกสนาน เลือกกิจกรรมการสอนได้หลายอย่าง	1	18	34	5	53	38.97
รวม	6	57	101	9	168**	—

* คัดจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 12. จะพบว่าครูส่วนใหญ่มีความรู้สึกเป็นที่น่าสนใจต่อการที่ได้สอนภาษาอังกฤษมาแล้วคือมีความรู้สึกว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจและน่าศึกษาประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 66.18 ของครูทั้งหมด และมีความรู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สอนได้สนุกสนานเลือกกิจกรรมการสอนได้หลายอย่าง ร้อยละ 38.97 สำหรับครูที่ตอบว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้ผู้สอนได้รับการยกย่องร้อยละ 3.68 รู้สึกว่าเหมือนวิชาอื่นร้อยละ 10.29 ส่วนครูที่มีความรู้สึกว่ามันน่าเบื่อและสอนยากนั้นมีเพียงส่วนน้อยคิดเป็นร้อยละ 4.41 ของครูทั้งหมดเท่านั้น

1.73 ความสนใจในการปรับปรุงการสอน

นอกจากความสนใจและความรู้สึกที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษแล้ว ความสนใจในการปรับปรุงการสอนของครูก็อาจมีส่วนช่วยให้การดำเนินการสอนมีประสิทธิภาพดี ปรากฏผลการสำรวจดังต่อไปนี้.

ตาราง 13. แสดงว่าจำนวนครู จำแนกตามความสนใจในการปรับปรุงการสอน

ความสนใจในการปรับปรุงการสอน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
สนใจและกระตือรือร้นปรับปรุงการสอนตลอดเวลา	2	12	28	2	44	32.35
สนใจและปรับปรุงการสอนพอสมควร	4	20	39	6	69	50.73
สนใจปรับปรุงการสอนบ้างเล็กน้อย	—	—	1	—	1	0.74
คิดว่าไม่เป็นประโยชน์ต่อการสอนมากนัก	—	—	1	—	1	0.74
สนใจแต่ไม่มีเวลาจะปรับปรุงการสอน	—	10	9	1	20	14.70
ไม่ตอบ	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 13. จะพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะปรับปรุงการสอนของตนเป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือมีผู้ที่สนใจและกระตือรือร้นปรับปรุงการสอนตลอดเวลาถึงร้อยละ 32.35 และผู้ที่สนใจและปรับปรุงการสอนพอสมควรมีถึงครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 50.73 แม้กระนั้นก็ตามมีครูส่วนหนึ่งที่สนใจแต่ไม่มีเวลาจะปรับปรุงการสอน ร้อยละ 14.70 ส่วนผู้ที่ตอบว่าสนใจบ้างเล็กน้อย และเห็นว่าความสนใจไม่เป็นประโยชน์ต่อการสอนมากนักนั้นมีอย่างละ 1 คน หรือร้อยละ 0.74 เท่านั้น.

1.8 ความรู้สึกของครู เกี่ยวกับการ เอาใจใส่สนับสนุนของผู้นับถือนักศึกษา

ความรู้สึกที่ผู้นับถือนักศึกษาให้ความเอาใจใส่สนับสนุนหรือส่งเสริม ปรับปรุง การสอนภาษาอังกฤษ อาจทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีความตั้งใจและเกิดความมั่นใจในการดำ-เนินการสอนได้ประการหนึ่ง ผลจากการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 14. แสดงค่าตอบของครู จำแนกตามความรู้สึกเกี่ยวกับการสนับสนุนเอาใจใส่ในการ-สอนภาษาอังกฤษของผู้นับถือนักศึกษา

ความรู้สึกของครู เกี่ยวกับการให้การ เอาใจใส่สนับสนุนของผู้นับถือนักศึกษา	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ให้ความเอาใจใส่ที่จะปรับปรุงการสอน ภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ	1	7	16	2	26	19.11
ให้ความเอาใจใส่สนับสนุนการสอนภาษา อังกฤษเท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ	5	27	53	4		65.44
ให้ความเอาใจใส่น้อย และไม่คอยเห็น ความสำคัญของการสอนวิชานัก เคย ๆ ไม่ทราบว่าสนใจหรือไม่	—	—	—	—	—	—
ไม่มีค่าตอบ	—	7	8	3	18	13.24
	—	1	2	—	3	2.21
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 14. จะพบว่าตามความรู้สึกของครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้นับถือนักศึกษาให้ความเอาใจใส่สนับสนุนการสอนภาษาอังกฤษเท่าเทียมกับวิชาอื่น คิดเป็นร้อยละ 65.44 หรือประมาณสองในสามของครูทั้งหมด และยังมีครูร้อยละ 19.11 ที่เห็นว่าผู้นับถือนักศึกษาให้ความเอาใจใส่ที่จะปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ ส่วนผู้ที่เห็นว่าผู้นับถือนักศึกษาเคย ๆ ไม่รู้ว่าสนใจหรือไม่ มีจำนวนเพียงร้อยละ 13.24 เท่านั้น.

1.9 ความรู้และปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู

ความรู้ภาษาอังกฤษและปัญหาการออกเสียงของครู จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสมรรถภาพในการสอนของครูใดส่วนหนึ่ง เมื่อครูยังมีความรู้ไม่เพียงพอ หรือยังมีปัญหาในการออกเสียงอยู่ย่อมจะสอนหรือเป็นตัวอย่างที่ดีในการออกเสียงแก่เด็กได้ไม่ดีเท่าที่ควร ในการสำรวจเรื่องนี้ได้แยกออกเป็นสองตอนคือ

1.9.1 ระดับความรู้วิชาภาษาอังกฤษตามความรู้สึกรู้สึกของครู

ความรู้สึกรู้สึกในความรู้วิชาภาษาอังกฤษของตนเอง ย่อมจะส่งเสริมให้ครูดำเนินการสอนด้วยความมั่นใจ ผลการสำรวจมีดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 15. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามระดับความรู้วิชาภาษาอังกฤษตามความรู้สึกของตน

ระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามความรู้สึกของครู	ค่าความสำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ดีมาก	4	—	—	4	2	6	4.41
ดี	3	4	5	21	7	37	27.21
พอใช้	2	2	27	39	—	68	50.00
ยังต้องการแก้ไขอีกมาก	1	—	10	12	—	22	16.18
ไม่ตอบ	0	—	—	3	—	3	2.21
รวม		6	42	79	9	136	100.00
รวมค่าความสำคัญของระดับความรู้		16	79	169	29	293	—
เฉลี่ยค่าความสำคัญ	4.00	2.67	1.88	2.22	3.22	2.10	—

จากตาราง 15. จะพบว่า ครูส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความรู้วิชาภาษาอังกฤษในระดับ

พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ครูที่มีความคิดเห็นว่าตนเองมีความรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 27.21 และที่คิดว่าตนเองมีความรู้ในระดับดีมาก ร้อยละ 4.41 ส่วนครูที่คิดว่าตนเองยังต้องการแก้ไขความรู้ภาษาอังกฤษอีกมาก คิดเป็นร้อยละ 16.18

ถ้าพิจารณาจากรายเฉลี่ยค่าความสำคัญของระดับความรู้ของครูทั้งหมด จะเห็นว่าอยู่ในระดับพอใช้หรือระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 สำหรับครูแต่ละระดับดังนี้ จะพบว่าครู ฐ.กศ.บ. คิดว่าตนเองมีความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ครู ฐ. ป.กศ.สูง และครู ฐ. ป.กศ. มีระดับความรู้ลดลงมาตามลำดับ ยกเว้นครู ฐ. มศ.5-6 เท่านั้นที่กลับเห็นว่าตนเองมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้น.

1.92 ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู

การสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูสอนจะต้องออกเสียง และการเน้นหนักเบาของคำในภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง เพื่อเป็นตัวอย่างอันดีในการวางรากฐานอันถูกต้องแก่เด็ก ผลการสำรวจปัญหาในการออกเสียงของครูแสดงไว้ในตาราง 16 ในหน้าต่อไป.

ตาราง 16. แสดงค่าตอบของครูเกี่ยวกับปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ประเภทของการ เสียงที่เป็นปัญหา	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศสูง	กศ.บ.		
การออกเสียง เน้นหนักเบา(stress) ยังไม่ค่อยถูกต้องนัก	4	29	38	3	74	54.41
ออกเสียงต่าง ๆ ยังไม่ชัดเจนถูกต้องดี เช่น /θ/, /ð/, /ʃ/, /ç/, /ʒ/, /g/, /k/	2	20	34	6	62	45.59
ออกเสียงควบกล้ำต่างๆไม่ค่อยถูกต้อง เช่น /tw/, /sp/, /sr/, /nd/, /dz/, /lo/, /rvz/, /bd/, /sw/, /ldz/, /fo/	2	19	44	4	69	50.74
ไม่ค่อยมั่นใจว่าจะออกเสียงบางคำได้ถูก	1	26	60	3	90	66.18
พูด-อ่านมักจะตะกุกตะกักในภาษาไทย	—	3	2	—	5	3.68
ไม่มีปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษเลย	1	1	5	2	9	6.62
รวม	10	98	184	18	310**	—

* คิกจากร้านานกรทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 16. จะพบว่าครูที่ไม่มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษเลยนั้นมีจำนวนเพียงร้อยละ 6.62 เท่านั้น ในขณะที่ครูส่วนใหญ่ไม่มั่นใจว่าการออกเสียงคำบางคำจะถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 66.18 หรือสองในสามของครูทั้งหมด ครูที่มีปัญหาในการออกเสียงเน้นหนักเบา มีปัญหาในการออกเสียงบางเสียง และมีปัญหาในการออกเสียงควบกล้ำต่างๆ มีจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมด หรือคิดเป็นร้อยละ 54.41 50.74 และ 45.59 ตามลำดับ ส่วนครูที่พูดหรืออ่านมักจะตะกุกตะกักแม้แต่ในภาษาไทยนั้นมีเพียงจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 3.68 ของครูทั้งหมดเท่านั้น.

1.10 การแสวงหาความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

การแสวงหาความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ ย่อมทำให้ครูเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์สามารถนำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการดำเนินการสอนได้อย่างเหมาะสมซึ่งย่อมเป็นผลดีต่อนักเรียน การสำรวจเรื่องนี้ได้แยกออกเป็นสองตอนคือ.

1.10.1 วิธีการที่ครูใช้ในการแสวงหาความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

ในการแสวงหาความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ครูแต่ละคนย่อมมีเวลาและโอกาสที่จะอำนวยในการแสวงหาความรู้ไม่เท่ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่ทำการสอนอยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกลจากตัวจังหวัดที่มีการคมนาคมไม่สะดวก ย่อมจะมีโอกาสน้อยกว่า ดังนั้นการสำรวจเรื่องนี้ก็เพื่อจะได้ทราบถึงวิธีการต่าง ๆ ที่ครูใช้ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาหาทางส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยวิธีการอันเหมาะสมต่อไป ผลจากการสำรวจวิธีการที่ครูใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ปรากฏรายละเอียดในตาราง 17.

ตาราง 17. คำตอบของครู จำแนกตามวิธีการที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

วิธีการที่ครูใช้ในการแสวงหาความรู้	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
จากวิทยุหรือโทรทัศน์	4	16	28	7	55	40.44
จากสถานสอนภาษาของชาวต่างประเทศ	1	2	11	4	18	13.24
จากสถานสอนภาษาของคนไทย	1	1	3	—	5	3.68
จากหนังสือตำราต่าง ๆ	6	36	66	7	115	84.56
จากหนังสือพิมพ์ และ วารสาร	3	16	46	5	70	51.47
จากการหาโอกาสสนทนากับชาวต่างประเทศ	1	1	15	4	24	17.65
จากแผนเสียงหรือเทปบันทึกเสียง	—	4	11	3	18	13.24
จากการเรียนภาษาทางไปรษณีย์	—	2	4	—	6	4.41
ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพราะเวลาและโอกาสไม่อำนวย	—	4	6	—	10	7.35
ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพราะเห็นว่าตนเองมีความรู้พอที่จะสอนในระดับนี้แล้ว	—	1	1	—	2	1.47
รวม	16	86	191	30	323**	—

* กิจจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 17. จะพบว่าวิธีการที่ครูใช้ในการแสวงหาความรู้วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมได้แก่ การศึกษาจากหนังสือตำราต่าง ๆ ร้อยละ 84.56 ของครูทั้งหมด จากการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร ร้อยละ 51.47 จากวิทยุหรือโทรทัศน์ร้อยละ 40.44 เป็นที่น่าสังเกตว่ามีครูจำนวนถึงร้อยละ 17.65 ที่หาโอกาสสนทนากับชาวต่างประเทศ สำหรับครูที่ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมจากสถานสอนภาษาของชาวต่างประเทศ และจากการศึกษาจากแผน-

เสียงหรือเพี้ยนที่เสียงมีจำนวน เท่ากันก็ร้อยละ 13.24 เท่านั้น ส่วนครูที่เรียนภาษาทางไปรษณีย์ และจากสถานภาษาของคนไทยมีจำนวนน้อย

อย่างไรก็ตาม ครูที่ตอบว่าไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติม เพราะว่า เวลาและโอกาสไม่อำนวยคิดเป็นร้อยละ 7.35 ของครูทั้งหมด ส่วนครูที่ตอบว่าไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติม เพราะเห็นว่าตนเองมีความรู้ภาษาอังกฤษพอที่จะสอนในระดับนี้แล้ว มีจำนวนน้อยมากเพียงร้อยละ 1.47 ของครูทั้งหมดเท่านั้น

1.10.2 ปัญหาที่เกิดจากการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครูผู้สอนซึ่งมีงานสอนเต็มมืออยู่แล้ว ย่อมกระทำไม่ได้สะดวกนัก จึงอาจจะเป็นสาเหตุของปัญหาในการดำเนินการสอนใดส่วนหนึ่ง จึงได้ทำการสำรวจดังปรากฏผลในตารางต่อไปนี้.

ตาราง 18 แสดงคำตอบของครู จำแนกตามปัญหาที่เกิดจากการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

ประเภทของปัญหา	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.ศ.	ป.ศ.ง	กศ.บ.		
ทำให้เตรียมการสอนน้อยลง	3	7	9	3	22	16.18
ทำให้สนใจในหน้าที่การสอนน้อยลง	—	1	—	—	1	0.74
ทำให้มีเวลาเอาใจใส่นักเรียนน้อยลง	—	8	6	—	14	10.29
ทำให้ต้องทิ้งชั้นเรียนก่อนเวลาบ่อย ๆ	—	3	1	—	4	2.94
ทำให้ไม่เกิดการสอนที่เต็มเมื่อได้รู้เพิ่มเติม	—	1	6	3	10	7.35
การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมไม่ทำให้เกิดปัญหาต่อการสอนแต่อย่างใด	3	28	62	5	98	72.06
รวม	6	48	84	11	149**	—

* คิดจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ

จากการวาง 18. จะพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.06 เห็นว่าการ
 แสวงหาความรู้วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมันไม่ทำให้เกิดปัญหาในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 แก่อย่างใด ส่วนครูที่เห็นว่าการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทำให้เกิดปัญหาในการสอนนั้นร้อยละ
 16.18 เห็นว่าทำให้เตรียมการสอนน้อยลง ร้อยละ 10.29 เห็นว่า ทำให้มีเวลาเอาใจใส่
 คือนักเรียนน้อยลง ร้อยละ 7.35 เห็นว่าทำให้ไม่อาจจะอยู่ในโรงเรียนเดิมอีกเมื่อได้วุฒิ
 เพิ่มแล้ว และมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้
 ต้องทิ้งชั้นเรียนบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.94 ของครูทั้งหมด ส่วนครูที่เห็นว่า การหาความรู้
 เพิ่มเติมทำให้สนใจในหน้าที่การสอนน้อยลง มีเพียงหนึ่งคน หรือร้อยละ 0.74 เท่านั้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)

2. ปัญหาและอุปสรรคของครู เกี่ยวกับกิจกรรมการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องนี้ก็เพื่อจะทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการสอนของครู จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมการสอน การเตรียมการสอน การใช้อุปกรณ์ การประเมินผลตลอดจนการแก้ไขปัญหา เมื่อครูประสบปัญหา

2.1 จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน การมีนักเรียนในชั้นมากเกินไป ย่อมทำให้การสอนไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร เพราะครูเอาใจใส่นักเรียนได้ไม่ทั่วถึง ปรากฏผลการสำรวจดังต่อไปนี้

ตาราง 19. แสดงจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ

จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยในชั้นหนึ่งๆ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
น้อยกว่า 20 คน	1	7	1	—	9	6.62
20 — 24 คน	1	2	3	—	6	4.41
25 — 29 คน	—	3	10	1	14	10.29
30 — 34 คน	1	6	22	4	33	24.26
35 — 39 คน	1	10	24	2	37	27.21
40 คนขึ้นไป	—	7	17	2	26	19.11
ไม่ตอบ	2	7	2	—	11	8.09
รวม	6	42	79	9	136	100.00
* เฉลี่ยนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ	24.00	30.00	34.43	31.30	32.56	—

* คำนวณจากจำนวนนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยตรง

จากการวาง 19. จะพบว่าครูที่สอนนักเรียนชั้นละ 35 - 39 คนซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ 27.21 และครูที่สอนนักเรียนชั้นละ 40 คนขึ้นไปอีกร้อยละ 19.11 ซึ่งจะเห็นว่า เป็นว่า นวนักเรียนที่ค่อนข้างมาก ถ้าคิดรวมเข้าครุที่สอนนักเรียนชั้นละ 35 คนขึ้นไปแล้วจะได้ถึง ร้อยละ 46.32 หรือประมาณครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมด สำหรับจำนวนครูที่เหลืออีกประมาณครึ่ง หนึ่งนั้นสอนนักเรียนชั้นละไม่เกิน 34 คนซึ่งเป็นจำนวนนักเรียนชั้นละไม่มากเกินไปนัก อย่าง ไรก็ดี จะพบว่า มีครูจำนวน 9 คนหรือร้อยละ 6.62 ที่สอนนักเรียนชั้นละน้อยกว่า 20 คนซึ่งนับ ว่าเป็นจำนวนนักเรียนค่อนข้างน้อย

เมื่อพิจารณาจากจำนวนเฉลี่ยของนักเรียนที่ครูทั้งหมดสอน จะพบว่าครูแต่ละคนสอน นักเรียนโดยเฉลี่ยชั้นละ 32.56 คน สำหรับครูแต่ละระดับวิชานั้นมีนักเรียนเฉลี่ยไม่ต่างกันมาก นัก นอกจากครูวุฒิ มศ.5-6 เท่านั้นที่มีจำนวนนักเรียนเฉลี่ยชั้นละน้อยที่สุดคือ 24.00 คนใน ขณะที่ครูวุฒิ ป.กศ.สูง มีจำนวนนักเรียนเฉลี่ยชั้นละมากที่สุดคือ 34.43 คน ส่วนครูวุฒิ กศ.บ. และวุฒิ ป.กศ. นั้นมีจำนวนเฉลี่ยชั้นละ 31.30 และ 30.00 คนตามลำดับ.

2.2 การดำเนินการสอน

การสอนของครูจะล้มเหลวหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับวิธีการดำเนินการสอน ของครูเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการสอนในชั้นเริ่มต้นที่เป็นการวางรากฐานสำหรับการ เรียนภาษา ในชั้นสูงขึ้นไปด้วยแล้วครูจะต้องเอาใจใส่การดำเนินการสอนให้มากเป็นพิเศษ เพื่อให้การสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องแก้ไขซ่อมเสริมกันอีกเมื่อนักเรียนเรียนต่อไปในชั้นสูงต่อไป

2.21 ปัญหาในการดำเนินการสอน

การได้ทราบถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสอนของครู จะช่วยให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจปัญหา เพื่อที่จะได้ พยายามศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและได้ผลดี การสำรวจการจัดเรียง ลำดับความสำคัญของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนภาษาอังกฤษของครู ปรากฏบรรยายละเอียด ดังตาราง 20. ในหน้าต่อไป

ตาราง 20. แสดงการจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนภาษาอังกฤษ

อันดับ ที่	รายการปัญหา	ระดับความสำคัญ*			รวมค่า ความสำคัญ
		อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	
1.	พื้นความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก	41	40	29	232
2.	อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ	43	31	28	219
3.	จำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป	20	5	12	82
4.	นักเรียนไม่เอาใจใส่หรือสนใจต่อการเรียน	10	14	17	75
5.	บรรยากาศหรือสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม	6	12	14	56
6.	เวลาเรียนมีน้อย	2	7	16	36
7.	ขาดความร่วมมือจากคณะกรรมการผู้ปกครอง	2	7	16	36
8.	ครูไม่มั่นใจตนเองว่ามีความรู้พอที่จะสอน	—	3	7	17

* อันดับ 1 = 3 อันดับ 2 = 2 อันดับ 3 = 1

จากตาราง 20. จะพบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนที่ครูจัดเรียงลำดับความสำคัญทั้งแปดรายการนั้น ปัญหาที่นับได้ว่าสำคัญมากได้แก่ ปัญหาอันดับ 1 พื้นความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก และปัญหาอันดับ 2 อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ สำหรับปัญหาอันดับ 3-5 ซึ่งได้แก่ นักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป นักเรียนไม่เอาใจใส่หรือสนใจต่อการเรียน และบรรยากาศหรือสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมนั้น มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาตั้งแต่อันดับ 6-8 นับว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญน้อย.

2.22 วิธีการจัดสอน

วิธีการจัดสอนภาษาต่างประเทศนั้นควรจะจัดสอนโดยให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะทั้งสี่ด้านคือ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน พร้อม ๆ กันไปในคราวเดียวกัน โดยจัดให้มีเวลาเพียงพอไปตามเนื้อหาที่จะสอนเพื่อให้บทเรียนมีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน การสำรวจเรื่องนี้เพื่อจะทราบถึงการจัดการสอนซึ่งปฏิบัติกันอยู่จริง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อจะได้เป็นแนวทางปรับปรุงการจัดการสอนต่อไป ผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 21. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามการจัดสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ปฏิบัติจริง ๆ

วิธีการจัดสอนภาษาอังกฤษ	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
แยกสอนเป็นรายวิชาย่อย เช่น อ่าน เขียน-กั้ และ ไวยากรณ์	3	8	11	1	23	16.91
แยกเป็นสองอย่างคือ การใช้ภาษา และความเข้าใจภาษา	—	17	34	2	53	38.97
ไม่แยกสอนเป็นวิชาย่อย แต่สอนหลายอย่างรวมกัน	3	17	33	6	59	43.38
ไม่ตอบ	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 21. จะพบว่าการจัดสอนโดยการแยกเป็นรายวิชาย่อย เช่น อ่าน เขียน กั้ และ ไวยากรณ์นั้น ครูสอนภาษาอังกฤษยังปฏิบัติกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 16.91 ของครูทั้งหมด การจัดสอนโดยแยกเป็น การใช้ภาษา และความเข้าใจภาษา วิธีนี้มีครูปฏิบัติกันอยู่มากคิดเป็นร้อยละ 38.97 ส่วนครูที่เหลือออกนั้นประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 43.38 จัดสอนโดยไม่แยกเป็นหน่วยวิชาย่อย

2.23 การใช้ภาษาไทยกับการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นเท่ากับการฝึกกิจวัตรใหม่ขึ้นอีกชุดหนึ่ง การสร้างกิจวัตรทางภาษานั้นย่อมต้องอาศัยการฝึกซ้ำ ๆ ใหม่มากและมีความหมายต่อผู้เรียน โอกาสที่นักเรียนไทยจะได้ใช้ภาษาอังกฤษนั้นมีไม่มากนัก ดังนั้นการ เรียนในห้องเรียนควรทำให้โอกาสแก่นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษบ้าง สำหรับภาษาไทยที่จะช่วยในการสอนนั้นควรใช้ให้น้อยลง ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดนั่นเอง ผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 22. แสดงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ

ลักษณะการใช้ภาษาไทย	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป. กศ.	ป. กศ. สูง	กศ. บ		
สนับสนุนให้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด	3	19	39	7	68	50.00
ใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนเป็นส่วนใหญ่	3	21	33	2	59	43.38
ใช้ภาษาอังกฤษน้อยเพราะ เกรงจะ เสียเวลาและไม่ค่อยได้ผล	—	2	6	—	8	5.88
ไม่ตอบ	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 22. จะพบว่า ครูที่สนับสนุนให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากที่สุด มีเพียงครึ่งหนึ่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 ของครูทั้งหมดเท่านั้น ส่วนครุจำนวนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่งนั้นใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนเป็นส่วนใหญ่ และในจำนวนนี้มีครูที่ตอบว่า ใช้ภาษาอังกฤษน้อยเพราะ เกรงจะเสียเวลาและไม่ค่อยได้ผล คิดเป็นร้อยละ 5.88

2.24 การใช้วิธีแปลกับการสอนภาษาอังกฤษ

การใช้วิธีแปลเป็นภาษาไทยกับนักเรียนในชั้นเริ่มเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ควรสนับสนุนในการเรียนภาษาต่างประเทศ เพราะระบบของภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน ทั้งในคำศัพท์และโครงสร้าง นักเรียนจะแปลได้ดีก็ต่อเมื่อได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาแล้วเป็นอย่างดี ไม่งั้นจะทำให้ผู้เรียนไขว้เขวสับสน และติดนิสัยแปลอยู่เสมอ การเรียนในระดับนี้จึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มาก เพื่อให้เกิดทักษะในการใช้ภาษา ผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 23. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามการใช้วิธีแปลเป็นไทยในการสอนภาษาอังกฤษ

ลักษณะการใช้วิธีแปล	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป. กศ.	ป. กศ. 2	กศ. บ.		
ไม่ได้ใช้วิธีแปลกับการสอนเลย	—	—	1	1	2	1.47
ใช้วิธีแปลกับการสอนอ่านเท่านั้น	—	7	17	—	24	17.65
ใช้วิธีแปลบ้างเล็กน้อยกับคำบางคำที่เขาไวยากรณ์เท่านั้น	2	21	39	8	70	51.47
ใช้วิธีแปลกับการสอนภาษาอังกฤษอยู่เกือบตลอดเวลา	4	13	21	—	38	27.94
ไม่ตอบ	—	1	1	—	2	1.47
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 23. จะพบว่าครูที่ไม่ได้ใช้วิธีแปลในการสอนภาษาอังกฤษเลยมีเพียงสองคนหรือร้อยละ 1.47 เท่านั้น และเป็นที่น่าสนใจกว่า ครูที่ใช้วิธีแปลกับการสอนอยู่เกือบตลอดเวลา มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 27.94 ครูที่ใช้วิธีแปลกับการสอนอ่านเท่านั้น ร้อยละ 17.65 ส่วนจำนวนครูที่เหลืออีกประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 51.47 ใช้วิธีแปลบ้างเล็กน้อยกับคำบางคำที่เขาไวยากรณ์

2.25 การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ

การออกเสียงในหูต่องหรือใกล้เคียงกับเสียงของเจ้าของภาษานั้น เป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องเอาใจใส่ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพราะการที่นักเรียนไม่สามารถออกเสียงนั้นๆ ได้ถูกต้องตั้งแต่แรกแล้วก็จะคิดเป็นนิสัยทำให้แก้ไขยากในตอนหลัง ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่ครูทั่วไปประสบอยู่ในขณะนี้ รายละเอียดผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 24. แสดงคำตอบของครูภาษาอังกฤษ จำแนกตามวิธีการสอนอ่านออกเสียง

วิธีการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ
	มก.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
เลือกสอนเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับเด็กก่อนแล้วจึงสอนเป็นคำหรือประโยคต่อไป	6	30	55	9	100	73.53
ไม่ได้เน้นเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้องมากนักเพียงแต่ให้อ่านออกและเข้าใจความหมายก็นับว่าดีแล้ว	—	10	18	—	28	20.59
ไม่ทราบว่าเสียงอะไรบ้างที่เป็นปัญหาสำหรับเด็กไทย	—	2	2	—	4	2.94
ไม่มีคำตอบ	—	—	4	—	4	2.94
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 24. จะพบว่า ครูที่ไม่ได้เน้นเรื่องการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องนักเพียงแต่ให้อ่านออกและเข้าใจความหมายก็นับว่าดีแล้วมีจำนวนสูงถึงร้อยละ 20.59 หรือหนึ่งในห้าของจำนวนครูทั้งหมด และมีครูที่ไม่ทราบว่าเสียงภาษาอังกฤษเสียงใดบ้างเป็นปัญหาสำหรับเด็กไทยจำนวนสี่คน หรือร้อยละ 2.94 ส่วนครูที่ใช้วิธีการที่ถูกต้องในการสอนออกเสียงซึ่งได้แก่ สอนโดยเลือกเสียงที่เป็นปัญหามาสอนก่อนแล้วจึงสอนเป็นคำหรือเป็นประโยคต่อไปมีจำนวนประมาณสามในสี่หรือร้อยละ 73.53 ของครูทั้งหมด

2.26 แบบตัวอักษรที่ใช้ในการสอนเขียน

การสอนเขียนในชั้นเริ่มเรียนนั้นควรจะเริ่มท้สอนด้วยแบบตัวอักษรอย่างง่ายและเป็นแบบเดียวกันกับตัวอักษรในหนังสือเรียนเสียก่อน มิฉะนั้นเด็กอาจจะสับสนเมื่อเห็นว่าตัวอักษรที่ใช้อ่านและเขียนต่างกัน อีกประการหนึ่งเด็กบางคนความกิดความสังเกตยังไม่สมบูรณ์ การมีตัวอักษรแบบและแตกต่างกันย่อมจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเขาได้ ผลการสำรวจแบบตัวอักษรที่ครูใช้ในการสอนเขียนปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 25. แสดงแบบตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ครูใช้ในการสอนเขียนในชั้นเริ่มเรียน

แบบตัวอักษรที่ใช้ในการสอนเขียน	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป. กศ.	ป. กศ. สูง	กศ. บ.		
ใช้เฉพาะตัวอักษรแบบพิมพ์ตั้งแต่ ป. 5-7	—	—	—	—	—	—
ใช้เฉพาะอักษรแบบเขียนตั้งแต่ ป. 5-7	—	5	13	—	18	13.24
ใช้ทั้งแบบพิมพ์และแบบเขียนตั้งแต่ ป. 5-7	4	26	40	1	71	52.21
ใช้อักษรแบบพิมพ์ก่อนในชั้น ป. 5 พอถึง ป. 6-7 ใช้ทั้งสองแบบ	2	11	24	8	45	33.09
ใช้ตัวอักษรแบบเขียนก่อนในชั้น ป. 5 พอถึงชั้น ป. 6-7 ใช้ทั้งสองแบบ	—	—	2	—	2	1.47
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 25. จะพบว่าแบบตัวอักษรที่ครูส่วนใหญ่ใช้สอนคือ ใช้ทั้งแบบเขียนและแบบพิมพ์ตั้งแต่ชั้น ป. 5 - 7 คิดเป็นร้อยละ 52.21 ครูที่ใช้แบบพิมพ์สอนก่อนในชั้นประถมปีที่ 5 พอถึง ป. 6 - 7 ใช้ทั้งแบบพิมพ์และแบบเขียนประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 33.09 ของครูทั้งหมด สำหรับครูที่ใช้แบบเขียนตั้งแต่ ป. 5 ถึง ป. 7 นั้นคิดเป็นร้อยละ 13.24 ส่วนครูที่เริ่มสอนแบบเขียนก่อนในชั้น ป. 5 พอถึงชั้น ป. 6 - 7 ใช้ทั้งสองแบบมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.47 เท่านั้น ครูที่สอนเฉพาะแบบพิมพ์อย่างเดียวนั้นไม่มีเลย.

2.27 ปัญหาในการจัดกิจกรรมการสอน

กิจกรรมการสอนมีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างมาก ครูสอนภาษาอังกฤษควรใช้กิจกรรมในชั้นเรียนอยู่เสมอ กิจกรรมการสอนในชั้นเรียนนี้อาจจะเป็นการเล่นเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่กระตุ้นเพื่อประโยชน์ในการฝึกใช้ภาษา และเป็นการให้บรรยากาศที่ไม่น่าเบื่อหน่ายแก่ผู้เรียน เช่นการเล่นคำ(word games) การเล่นแบบละคร(dramatization) การเล่นสร้างคำโดยใช้สแครปเบิ้ล หรือ crossword puzzle อย่างง่าย ๆ เป็นต้น ผลการสำรวจปัญหาของครูในการจัดกิจกรรม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 26. แสดงคำตอบของครูจำแนกตามปัญหาที่ประสบในการจัดกิจกรรมการสอน

รายการปัญหาในการจัดกิจกรรม	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ไม่ทราบว่าจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรดี	1	15	26	1	43	31.62
นักเรียนไม่สนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้น	—	1	8	3	12	8.82
เป็นที่รำคาญแก่ห้องเรียนข้างเคียง	—	12	7	2	21	15.44
ทำให้เสียระเบียบวินัยในชั้นเรียน	—	3	3	1	7	5.15
สภาพห้องเรียนไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรม	—	21	33	2	56	41.18
เสียเวลาในการจัดเพราะมีเวลาเรียนน้อย	2	11	26	2	41	30.15
จัดกิจกรรมอยู่เสมอและไม่มีปัญหาอย่างใด	4	8	13	5	30	22.06
รวม	7	71	116	16	210**	—

* คัดจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ

จากตาราง 26. จะพบว่าครูที่ไม่ทราบว่าจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรก็มีประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 31.62 ของครูทั้งหมด ส่วนครูที่ได้จัดกิจกรรมการสอน

อยู่เสมอและไม่เกิดปัญหาอย่างใด มีจำนวนเพียงร้อยละ 22.06 ของครูทั้งหมดเท่านั้น สำหรับครูที่มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการสอน ส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.18 เสียเวลาในการวัดเพราะเวลาเรียนมีน้อย ร้อยละ 30.15 เป็นที่รำคาญแก่ห้องเรียนข้างเคียงร้อยละ 15.44 ส่วนครูที่เหลืออีกเล็กน้อยเห็นว่านักเรียนไม่สนใจในกิจกรรมที่วัด และเห็นว่าทำให้เสียระเบียบวินัยในชั้นเรียน ร้อยละ 8.82 และ 5.15 ตามลำดับ

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

การสอนภาษาอังกฤษในชั้น เริ่มเรียนนี้อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เกิดความสนใจของนักเรียน ช่วยให้ความกระฉับในสิ่งที่คำพูดไม้อาจจะช่วยให้ได้ การมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม รวมทั้งการใช้อย่างถูกต้องย่อมจะทำให้การสอนภาษาอังกฤษของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การสำรวจเรื่องนี้ก็เพื่อทราบอัตราการใช้ ปัญหาที่เกี่ยวข้องและรายการอุปกรณ์ที่ครูใช้ในชั้นเรียน โดยแยกการสำรวจดังนี้

2.3.1 อัตราการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

เพื่อที่จะทราบว่าครูได้มองเห็นคุณค่าของอุปกรณ์และพยายามที่จะใช้อุปกรณ์ประกอบ การสอนภาษาอังกฤษเพียงไร จึงได้ทำการสำรวจเรื่องนี้ ดังปรากฏผลในตาราง 27.

ตาราง 27. แสดงค่าตอบของครู จำแนกตามอัตราการใช้อุปกรณ์การสอน

อัตราการใช้อุปกรณ์การสอน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ใช้เป็นอย่างดีเสมอทุกบทเรียนที่เหมาะสมจะใช้อุปกรณ์ได้	—	4	11	3	18	13.24
ใช้บางพอสมควรตามที่พอจะหาอุปกรณ์ได้	5	36	61	4	106	77.94
ใช้เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน	—	—	6	2	8	5.88
ไม่เคยใช้อุปกรณ์อย่างอื่นเลยตลอดปี	1	2	—	—	3	2.21
ไม่ตอบ	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 27. จะพบว่า มีครูเพียงจำนวนน้อยหรือร้อยละ 2.21 เท่านั้นที่ไม่เคยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนอย่างอื่นเลยตลอดปี นอกจากนั้นครูได้ใช้อุปกรณ์การสอนตามอัตราเท่ากันคือ ใช้อุปกรณ์ตามที่พอจะหาได้ ประมาณสามในสี่ หรือร้อยละ 77.94 ของครูทั้งหมด สำหรับครูที่ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างสม่ำเสมอทุกบทเรียนที่เหมาะสมจะใช้อุปกรณ์ ร้อยละ 13.24 ส่วนครูที่ใช้อุปกรณ์ก็ต่อเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนนั้นมีจำนวนน้อย เพียงร้อยละ 5.88 เท่านั้น.

2.32 ปัญหาในการใช้และการจัดหาอุปกรณ์

โรงเรียนแต่ละแห่งย่อมจะพบความไม่สะดวกในการจัดหาหรือจัดหาอุปกรณ์การสอน
เนื่อง ๆ ซึ่งมักจะเกิดจากสาเหตุหลายประการ ทำให้เกิดปัญหาแก่ครูเสมอ เพื่อจะทราบ
สาเหตุของปัญหาเหล่านี้จึงได้ทำการสำรวจ ดังปรากฏผลในการดังต่อไปนี้.

ตาราง 28. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามปัญหาในการใช้และการจัดหาอุปกรณ์การสอน

รายการปัญหาที่ครูประสบ	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
โรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่พอ	2	29	59	7	100	73.53
ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ใช้	—	1	4	1	6	4.41
โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์การสอนเลย	1	11	12	1	25	18.38
ไม่มีวัสดุที่จะใช้ทำอุปกรณ์ในโรงเรียน	1	15	15	2	33	24.26
ไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมอุปกรณ์	—	11	18	4	33	24.26
ต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้อ	2	28	35	3	58	42.65
สถานที่ไม่อำนวยให้ใช้อุปกรณ์นั้น ๆ	—	4	2	1	7	5.15
ใช้อุปกรณ์ไม่ค่อยถนัดรู้ไม่ใช้ไม่ได้	—	3	1	2	6	4.41
มองไม่เห็นคุณค่าของการใช้อุปกรณ์	—	—	—	—	—	—
ทำให้การสอนล่าช้า	1	—	4	2	7	5.15
ไม่สามารถจะหาอุปกรณ์มาใช้ได้	—	—	3	—	3	2.21
รวม	10	100	165	24	299**	—

* ถูกรวบรวมจากครูทั้งหมดจำนวน 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 28. จะพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนที่ครูชอบมากที่สุดได้แก่โรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่พอคิดเป็นร้อยละ 73.53 ของครูทั้งหมด เป็นที่น่าสังเกตว่า จำนวนครูที่ต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้ออุปกรณ์เองมีถึงร้อยละ 42.65 สำหรับปัญหาที่ว่าโรงเรียนไม่มีวัสดุที่จะไว้ทำอุปกรณ์การสอน และครูไม่มีเวลาจัดทำและเตรียมอุปกรณ์นั้นครูชอบจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 24.26

อย่างไรก็ตามมีครูจำนวนร้อยละ 18.38 ที่ให้คำตอบว่าโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์การสอนเลย และอีกประมาณร้อยละ 5 ที่ตอบว่า ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ใช้ ใช้อุปกรณ์การสอนไม่ค่อยนัก สู้ไม่ใช่ไม่ได้ สถานที่ไม่อำนวยให้ใช้อุปกรณ์การสอนนั้นๆ อุปกรณ์การสอนทำให้การสอนล่าช้า และไม่สามารถจะหาอุปกรณ์การสอนได้ แต่ไม่มีครูคนใดเลยที่มองไม่เห็นคุณค่าของการใช้อุปกรณ์

2.33 รายการอุปกรณ์ที่ครูใช้ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น รูปภาพ บัตรคำ บัตรภาพ ภาพยนตร์ फिल्मสตริป และสไลด์ จานเสียงและเทปบันทึกเสียง ซอล์กและกระดานคำ ฯลฯ ถ้าครูสอนเป็นผู้นำใจจริงและใช้อย่างรอบคอบ เหมาะสมแล้วย่อมมีคุณค่าต่อการสอนทั้งสิ้น เพราะว่าอุปกรณ์การสอนก็เหมือนกับเครื่องดนตรีชิ้นหนึ่ง แม้ว่าจะมีราคาแพงหรือคุณภาพดีเพียงใด ถ้าผู้เล่นขาดความรู้ชำนาญแล้วย่อมไม่สามารถจะทำให้เกิดเสียงที่ไพเราะได้ ตรงกันข้ามถ้าผู้เล่นเป็นคนที่มีความสามารถย่อมจะทำให้เกิดเสียงไพเราะแก่ผู้ฟังได้แม้จะใช้เครื่องดนตรีราคาถูก ดังนั้นครูควรพยายามศึกษาวิธีใช้อุปกรณ์แต่ละชิ้นให้ถ่องแท้และฝึกฝนวิธีใช้ให้เกิดความชำนาญเพื่อจะใช้อุปกรณ์ให้เกิดคุณค่าแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษที่กำลังเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันก็คือ เทปบันทึกเสียงหรือจานเสียง เพราะช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษาจริงๆ ช่วยในการฝึกนักเรียนและการเตรียมตัวของครูทั้งราคาก็ไม่แพงมากเกินไปนัก นอกจากนั้นทางองค์การค้ำของครูสภายังมีแผนเสียงชุดภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาไว้จำหน่ายแก่โรงเรียนในราคาไม่แพงอีกด้วย

การสำรวจรายการอุปกรณ์ที่โรงเรียนมีใช้ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น ผลปรากฏในตาราง 29. ในหน้าต่อไป

ตาราง 29. แสดงคำตอบของครูจำแนกตามอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

รายการอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้	วัสดุของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
บัตรคำและบัตรภาพ	5	37	71	9	122	89.71
แผนภูมิประโยคหรือแผนภูมิภาพ	1	19	43	7	70	51.47
รูปภาพนิ่ง	3	6	18	6	33	24.26
รูปภาพกรวาคขึ้นเอง	3	21	54	8	86	63.24
ของจริงต่าง ๆ	4	28	65	9	106	77.94
แบบจำลอง	—	9	10	4	23	16.91
แผ่นป้ายคำศัพท์และวัสดุประกอบ	1	2	13	2	16	11.76
กระเป๋าน้ำ	1	10	27	6	44	32.35
โทรทัศน์	—	—	—	—	—	—
วิทยุ	1	1	7	—	9	6.62
เครื่องบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง	1	6	10	2	19	13.97
ภาพโฆษณา	2	2	15	3	22	16.18
หุ่นกระบอก	—	—	—	—	—	—
ฟิล์มสกริปและสไลด์	—	—	—	—	—	—
สแกรปเบิ้ล	—	1	3	—	4	2.94
รวม	22	142	334	56	554**	—

* กิจจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 29. จะพบว่าอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษที่ครูใช้ประกอบการสอน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามคำตอบของครูได้ดังนี้.

1. บัตรคำและบัตรภาพ	ร้อยละ	89.71
2. ของจริงต่าง ๆ	"	77.94
3. รูปภาพที่ครูวาดขึ้นเอง	"	63.24
4. แผนภูมิประโยคหรือภาพ	"	51.47
5. กระดาษแข็ง	"	32.35
6. รูปภาพฉีก	"	24.26
7. แบบจำลอง	"	16.91
8. ภาพโฆษณา	"	16.18
9. เครื่องบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง	"	13.97
10. แผนป้ายคำศัพท์และวัสดุประกอบ	"	11.76
11. วิหุ	"	6.62
12. สแตมป์เปิด	"	2.94
13. หุ่นกระบอก	}	ไม่ปรากฏคำตอบจากครู
14. โทรทัศน์		
15. ฟิล์มสตริปและสไลด์		

รายการอุปกรณ์อันดับ 1 - 4 ครูจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งขึ้นไปใช้สอนในโรงเรียน สำหรับรายการอุปกรณ์อันดับ 9 ซึ่งได้แก่เครื่องบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียงนั้นมีครูใช้เพียงร้อยละ 13.97 เท่านั้น ส่วนสามรายการสุดท้ายนั้นไม่ปรากฏว่ามีครูใช้ประกอบการสอนเลย

2.4 การเตรียมการสอนของครู

การเตรียมการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เตรียมแก้ไขข้อบกพร่องก่อนที่จะสอน ทั้งยังช่วยให้สอนได้ตรงตามเวลาและความมุ่งหมาย เพื่อที่จะทราบถึงอุปสรรคหรือปัญหาในการเตรียมการสอนของครูเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข จึงได้ออกแบบสอบถาม ดังปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง 30. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามสาเหตุที่ไม่ได้เตรียมการสอน

สาเหตุที่ไม่ได้เตรียมการสอน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ไม่ได้เตรียมการสอนเพราะไม่มีเวลา	3	30	35	3	71	52.21
ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมาจนชำนาญแล้ว	1	3	6	3	13	9.06
ไม่ได้เตรียมเพราะเห็นว่าไม่จำเป็น	—	2	8	1	11	8.09
เตรียมการสอนเสมอและไม่เกิดปัญหาในการเตรียมการสอนเลย	2	7	30	2	41	30.15
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 30. จะพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 52.21 ให้คำตอบว่าไม่ได้เตรียมการสอนเนื่องจากมีเวลาไม่พอ ในขณะที่ผู้ที่เตรียมการสอนเสมอและไม่เกิดปัญหาในการเตรียมการสอนเลยมีจำนวนร้อยละ 30.15 ส่วนครูจำนวนที่เหลืออีกประมาณหนึ่งในห้าของครูทั้งหมดตอบว่า ไม่ได้เตรียมการสอนเพราะสอนมาจนชำนาญแล้วคิดเป็นร้อยละ 9.06 และ ไม่ได้เตรียมการสอนเพราะเห็นว่าไม่จำเป็น ร้อยละ 8.09

2.5 การประเมินผลการเรียนของนักเรียน

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ มีความจำเป็นที่ครูสอนจะต้องทำการประเมินผลเพื่อทราบความก้าวหน้าของนักเรียนว่าสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วนั้นนักเรียนรู้อจริงหรือไม่ และนำไปใช้ได้เพียงไร มีความสามารถในการทักษะทั้งสี่ด้านซึ่งได้แก่ ทั้ง พูด อ่าน และ เขียน เพียงใด นักเรียนมีอุปสรรค ปัญหาและข้อบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง การประเมินผลเป็นระยะๆ สม่าเสมอเช่นนั้นทำให้ทราบว่านักเรียนมีความเปลี่ยนแปลงกี่ขั้นหรือเลวลงอย่างไร นอกจากนั้นผลการเรียนของนักเรียนจะสะท้อนให้เห็นว่าการสอนของครูได้ผลเพียงใด ครูควรปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนอย่างไรบ้าง จะเห็นได้ว่าการประเมินผลการเรียนของนักเรียนนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอันมาก จำเป็นที่ครูควรจะทำอย่างสม่ำเสมอเมื่อเรียนไปแล้วเป็นระยะๆ ไป สำหรับวิธีการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไปได้แก่ การสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า การตรวจแบบฝึกหัดหรือผลงานของนักเรียน การสังเกต การทอ้งจำอย่างมีความหมาย ตลอดจนถึงการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ การสำรวจเรื่องนี้ได้แยกออกเป็นสามหัวข้อคือ อัตราการประเมินผลการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบ และปัญหาในการตรวจแบบฝึกหัดหรือผลงานของนักเรียน ผลการสำรวจแสดงไว้ในหน้าต่อไป.

๖.51 อัตราการประเมินผลการเรียน

การสำรวจอัตราการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่ครูปฏิบัติในการสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 31. แสดงจำนวนครู จำแนกตามอัตราการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ

อัตราการประเมินผลการเรียน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ภาคเรียนละครั้ง	—	2	—	—	2	1.67
เดือนละครั้ง	2	10	13	2	27	19.85
ตามที่โรงเรียนกำหนดเป็นครั้งคราว	1	9	19	1	35	22.06
สม่ำเสมอทุกสัปดาห์	2	4	9	1	16	11.76
ทุกครั้งที่มอบหมายเรียนหนึ่ง ๆ	1	18	37	5	60	44.12
เมื่อนักเรียนไม่สนใจ	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 31 จะพบว่าครูที่ทำการประเมินผลทุกครั้งเมื่อมอบหมายเรียนหนึ่ง ๆ มีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 44.12 ของครูทั้งหมด ครูที่ทำการประเมินผลตามที่โรงเรียนกำหนดเป็นครั้งคราวร้อยละ 22.06 เดือนละครั้ง ร้อยละ 19.85 สำหรับครูที่ทำการประเมินผลสม่ำเสมอทุกสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 11.76 ส่วนครูที่ประเมินผลภาคเรียนละครั้งนั้นมีเพียงสองคนหรือร้อยละ 1.47 เท่านั้น

2.52 ปัญหาเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบ

ข้อทดสอบเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน เพราะครูใช้ข้อทดสอบเป็นเครื่องวัดความสามารถของนักเรียนที่ใช้เวลาเรียนตลอดทั้งเทอม หรือตลอดทั้งภาคเรียน หรือตลอดทั้งปีโดยใช้เวลาทำข้อทดสอบเพียงหนึ่งหรือสองชั่วโมงเท่านั้น ดังนั้นครูควรให้ความสนใจในการสร้างข้อทดสอบเป็นพิเศษ การสร้างข้อทดสอบให้ข้อทดสอบที่ดีนั้นย่อมต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ เวลา และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ผลการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบปรากฏในตารางต่อไปนี้.

ตาราง 32. แสดงค่าดัชนีของครู จำแนกตามปัญหาที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบ

รายการปัญหาเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบ	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ*
	มก. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับการทำข้อทดสอบ	1	22	36	—	59	43.38
เวลาออกข้อสอบมีกระชั้นชิด ต้องทำแบบสุกเอาเผากินเสมอ	—	11	24	2	37	27.21
ยังขาดข้อทดสอบเกี่ยวกับการออกเสียง	3	19	52	5	49	36.03
วัสดุในการทำข้อทดสอบยังไม่เพียงพอ	2	15	32	2	51	37.50
ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้	—	—	2	—	2	1.47
รวม	6	67	146	9	226**	—

* คำนวณจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 32. จะพบว่าครูที่ไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบมีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมดหรือคิดเป็นร้อยละ 43.38 ครูที่เห็นว่าวัสดุหรือเครื่องมือในการทำข้อทดสอบยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 37.50 ขาดข้อทดสอบเกี่ยวกับการออกเสียงร้อยละ 36.03

สำหรับกรณีที่เห็นว่า เวลาในการสร้างข้อทดสอบมีกระชั้นชิดต้องทำแบบสุกเอาเผากิน เสมอนั้น มีจำนวนสูงก็กว่าหนึ่งในสี่หรือร้อยละ 27.21 ของกรทั้งหมด

2.53 ปัญหาในการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน

การตรวจผลงานหรือแบบฝึกหัดของนักเรียนนั้นนับได้ว่า เป็นงานสำคัญชิ้นหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้ครูนักเรียนตลอดจนผู้ปกครองได้ทราบผลการเรียนของนักเรียน การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 33.

ตาราง 33. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับการตรวจผลงานของนักเรียน

รายการปัญหา เกี่ยวกับการตรวจแบบฝึกหัด	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ไม่พบปัญหาใดๆ เกี่ยวกับการตรวจแบบฝึกหัด	5	14	24	2	45	33.09
ไม่ค่อยมีเวลาตรวจแบบฝึกหัด	—	20	40	5	65	47.49
นักเรียนส่วนหนึ่งไม่ค่อยส่งให้ตรวจ	1	11	28	3	43	31.62
นักเรียนไม่ค่อยทำแบบฝึกหัด	—	3	10	2	25	11.03
รวม	6	48	102	12	168**	—

* คำนวณจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 33. จะพบว่า จำนวนครูเกือบครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 47.49 ของครูทั้งหมด ไม่ค่อยมีเวลาตรวจแบบฝึกหัด ครูจำนวนร้อยละ 31.62 เห็นว่านักเรียนส่วนหนึ่ง ไม่ค่อยส่งแบบฝึกหัดให้ตรวจ และอีกร้อยละ 11.03 เห็นว่านักเรียนไม่ค่อยทำแบบฝึกหัด ส่วนครูที่ไม่พบปัญหาใด ๆ ในการตรวจแบบฝึกหัดเลยมีจำนวนประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 33.09 ของครูทั้งหมดเท่านั้น

2.6 ปัญหาและความต้องการที่จะได้รับจากศึกษานิเทศก์

ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการสอนของครู ครูสอนภาษาอังกฤษควรวหาโอกาสพบและปรึกษารื้อปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน อุปกรณ์ และการฝึกทักษะต่าง ๆ เพราะถ้าพึ่งตัวเองอาจจะทำได้ไม่เต็มที่นัก นอกจากนั้นการได้ฟังความคิดเห็นหรือได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ย่อมทำให้ครูได้แก่งัดความคิดนำมาเปรียบเทียบกับวิธีการปฏิบัติของตน แล้วเลือกเอาแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์นำไปทดลองหรือดัดแปลงปฏิบัติดูบ้าง อาจจะเป็นเครื่องส่งเสริมต่อการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้.

การสำรวจเรื่องนี้ก็เพื่อทราบถึงปัญหาของครูเกี่ยวกับการนิเทศ อันอาจนำไปสู่การปรับปรุงสนองความต้องการของครูได้ถูกต้องยิ่งขึ้น โคแยกการสำรวจออกดังนี้

2.6.1 ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์

มักจะมีการเข้าใจที่ไม่ค่อยถูกต้องนักเกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์ โดยครูผู้สอนอาจเข้าใจว่าศึกษานิเทศก์มาตรวจการสอนของตน จึงทำให้ครูไม่กล้าที่จะปรึกษารื้อหรือขอคำแนะนำเพื่อการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่ตนพบในการสอน ตรงกันข้ามครูอาจพยายามปิดบังส่วนที่เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องจากการสอนของตน นอกจากนั้นอาจเป็นการเข้าใจผิดของศึกษานิเทศก์เองที่เข้าใจในหน้าที่ของตนไม่ดีพอ ดังนั้นจึงได้ทำการสำรวจเรื่องนี้ เพื่อทราบถึงปัญหาดังกล่าวแล้ว ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคต่อไป ผลการสำรวจปรากฏดังตาราง 34 ในหน้าต่อไป

ตาราง 34. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์

รายการปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ให้การนิเทศน้อยครั้งเกินไป	3	17	38	6	64	47.06
ให้การนิเทศมากครั้งเกินไป	—	1	—	—	1	0.74
สิ่งที่ศึกษานิเทศก์แนะนำปฏิบัติตามไถ่ยาก	2	9	15	2	28	20.59
ศึกษานิเทศก์ทำตัว เป็นผู้ตรวจการสอนยิ่งกว่าให้คำแนะนำ	1	7	13	1	22	10.18
ศึกษานิเทศก์มาแต่ไม่ได้ให้คำแนะนำ	—	7	21	3	31	22.79
ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาโรงเรียนเลย	4	14	25	3	46	33.82
รวม	10	55	112	15	192**	—

* คำนวณจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 34. จะพบว่าครูประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 47.06 ของครูทั้งหมดเห็นว่าศึกษานิเทศก์ให้การนิเทศน้อยครั้งเกินไป ครูจำนวนประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 33.82 เห็นว่าศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปที่โรงเรียนเลย ขณะที่เกี่ยวกับครูจำนวนร้อยละ 22.79 เห็นว่าศึกษานิเทศก์มาที่โรงเรียนแต่ไม่ได้ให้คำแนะนำ และอีกร้อยละ 20.59 เห็นว่า สิ่งที่ศึกษานิเทศก์แนะนำไปนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามไถ่ยาก

อย่างไรก็ตามมีครูจำนวนสูงถึงร้อยละ 16.18 ที่เห็นว่าศึกษานิเทศก์ทำตัวเป็นผู้มาตรวจการสอนมากกว่าที่จะให้คำแนะนำ ส่วนครูที่เห็นว่ามีการนิเทศมากครั้งเกินไปนั้นมีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.74 เท่านั้น.

2.6 ปัญหาและความต้องการที่จะได้รับจากศึกษานิเทศก์

ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการสอนของครู ครูสอนภาษาอังกฤษควรรหาโอกาสพบและปรึกษาหารือปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน อุปกรณ์ และการฝึกทักษะต่าง ๆ เพราะ **ตัวครูเอง** อาจจะทำได้ไม่เต็มที่นัก นอกจากนั้นการได้ฟังความคิดเห็นหรือได้รับคำแนะนำจากผู้ **ยอมรับ** ย่อมทำให้ครูได้แง่คิดนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติของตน แล้วเลือกเอาแต่สิ่งที่มีประโยชน์นำไปทดลองหรือดัดแปลงปฏิบัติบ้าง อาจจะเป็นเครื่องส่งเสริมต่อการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้.

การสำรวจเรื่องนี้ก็เพื่อทราบถึงปัญหาของครูเกี่ยวกับการนิเทศ อันอาจนำไปสู่การปรับปรุงสนองกขมตองการของครูได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ใ้แก่การสำรวจออกดังนี้

2.6.1 ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์

มักจะมีการเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อนักเกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์ โดยครูผู้สอนอาจเข้าใจว่าศึกษานิเทศก์มาตรวจการสอนของตน จึงทำให้ครูไม่กล้าที่จะปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำเพื่อการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่ตนพบในการสอน ตรงกันข้ามครูอาจพยายามปิดบังส่วนที่เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องจากการสอนของตน นอกจากนั้นอาจเป็นการเข้าใจผิดของศึกษานิเทศก์เองที่เข้าใจในหน้าที่ของตนไม่ดีพอ ดังนั้นจึงได้ทำการสำรวจเรื่องนี้ เพื่อทราบถึงปัญหาดังกล่าวแล้ว ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังต่อไป ผลการสำรวจปรากฏดังตาราง 34 ในหน้าต่อไป

ตาราง 34. แสดงคำตอบของครู จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศของศึกษานิเทศก์

รายการปัญหา เกี่ยวกับการนิเทศ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ให้การนิเทศน้อยครั้งเกินไป	3	17	38	6	64	47.06
ให้การนิเทศมากครั้งเกินไป	—	1	—	—	1	0.74
สิ่งที่ศึกษานิเทศก์แนะนำปฏิบัติตามไ้ยาก	2	9	15	2	28	20.59
ศึกษานิเทศก์ทำตัว เป็นผู้ตรวจการสอนยิ่งกว่าให้คำแนะนำ	1	7	13	1	22	10.18
ศึกษานิเทศก์มาแต่ไม่ได้ให้คำแนะนำ	—	7	21	3	31	22.79
ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาโรงเรียนเลย	4	14	25	3	46	33.82
รวม	10	55	112	15	192**	—

* คำนวณจากจำนวนกรทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 34. จะพบว่าครูประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 47.06 ของครูทั้งหมดเห็นว่าศึกษานิเทศก์ให้การนิเทศน้อยครั้งเกินไป ครูจำนวนประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ 33.82 เห็นว่าศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปที่โรงเรียนเลย ขณะที่เกี่ยวกับครูจำนวนร้อยละ 22.79 เห็นว่าศึกษานิเทศก์มาที่โรงเรียนแต่ไม่ได้ให้คำแนะนำ และอีกร้อยละ 20.59 เห็นว่า สิ่งที่ศึกษานิเทศก์แนะนำไปนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามไ้ยาก

อย่างไรก็ตามมีครูจำนวนสูงถึงร้อยละ 16.18 ที่เห็นว่าศึกษานิเทศก์ทำตัวเป็นผู้มาตรวจการสอนมากกว่าที่จะให้คำแนะนำ ส่วนครูที่เห็นว่ามีการนิเทศมากครั้งเกินไปนั้นมีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.74 เท่านั้น.

2.62 ความช่วยเหลือแนะนำที่ครูต้องการได้รับจากศึกษานิเทศก์

เพื่อทราบถึงความต้องการของครูในการที่จะนำความรู้ความช่วยเหลือแนะนำที่ครูต้องการจะได้รับจากศึกษานิเทศก์ไปใช้ในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษ จึงได้ออกแบบสอบถามสำรวจความต้องการของครู ดังผลปรากฏในการร่างต่อไปนี้.

ตาราง 35. ความช่วยเหลือแนะนำที่ครูต้องการได้รับจากศึกษานิเทศก์ บั้กักความสำคัญตามลำดับจากมากไปหาน้อย

รายการความต้องการ	มาตราส่วนประมาณค่า *			รวมค่าความสำคัญ	อันดับที่
	มาก	พอประมาณ	น้อย		
จัดการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเป็นครั้งคราว	71	47	4	310	1
แนะนำการสร้างข้อทดสอบ	74	44	2	308	2
แนะนำการสอนและวิธีสอน	74	38	5	293	3
แนะนำการทำคู่มือประกอบการสอน	63	47	3	287	4
แนะนำจัดทำโครงการสอนภาษาอังกฤษ	61	50	3	285	5
ทดลองสอนให้ครูจริง ๆ ในชั้นเรียน	74	34	2	282	6
รวม	417	260	20	1765	—

* มาก = 3 พอประมาณ = 2 น้อย = 1

จากตาราง 35. จะพบว่าความช่วยเหลือที่ครูต้องการจะได้รับจากศึกษานิเทศก์มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ให้จัดการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเป็นครั้งคราว และประสงค์จะให้ศึกษานิเทศก์ทดลองสอนให้ครูจริง ๆ ในชั้นเรียนเป็นอันดับสุดท้าย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความต้องการในแต่ละรายการแล้วจะพบว่ารายการตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 6 สุดท้ายนั้น มีความสำคัญไล่เลี่ยกันมาก แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการให้ศึกษานิเทศก์จัดทำตามรายการทั้งหกนั้นเป็นส่วนมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีผู้ใดเขียนเพิ่มเติมเสริมแสดงความกึกเห็น

ในหัวข้อ "การแก้ไขข้อบกพร่องที่ไว้ให้เขียนเพิ่มเติมแล้วก็ตาม

2.7 การปรึกษาหารือผู้อื่นเมื่อประสบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

การปรึกษาหารือผู้อื่น เช่น ผู้บังคับบัญชาหรือเพื่อนครูด้วยกันก็ย่อมจะทำให้ครูมองเห็นปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาคิดมากกว่าที่จะคิดแก้ไขปัญหาคอยลำพังตัวเอง ผลการสำรวจได้แสดงไว้ดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 36. จำนวนครู จำแนกตามผู้ที่ครูปรึกษาเมื่อประสบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ที่ครูปรึกษา เมื่อประสบปัญหาในการสอน	วิธีของครู				รวม	ร้อยละ*
	มศ. 5-6	ป.ศ.	ป.ศ.สูง	กศ.บ.		
ปรึกษาหารือปัญหากับเพื่อนครูด้วยกัน	4	32	55	8	99	72.79
ปรึกษานักศึกษากับหัวหน้าหมวดวิชา	2	14	15	5	36	26.47
ปรึกษานักศึกษากับครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่	2	20	30	2	54	39.71
ปรึกษานักศึกษากับศึกษานิเทศก์	—	5	10	3	18	13.24
ปรึกษานักศึกษากับวิทยากรอื่น	2	3	12	3	20	14.71
มักจะคิดแก้ไขปัญหาคอยตัวเองเสมอ	3	15	35	2	55	40.44
รวม	13	89	157	23	282**	—

* คิดจากจำนวนครูทั้งหมด 136 คน

** ครูแต่ละคนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 36. จะพบว่า เมื่อประสบปัญหาในการสอนครูจำนวนประมาณสามในสี่หรือร้อยละ 72.79 ของครูทั้งหมดจะปรึกษาหารือปัญหากับเพื่อนครูด้วยกัน ครูจำนวนร้อยละ 40.44 มักจะคิดแก้ไขปัญหาคอยตัวเอง ร้อยละ 39.71 จะปรึกษานักศึกษากับครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ และครูจำนวนร้อยละ 26.47 ปรึกษาหารือปัญหากับหัวหน้าหมวดวิชา ส่วนครูที่ปรึกษากับวิทยากรอื่นและปรึกษากับศึกษานิเทศก์นั้นมีจำนวนน้อยคือร้อยละ 14.71 และ 13.24 ตามลำดับเท่านั้น.

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)

3. ความคิดเห็นของครูผู้สอน เกี่ยวกับหลักสูตร และแบบ เรียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องนี้ เพื่อจะทราบถึงความคิด เห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรและแบบ-เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะว่าทั้งหลักสูตรและแบบ เรียนนั้นครู เป็นผู้ใช้ หรือยึดถือเป็นแนวทางในการสอนมาโดยตลอด ดังนั้นย่อมจะทราบได้บ้างว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงไร จึงได้สำรวจความคิดเห็นดังกล่าวโดยหวังว่าอาจจะใช้เป็นแนวทางหรือแง่คิด ในการปรับปรุงแบบ เรียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับนี้ในโอกาสต่อไป

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

ปรากฏผลการสำรวจดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 37. แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับความเหมาะสม	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
เหมาะสมอย่างยิ่ง	3	8	8	—	19	13.97
เหมาะสมดี	2	29	46	3	80	58.82
เหมาะสมพอสมควร	1	4	15	4	24	8.82
ไม่เหมาะสมควรปรับปรุง	—	—	—	—	—	—
ไม่ตอบ	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากการวาง 37. จะพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ประมาณเก้าในสิบมีความเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่าง เป็นที่น่าพอใจแล้วคือ ครูจำนวนมากกว่ครึ่งหรือร้อยละ 58.82 เห็นว่าเหมาะสมที่ ร้อยละ 17.65 เห็นว่าเหมาะสมพอสมควร และอีกร้อยละ 13.97 เห็นว่าเหมาะสมที่สุด ส่วนผู้ที่เห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันน้อย มีเพียงร้อยละ 8.82 เท่านั้น

ตาราง 38. แสดงความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษพอที่จะใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเองตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนปลายแล้ว

ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่จบ ป.7 แล้ว	ค่าความสำคัญ	วิธีของครู				รวม	เฉลี่ย
		ม.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ใช้ได้ดียิ่ง	4	—	—	—	—		
ใช้ได้	3	—	4	3			
ใช้ได้พอสมควร	2	4	12	32	4	52	
ใช้ได้บ้างเล็กน้อย	1	2	23	36	5	66	48.53
ใช้ไม่ได้เลย	0	—	2	7	—	9	6.62
ไม่ทราบเพราะไม่เคยสังเกต	—	—	1	1	2	4	2.94
รวม	—	6	42	79	9	136	100.00
รวมค่าความสำคัญ	—	10	59	109	13	191	—
เฉลี่ยค่าประมาณความสำคัญ	4.00	1.67	1.40	1.38	1.44	1.44	—

จากการวาง 37. จะพบว่า จำนวนครูประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 48.53 เห็นว่านักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนปลายแล้วสามารถใช้ภาษาอังกฤษพอที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับ ใช้ได้บ้างเล็กน้อย สำหรับครูที่เห็นว่าใช้ได้

สมควรมีประมาณหนึ่งในสาม หรือร้อยละ 33.24 ของครูทั้งหมด และครูอีกจำนวนร้อยละ 5.15 เห็นว่านักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี เป็นที่น่าสังเกตว่าครูจำนวนร้อยละ 6.62 เห็นว่านักเรียนที่เรียนจบประถมศึกษาตอนปลายแล้วไม่สามารถใช้ความรู้ภาษาอังกฤษได้เลย เมื่อพิจารณาจากเจดีย์ค่าประมาณความสำคัญ จะพบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

1.44 สำหรับครูแต่ละรายนั้นมีความเห็นไม่แตกต่างกันนัก

จากตารางนี้แสดงว่า ครูยังไม่สามารถสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนบรรลุตามความมุ่งหมายในหลักสูตรได้อย่าง เป็นที่น่าพอใจนักนั่นเอง

ตาราง 39. แสดงความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับประโยชน์ของประมวลการสอนที่มีต่อการดำเนินการสอนของครู

ระดับประโยชน์ของประมวลการ- สอนที่มีต่อการดำเนินการสอน	ค่า ความ สำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศสูง	กศ.บ.		
ช่วยในการสอนได้มาก	4	2	12	14	1	29	21.32
ช่วยในการสอนได้	3	3	20	43	5	71	52.21
ช่วยในการสอนได้พอสมควร	2	1	5	20	2	18	13.24
ช่วยในการสอนได้น้อย	1	—	2	4	—	6	4.41
ไม่ช่วยในการสอนเลย	0	—	—	1	—	1	
ไม่เคยใช้ประมวลการสอน	—	—	3	6	1		
ไม่ตอบ	—	—	—	1			
รวม		6	42	79	9	136	
รวมค่าความสำคัญ		19	120	209	23	371	
เฉลี่ยค่าประมาณความสำคัญ	4.00	3.17	3.00	2.65	2.56	2.72	—

จากตาราง 39. จะพบว่าจำนวนครูที่มีความเห็นว่าประมวลการสอนช่วยในการสอนได้ และช่วยได้มาก มีประมาณสามในสี่หรือร้อยละ 73.53 ของครูทั้งหมด ครูที่เห็นว่าช่วยพอสมควร ร้อยละ 13.24 ส่วนที่เห็นว่าประมวลการสอนช่วยในการสอนได้น้อย และไม่ช่วยในการสอนเลยมีเพียงจำนวนน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนครูที่ไม่ได้ใช้ประมวลการสอนมีถึงร้อยละ 7.35 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยประมาณความสำคัญจะพบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และเป็นที่น่าสังเกตว่าถ้าพิจารณาครูแต่ละระดับวุฒิจะเห็นว่า ครูที่มีวุฒิน้อยเห็นว่าประมวลการสอนมีประโยชน์มาก แต่ครูที่มีวุฒิสูงขึ้นกลับเห็นว่าประมวลการสอนมีประโยชน์น้อยลง

4. การเก็บข้อมูล เกี่ยวกับแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจปรากฏว่าหนังสือเรียนที่ใช้กันอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่.

1. The Oxford English Course For Thailand ของ H. C. Burrow

2. The English Grammar Drills ของ Russell N. Campbell

หนังสือทั้งสองเล่มนี้เป็นแบบเดียวกันกับที่โรงเรียนส่วนใหญ่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การสำรวจความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับหนังสือเรียน ปรากฏผลดังต่อไปนี้.

4.1 ความสมบูรณ์ของการมีหนังสือเรียน

เพื่อที่จะทราบว่านักเรียนมีหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษครบทุกคนหรือไม่ และโรงเรียนมีหนังสืออ่านประกอบการเรียนให้นักเรียนได้ใช้เป็นคู่มือเรียนมากน้อยเพียงไร จึงได้ออกแบบสอบถาม ปรากฏผลในตารางต่อไปนี้.

ตาราง 40 แสดงคำตอบของครู จำแนกตามความสมบูรณ์ของการมีหนังสือเรียนของนักเรียน

ความสมบูรณ์ของการมีหนังสือเรียนของนักเรียน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
มีหนังสือเรียนครบทุกคน	3	34	57	7	101	74.26
มีหนังสือเรียนครบมากกว่าครึ่ง	3	8	21	2	34	25.00
มีหนังสือเรียนประมาณครึ่ง	—	—	—	—	—	—
มีหนังสือเรียนน้อยกว่าครึ่ง	—	—	1	—	1	0.74
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 40. จะพบว่า ครูที่เห็นว่านักเรียนในชั้นเรียนของตนมีหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษครบทุกคน ประมาณสามในสี่หรือร้อยละ 74.26 ของครูทั้งหมด จำนวนครูที่เหลืออีกหนึ่งในสี่หรือร้อยละ 25 คือนักเรียนมีหนังสือเรียนครบมากกว่าครึ่ง ส่วนครูที่เห็นว่านักเรียนมีหนังสือเรียนน้อยกว่าครึ่งชั้นเรียน มีเพียงหนึ่งคนหรือร้อยละ 0.74 เท่านั้น

ตาราง 41. แสดงความถี่เห็นของครู ว่าแนกตามความสมบูรณ์ของการมีหนังสืออ่านประกอบ
 การเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนมีไว้ให้นักเรียนได้ใช้

ความสมบูรณ์ของการมีหนังสือประกอบ การเรียนของโรงเรียน	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
โรงเรียนมีหนังสือเพียงพอ	—	3	4	2	9	6.62
โรงเรียนพอมีหนังสือบ้าง	4	19	39	2	64	47.06
ไม่มีหนังสือประกอบการเรียนเลย	2	20	34	5	61	44.85
ไม่ทราบว่าโรงเรียนมีหนังสือหรือไม่	—	—	2	—	2	1.47
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 41. จะพบว่าครูที่เห็นว่าโรงเรียนไม่มีหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับให้นักเรียนได้ใช้เลย มีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 44.85 ของครูทั้งหมด ครูที่เห็นว่าโรงเรียนพอมีหนังสืออ่านประกอบบ้าง มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 47.06 ของครูทั้งหมด ส่วนครูที่เห็นว่าโรงเรียนมีหนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ มีจำนวนเพียงร้อยละ 6.62 เท่านั้น.

4.2 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรที่ใช้ในแบบเรียน

ปรากฏผลการสำรวจกิจการต่อไปนี้.

ตาราง 42. แสดงความถี่เห็นของครู จำแนกตามความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	เพศ		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
เหมาะสมอยู่แล้ว	64	61	125	91.91
ตัวอักษรที่มีขนาดเล็กเกินไป	9	2	11	8.09
ตัวอักษรที่มีขนาดโตเกินไป	—	—	—	—
รวม	73	63	136	100.00

จากตาราง 42. จะพบว่า ครูจำนวนเก้าในสิบหรือร้อยละ 91.91 ของครูทั้งหมดมีความเห็นว่า ตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีขนาดเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้แล้ว ส่วนที่เห็นว่าตัวอักษรที่มีขนาดเล็กเกินไปนั้นมีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 8.09 เท่านั้น.

4.3 ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบเรียน

ปรากฏผลการสำรวจดังต่อไปนี้.

ตาราง 43. แสดงความถี่ของครูที่รับรู้ถึงความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในแบบเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ยากเกินไป	2	3	5	—	10	7.35
เหมาะสมแล้ว	4	37	74	8	123	90.44
ง่ายเกินไป	—	2	—	1	3	2.21
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 43. จะพบว่า ครูจำนวนเก้าในสิบหรือร้อยละ 90.44 ของครูทั้งหมดมีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ในแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้นมีความเหมาะสมกับเด็กนักเรียนในวัยนี้แล้ว สำหรับครูที่เห็นว่าภาษามีความยากและง่ายเกินไปมีจำนวนน้อย คือ ที่เห็นว่ายากเกินไปร้อยละ 7.35 และเห็นว่าง่ายเกินไปอีกร้อยละ 2.21 เท่านั้น

4.4. ความเหมาะสมของภาพประกอบที่ใช้ในแบบเรียน

ผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 44. แสดงความคิดเห็นของครู จำแนกตามความเหมาะสมของภาพประกอบที่ใช้ในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความเหมาะสมของภาพประกอบ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
	มศ.5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ		
เหมาะสมดีแล้ว	1	24	42	1	68	50.00
มีภาพประกอบมากเกินไป	1	1	—	1	3	2.21
มีภาพประกอบน้อยเกินไป	4	9	18	7	38	27.94
ภาพประกอบไม่ค่อยชัดเจน	—	5	9	—	14	10.29
ภาพประกอบควรจะมีสีสะดุดตาบ้าง	—	3	10	2	13	9.56
รวม	6	42	79	9	136	100.00

จากตาราง 44. จะพบว่า ครูที่มีความคิดเห็นว่าภาพประกอบในหนังสือเรียนมีความเหมาะสมดีแล้ว มีจำนวนครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.00 ของครูทั้งหมด ครูที่เห็นว่าภาพประกอบน้อยเกินไปมีจำนวนประมาณหนึ่งในสี่หรือร้อยละ 27.94 ภาพประกอบไม่ชัดเจน ร้อยละ 10.29 และภาพประกอบควรจะมีสีสะดุดตาบ้างร้อยละ 9.56 ส่วนที่เห็นว่าภาพประกอบมากเกินไปมีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 2.21 เท่านั้น.

4.5 ความสอดคล้องของหนังสือเรียนกับหลักสูตร

ปรากฏผลการสำรวจจรรยาบรรณต่อไปนี้

ตาราง 45. แสดงความถี่ของครูที่ตอบความสอดคล้องของแบบเรียนกับเนื้อเรื่องในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับความสอดคล้องของแบบเรียนที่มีต่อเนื้อหาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ	ค่าความสำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มก. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
สอดคล้องกันทุกประการ	4	1	4	5	—	10	7.35
ส่วนใหญ่สอดคล้องกัน	3	4	23	40	6	73	53.68
สอดคล้องกันพอสมควร	2	1	15	26	3	45	33.09
สอดคล้องกันน้อย	1	—	—	6	—	6	4.41
ไม่สอดคล้องกัน	0	—	—	—	—	—	—
ไม่ตอบ	—	—	—	2	—	2	1.47
รวม		6	42	79	9	136	100.00
รวมค่าความสำคัญ		18	115	198	24	355	—
เฉลี่ยค่าความสำคัญ	4.00	3.00	2.74	2.54	2.67	2.67	—

จากตาราง 45. จะพบว่ามีครูเพียงจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 4.41 เท่านั้น ที่เห็นว่าหนังสือเรียนกับหลักสูตรมีความสอดคล้องกันน้อย ครูส่วนใหญ่ประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 53.68 เห็นว่าส่วนใหญ่สอดคล้องกันแล้ว ครูร้อยละ 33.09 เห็นว่าสอดคล้องกันพอสมควร ส่วนครูที่เห็นว่าสอดคล้องกันทุกประการมีร้อยละ 7.35 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความสำคัญของความสอดคล้อง จะเห็นว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ซึ่งแสดงว่าหนังสือเรียนและเนื้อเรื่องในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกันในระดับที่

4.5 ความเหมาะสมของการจัดระเบียบเนื้อเรื่องก่อนหลังในหนังสือเรียน

ปรากฏผลการสำรวจดังตารางต่อไปนี้.

ตาราง 46. แสดงความคิดเห็นของครูจำแนกตามความเหมาะสมในการจัดระเบียบเนื้อเรื่องก่อนหลังในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับความเหมาะสมของการจัด ระเบียบเนื้อเรื่องในหนังสือเรียน	ค่า ความ สำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มศ. 5-6	ป. กศ.	ป. กศ.สูง	กศ.บ.		
ทำได้เหมาะสมดีมาก	4	1	3	4	—	8	5.88
ส่วนใหญ่ทำได้เหมาะสมดีแล้ว	3	4	31	52	5	92	67.65
ทำได้เหมาะสมพอสมควร	2	1	7	12	2	22	16.18
ทำได้เหมาะสมบ้างเล็กน้อย	1	—	1	9	1	11	8.09
ทำได้ไม่ดีเลย	0	—	—	1	—	1	0.74
ไม่ตอบ	—	—	—	1	1	2	1.47
รวม	—	6	42	79	9	136	100.00
รวมค่าความสำคัญ	—	18	120	205	20	363	—
เฉลี่ยค่าความเหมาะสม	4.00	3.00	2.85	2.60	2.50	2.71	—

จากตาราง 46. จะพบว่าครูจำนวนมากกว่าครึ่ง หรือร้อยละ 67.65 ของครูทั้งหมด เห็นว่าการจัดระเบียบเนื้อเรื่องก่อนหลังในหนังสือเรียนทำได้เหมาะสมดีแล้ว และครูที่เห็นว่าทำได้เหมาะสมดีมากอีกร้อยละ 5.88 สำหรับครูที่เห็นว่าการจัดระเบียบเนื้อเรื่องทำได้เหมาะสมพอสมควร ร้อยละ 16.18 ส่วนครูที่เห็นว่าทำได้เหมาะสมบ้างเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 8.09 มีครูเพียงคนเดียวหรือร้อยละ 0.74 เท่านั้นที่เห็นว่าทำได้ไม่ดีเลย เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความเหมาะสมจะเห็นว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 เป็นที่น่าสังเกตว่าครูที่มีวุฒิน้อยเห็นว่ามีเหมาะสมมากกว่าครูที่มีวุฒิสองกลับเห็นว่าเหมาะสมน้อยลง

4.7 ประโยชน์ของแบบฝึกหัดในแบบเรียน

ตาราง 47. แสดงความคิดเห็นของครูที่ว่าแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งไร

แบบฝึกหัดมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งไร	ค่าความสำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
ช่วยไ้ดีมาก	4	1	7	13	1	22	16.17
ช่วยไ้ดี	3	2	16	32	2	52	38.24
ช่วยไ้พอสมควร	2	3	15	32	6	56	41.18
ช่วยไ้จนอย	1	—	4	2	2	6	4.41
ไม่ช่วยเลย	0	—	—	—	—	—	—
รวม	—	6	42	79	9	136	100.00
รวมค่าความสำคัญ	—	16	110	214	22	362	—
เฉลี่ยค่าประมาณความคิดเห็น	4.00	2.67	2.62	2.70	2.33	2.66	—

จากตาราง 47. จะพบว่าครูจำนวนประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 51.41 ของครูทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดี และดีมาก ครูจำนวนที่เหลือเห็นว่าแบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้พอสมควร ร้อยละ 41.18 และช่วยให้เข้าใจจนอย ร้อยละ 4.41 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยประมาณความคิดเห็นของครูทั้งหมดแสดงว่าแบบฝึกหัดมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีพอสมควร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 สำหรับครูแต่ละระดับวุฒินั้นค่าเฉลี่ยความคิดเห็นใกล้เคียงกัน นอกจากรวิ กศ.บ. เท่านั้นที่เห็นว่าแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ค่อนข้างน้อย คิดค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ 2.33

4.8 ประโยชน์ของแบบเรียนที่มีต่อการสอนของครู

ผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4ก. แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบเรียนที่มีต่อการสอนของครู

ประโยชน์ของแบบเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครู	ค่าความสำคัญ	วุฒิของครู				รวม	ร้อยละ
		มศ. 5-6	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.		
มีประโยชน์มากอย่างยิ่ง	4	1	4	5	2	12	8.82
มีประโยชน์มาก	3	2	15	36	2	55	40.44
มีประโยชน์พอสมควร	2	3	20	36	5	64	47.06
มีประโยชน์น้อย	1	—	1	1	—	2	1.47
ไม่ตอบ	—	—	2	1	—	3	2.21
รวม	—	6	42	79	9	136	100.00
รวมค่าความสำคัญ	—	16	102	201	24	343	—
เฉลี่ยค่าความสำคัญ	4.00	2.67	2.43	2.54	2.67	2.52	—

จากตาราง 4ก. จะพบว่า ครูที่มีความคิดเห็นว่าแบบเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนน้อย มีเพียงสองคน หรือร้อยละ 1.47 เท่านั้น ส่วนครูที่เหลือนอกนั้นเห็นว่าหนังสือเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนของตนตามลำดับดังนี้ ร้อยละ 47.06 เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการสอนพอสมควร ครูร้อยละ 40.48 เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการสอนมาก และร้อยละ 8.82 เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการสอนมากอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 2.52 แสดงว่าแบบเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูค่อนข้างมาก และครูแต่ละวุฒิมีความคิดเห็นเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน

4 ปัญหาทั่วไปของครูสอน

ในตอนท้ายของแบบสอบถาม ได้จัดพื้นที่ไว้ให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้เขียนปัญหาที่ประสบหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างอิสระ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นปรากฏผลดังต่อไปนี้.

4.1 ปัญหาในด้านส่วนตัว มีผู้ให้ความคิดเห็นและเสนอปัญหาดังนี้

ก. ความรู้ภาษาอังกฤษของครูยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะในด้านการพูดและการออกเสียง โอกาสในการฝึกอบรมของครูมีน้อย จึงควร เปิดการอบรมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และควรจะมีการให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้ผ่านการอบรมเป็นเครื่องแสดงว่าสามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษได้

ข. ครูคนเดียวสอนทุกวิชาหรือหลายวิชาเกินไป ทำให้การสอนดำเนินไปไม่ได้เต็มที่ เพราะครูแต่ละคนย่อมมีความถนัดในแต่ละวิชาแตกต่างกันไป ควรจะจัดแยกครูให้ทำการสอนในวิชาที่ตนถนัด สำหรับวิชาภาษาอังกฤษควรให้มีครูสอนโดยเฉพาะ

ค. ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจึงไม่ค่อยมีเวลาจะปรับปรุงการสอนและแสวงหาความรู้

ง. แหล่งวิชาหรือครูที่จะหาความรู้ทางภาษาอังกฤษมีน้อย

4.2 ปัญหาและความคิดเห็นในกานกิจกรรมการสอน

มีผู้ให้ความคิดเห็นดังต่อไปนี้.

ก. โรงเรียนยังมีอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมการสอนจึงเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ข. สิ่งแวดล้อมไม่ค่อยจะอำนวยในการสอนหรือการจัดกิจกรรมการสอนเช่นสภาพห้องเรียนไม่ค่อยเหมาะสมทำให้รบกวนห้องเรียนข้างเคียง

ค. ครูขาดความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมการสอน

4.3 ความคิดเห็นและปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือเรียน

มีครูเสนอปัญหาและแสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้.

ก. มีความเห็นว่า หลักสูตรกว้างเกินไป เนื้อหามาก ทำให้การสอนให้กระบวนการหลักสูตร มีไม่ไค่ยาก

ข. ประมวลการสอนมีไม่พอให้ครูได้ศึกษา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสอนของครู

ค. เนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีน้อย แต่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีเนื้อหามากและยากเกินไปสำหรับเด็กวัยนี้

ง. แบบเรียนโดยทั่วไปมีน้อยเล่ม จึงทำให้ครูยึดแบบเรียนเป็นหลักสูตร

จ. เนื้อเรื่องบางตอนในแบบเรียนลึกลับ และไม่ก่อยจะเหมาะสมกับท้องถิ่น บางตอนพิมพ์ผิดและไม่ก่อยชัดเจน

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลกและมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า การถ่ายทอดวัฒนธรรม การติดต่อกับนานาประเทศ ตลอดจนการแสวงหาความรู้ในวิทยาการก้าวหน้าต่าง ๆ ประเทศไทยเรามีการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญในหลักสูตรตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ แต่เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ยังไม่ค่อยเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากครูผู้สอนซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้นการให้ความสนใจและอุปสรรคในการสอนของครู ย่อมจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการสอนได้ ผู้เขียนจึงได้ตกลงใจศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่โดยมีความมุ่งหมายดังนี้.

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปของครูผู้สอนในตำแหน่งวิชาชีพ (professional) เช่น วุฒิ ระยะเวลาที่ทำการสอน การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา ความสนใจการสอน การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู
2. เพื่อศึกษาปัญหาทั่วไปในการกำเนินการสอน เช่น การให้ความสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา การจัดชั่วโมงสอน จำนวนนักเรียน การใช้วิธีสอน อุปกรณ์ กิจกรรม การวัดผล ตลอดจนการต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ
3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
4. เพื่อเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้บรรลุความมุ่งหมายได้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วิธีดำเนินการ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้มวลประชากรที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลายของจังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2512 จำนวน 136 คน

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า ได้ใช้แบบสอบถามเพราะเชื่อว่าจะได้รับคำตอบจากครูที่จริงใจ เพราะมีเวลาไต่ตรองในการตอบคำถามได้อย่างถี่ถ้วน แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็นสี่ตอน ตอนแรกเป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูสอนในค่านวิชาชีพ ตอนที่สองเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการสอน ตอนที่สามเป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และตอนที่สี่ได้จัดเว้นที่ไว้ให้ครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปที่ครูประสบได้อย่างอิสระ

เมื่อสร้างเสร็จแล้วได้นำแบบสอบถามไปทดลองสอบถามกับครูสอนภาษาอังกฤษที่อยู่ในพระนคร และกัมปนิสทัศน์ปีที่ 3 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งเคยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลายมาก่อน เพื่อทดสอบหาความสมบูรณ์ของคำถามและแก้ไขข้อบกพร่องแล้วจึงจัดทำขึ้นเป็นฉบับสมบูรณ์

สำหรับวิธีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นได้ขอความร่วมมือจากแผนกศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อแจกจ่ายและรวบรวมแบบสอบถามจากครูในอำเภอต่าง ๆ เมื่อได้กลับคืนมาแล้วก็นำมาวิเคราะห์โดยหาความถี่ ร้อยละ ร้อยละ และค่าประมาณความสำคัญของแต่ละข้อคำถาม

สรุปและอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

1. สภาพทั่วไปของครูสอนในค่านวิชาชีพ

1) ครูสอนภาษาอังกฤษทั้งหมดมีครูชายและหญิงจำนวนได้เสียกัน ในจำนวนนี้มีครูวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าประมาณครึ่งหนึ่ง วุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า ประมาณหนึ่งในสามครูที่เหลืออีกเล็กน้อยประมาณร้อยละ 10 เป็นครูระดับ ม.ศ.5 - 6 และวุฒิ กศ.บ.รวมกัน มีครูจำนวนประมาณหนึ่งในห้าเท่านั้นที่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก-โท ครูจำนวนสองในสามขณะศึกษาอยู่ไม่มีการเรียนวิชาเอก-โท ส่วนครูที่เหลืออีกร้อยละ 16.18 เรียน

วิชา วิชาเอกโท

การที่ครูส่วนมากมีวุฒิระดับ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า นั้นนับได้ว่าเป็นวุฒิครูที่สูงพอที่จะทำการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ได้ดีแล้วหากครูมีความตั้งใจจริงและได้รับการศึกษามาเพื่อสอนภาษาอังกฤษโดยตรง แต่ปรากฏว่ามีครูจำนวนเพียงหนึ่งในห้า เท่านั้นที่เคยเรียนวิชาเอกโทภาษาอังกฤษมาแล้วซึ่งนับว่ามีจำนวนน้อยและยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก

2) ครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-34 ปี นับว่าเป็นวัยที่เหมาะสมในการปรับปรุงการสอนหรือเข้ารับการอบรมเพื่อนำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาดัดแปลงใช้ในการสอน.

3) สี่ในห้าของครูทั้งหมดเคยเป็นครูมาแล้วระหว่าง 1-9 ปี แต่ส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 1-3 ปี และในจำนวนนี้มีครูถึงร้อยละ 29.41 ที่เพิ่งจะทำการสอนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก ซึ่งจะเห็นว่าครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างจะน้อย

4) ครูสอนภาษาอังกฤษมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยคนละ 25.34 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ แต่มีชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยเพียงคนละ 11.79 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น การที่มีชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยแต่มีชั่วโมงสอนวิชาอื่นค่อนข้างมากนี้อาจเป็นอุปสรรคประการหนึ่งที่ครูไม่สามารถจะเอาใจใส่ปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษได้เต็มที่นัก

5) ครูจำนวนร้อยละ 8.09 เท่านั้นที่ทำการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษแต่เพียงอย่างเดียว ในขณะที่ครูมากกว่าหนึ่งในสี่ที่สอนประจำชั้นหมดทุกวิชา และครูส่วนใหญ่ต้องสอนหลายหมวดวิชา การสอนประจำชั้นทุกวิชาหรือสอนหลายหมวดวิชาเกินไปนั้นอาจทำให้ครูที่มีความรู้ความชำนาญไม่มากนักไม่สามารถจะปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร เพราะต้องรับผิดชอบวิชาอื่นอีก

6) ครูสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยได้เข้ารับการอบรมหรือเข้าสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเลย สำหรับผู้ที่เคยเข้ารับการอบรมนั้นส่วนใหญ่ได้เข้ารับการอบรมที่หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดเป็นผู้จัด และครูก็เห็นว่าสามารถนำความรู้จากการอบรมมาใช้ในการสอนได้ดี

7) ครูส่วนใหญ่สมัครสอนภาษาอังกฤษเองด้วยใจรัก และต้องการปรับปรุงตัวเองในวิชานี้ แต่ก็มีครูประมาณหนึ่งในสี่ที่สอนภาษาอังกฤษเพราะบังคับบัญชาจัดให้สอนและ

สอนให้มีผู้เรียนสอนครบตามกำหนด ซึ่งแสดงว่ายังมีครูอยู่จำนวนหนึ่งที่ไม่ค่อยเต็มใจสอนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ภายหลังจากที่ครูได้ทำการสอนมาแล้วส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจและสอนได้สนุกสนานเลือกกิจกรรมการสอนได้หลายอย่าง แต่ก็มีครูร้อยละ 14.70 ตอบว่าสนใจในการสอนจริงแต่เวลาจะปรับปรุงการสอนมีไม่พอ

8) ครูมีความรู้เกี่ยวกับระดับบัญชาของศนมีความเข้าใจต่อการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ และมีครูร้อยละ 19.11 รู้เกี่ยวกับระดับบัญชาจะปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ

9) มีครูจำนวนน้อยที่รู้สึกว่าความรู้ภาษาอังกฤษของศนยังจะต้องแก้ไขอีกมาก ครูจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่มั่นใจว่าตนเองจะออกเสียงคำในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและครูอีกประมาณครึ่งหนึ่งเห็นว่าการออกเสียงกวนกล้ำ การเน้นหนักเบายังไม่ถูกต้องนัก erner ที่ตัวครูเองยังมีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้างนั้น ก็อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการสอนภาษาอังกฤษได้ส่วนหนึ่งเช่นกัน

10) การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูส่วนใหญ่แสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านหนังสือตำราหรือเอกสาร วารสารและหนังสือพิมพ์ ส่วนการเรียนรู้ในสถานศึกษา การใช้เทปบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียงนั้นพอมิ่บ้างแต่เป็นจำนวนน้อย สำหรับการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนี้ครูส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอนภาษาอังกฤษแต่อย่างใด

2. ปัญหาและอุปสรรคของครู เกี่ยวกับกิจกรรมการสอน

1) ครูสอนภาษาอังกฤษสอนนักเรียนโดยเฉลี่ยชั้นละ 32.56 คน แต่มีครูจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งที่สอนนักเรียนชั้นละตั้งแต่ 35 คนขึ้นไป นับว่าเป็นจำนวนนักเรียนค่อนข้างมาก การที่จะเอาใจใส่นักเรียนให้ทั่วถึงทุกคนคงทำได้ไม่เต็มที่นัก

2) ในการดำเนินการสอนนั้นครูเห็นว่า พื้นความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก และอุปสรรคการสอนมีไม่พอ เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุด แต่กลับเห็นว่าครูไม่มั่นใจตนเองว่ามีความรู้พอที่จะสอน เป็นปัญหาค่อนข้างน้อยที่สุด การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความรู้ในภาษาอังกฤษระดับนี้ไม่มีอะไรที่เป็นปัญหาสำหรับครู และครูก็สามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพ" กล่าวคือครูได้ทราบเสียก่อนในสิ่งที่จะสอน โดยได้รับคำแนะนำที่มีอุปกรณ์สมบูรณ์ตลอดทั้ง มีเวลาเตรียมตัวอย่างเพียงพอ¹

3) ครูจำนวนมากกว่าครึ่งหรือร้อยละ 55.88 ยังคงจัดการสอนโดยแยกสอนวิชาภาษาอังกฤษออกเป็นหน่วยย่อยอีก และในจำนวนนี้มีครูร้อยละ 16.91 ที่สอนโดยแยกรายวิชา เช่น อ่าน เขียน-คัด ไวยากรณ์ และครูร้อยละ 38.97 แยกออกเป็น การใช้ภาษา และความเข้าใจภาษา ส่วนครูที่จัดสอนโดยไม่แยกเป็นวิชาย่อยนั้นมีร้อยละ 43.38 เท่านั้น การจัดสอนโดยแยกเป็นหน่วยหรือวิชาย่อยนั้น ถ้าหากว่าจัดห้เรียนไม่สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน เนื้อหาที่สอนแล้วจะทำให้เด็กไม่ได้รับการฝึกทักษะต่าง ๆ เท่าที่ควร ทางที่ดีแล้วไม่ควรจะจัดแยกเป็นหน่วยวิชาย่อย แต่จัดให้มีเวลายืดหยุ่นไปตามเนื้อหาในบทเรียนโดยให้เด็กมีโอกาสได้ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นลำดับไปในคราวเดียวกัน

4) ในด้านการใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษประมาณครึ่งหนึ่งใช้ภาษาไทยในการสอนอยู่เป็นส่วนใหญ่ สำหรับการใช่วิธีแปลช่วยในการสอนก็ปรากฏว่า ครูที่ใช่วิธีแปลช่วยการสอนอยู่ตลอดเวลา มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 27.94 และครูที่ใช่วิธีแปลในการสอนอ่านอีกร้อยละ 17.65 ถ้าคิดรวมกันจะได้อีกถึงร้อยละ 45.59 ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนค่อนข้างมาก การใช้ภาษาไทยหรือใช้วิธีแปลช่วยในการสอนนั้นครูควรระมัดระวังให้มากและใช้เมื่อเห็นว่าจำเป็นเท่านั้น ครูควรให้โอกาสนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่ในชั้นเรียน การให้เด็กอ่านแล้วแปลเป็นไทยประโยคต่อประโยคนั้น ไม่มีความจำเป็นมากนักในระดับนี้ เพราะอาจทำให้เด็กสับสนและมีโอกาสได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยลง

5) ในการสอนออกเสียง ครูจำนวนหนึ่งในห้าไม่ได้เน้นเรื่องนี้ เพียงแต่ให้นักเรียนอ่านออกและเข้าใจความหมายก็นับว่าพอแล้ว แสดงว่าครูจำนวนนี้ยังเข้าใจไม่ค่อยถูกต้องนัก เพราะการสอนระดับนี้เป็นระดับพื้นฐานซึ่งจำเป็นจะต้องสอนการออกเสียงให้ถูกต้องหรือ

¹ Burrow, H. C. จาก: "รายงานสรุปความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา" รายงานการสัมมนา เรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน้า 90-91.

ใจเกี่ยวกับเสียงเจ้าของภาษาให้มากที่สุด

6) เกี่ยวกับแบบตัวอักษรที่ใช้เขียน ปรากฏว่ามีครูเพียงหนึ่งในสามเท่านั้นที่เริ่มสอนจากแบบพิมพ์ไปหาแบบเขียน ส่วนอีกสองในสามเริ่มสอนพร้อมกันทั้งสองแบบ และสอนแบบเขียนอย่างเดียว การเริ่มสอนเขียนครั้งแรกครูควรจะเริ่มจากแบบตัวอักษรที่ใกล้เคียงกับเด็กที่สุดคือแบบพิมพ์ที่เด็กต้องอ่านในหนังสือเรียนเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมหรือสร้างความเข้าใจเมื่อเด็กได้พบตัวอักษรในหนังสืออ่านแล้ว เด็กยังได้เขียนตัวอักษรแบบเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเด็กคุ้นเคยกับตัวอักษรแบบนี้แล้วจึงค่อยสอนตัวอักษรแบบอื่นๆ ต่อไป

7) เกี่ยวกับปัญหาที่ครูประสบในการจัดกิจกรรมการสอน ครูจำนวนเกือบหนึ่งในสามไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรดี ปัญหาอื่นที่ครูเห็นว่าสำคัญได้แก่ สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม เสียเวลาเรียนมาก และเป็นที่รำคาญแก่ห้องเรียนข้างเคียง ซึ่งแสดงว่าครูยังขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคำแนะนำอย่างถูกต้องในเรื่องการจัดกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

8) สำหรับปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนพบว่าครูส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์การสอนพอสมควรตามที่พอจะหาได้ และปัญหาที่ครูประสบกันมากที่สุดคือ โรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่พอ และครูส่วนใหญ่ต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้ออุปกรณ์การสอนเอง ครูบางคนบอกว่าโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์การสอนเลย วัสดุที่จะใช้ทำอุปกรณ์ไม่มี และครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมอุปกรณ์

จากการสำรวจรายการอุปกรณ์ที่ครูมีใช้สอนในโรงเรียนพบว่า อุปกรณ์ที่ครูใช้กันมากที่สุดได้แก่ บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง รูปภาพที่ครูวาดขึ้นเอง และแผนภูมิประโยคหรือภาพ ส่วนเครื่องบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียงซึ่งนับว่าเป็นอุปกรณ์ที่มีประโยชน์ต่อการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดนั้น ครูร้อยละ 13.97 เท่านั้นที่ตอบว่ามีใช้สอนในโรงเรียน

9) ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนครูส่วนใหญ่ทำกันอย่างสม่ำเสมอ แต่ในการทำข้อทดสอบนั้น ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการสร้างข้อทดสอบที่ดี และครูประมาณหนึ่งในสี่เห็นว่า มีเวลาทำข้อทดสอบกระชั้นชิดต้องรีบทำแบบสุกเอาเผากินเสมอ

10) การตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน ครูส่วนใหญ่มีเวลาไม่คอยพอ ส่วนปัญหาที่ว่านักเรียนไม่ค่อยทำแบบฝึกหัดและส่งให้ตรวจนั้นมีประมาณหนึ่งในสาม

11) ในคําน้ปัญหาการนิเทศของศึกษานิเทศก์ ครูมีความเห็นว่าให้การนิเทศน้อยเกินไป โรงเรียนบางแห่งศึกษานิเทศก์ไปไม่ถึง สิ่งที่แนะนำไปนั้นปฏิบัติมากไปยากและมีครูจำนวนร้อยละ 16.18 รู้สึกว่าศึกษานิเทศก์ทำตัวเป็นผู้ตรวจการสอนมากกว่าไปให้คำแนะนำ ส่วนความช่วยเหลือที่ครูต้องการจะไ้รับจากหน่วยศึกษานิเทศก์นั้นปรากฏว่า ครูพร้อมที่จะรับความช่วยเหลือในทุกด้าน วัดเรียงตามลำดับความสำคัญคือ จักให้มีการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเป็นครั้งคราวโดยแนะนำในการสร้างข้อทดสอบ วิธีสอน การทำและการใช้อุปกรณ์ การทำโครงการสอน และการสาธิตการสอนให้ครูจริง ๆ ในห้องเรียน

12) ครูส่วนใหญ่เมื่อประสบปัญหาในการสอนมักจะปรึกษาหารือเพื่อนครูด้วยกันเป็นอันดับแรก รองลงไปได้แก่ ถึกแก่ไขด้วยตัวเอง ปรึกษาหารือครูใหญ่ หัวหน้าหมวดวิชา วิทยากรอื่น และศึกษานิเทศก์ ตามลำดับ นับได้ว่าในสภาพปัจจุบันที่ศึกษานิเทศก์ยังมีน้อยและทำการนิเทศไม่ทั่วถึง เชนนี้ครูสอนภาษาอังกฤษได้ใช้วิธีการแก้ไขปัญหาคิดพิพสมควร

3. ความกิดเห็นของครูสอน เกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ปรากฏผลดังนี้.

(1) ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันนี้

(2) ครูจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งมีความเห็นว่า นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนปลายแล้วมีความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษพอที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองตามความมุ่งหมายในหลักสูตรได้บ้างแต่น้อย ครูประมาณหนึ่งในสามเท่านั้นที่เห็นว่าใช้ไม่พอสมควร ซึ่งแสดงว่า ครูสอนยังไม่สามารถสอนให้นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษตามความมุ่งหมายในหลักสูตรอย่างเป็นที่น่าพอใจนัก

(3) ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประมวลการสอนช่วยในการสอนของครูได้ก็ แต่เป็นที่น่าสัง เกตว่ายังมีครูจำนวนร้อยละ 7.35 ไม่เคยใช้ประมวลการสอนเลย

42) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจปรากฏว่าหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่มีสองเล่มซึ่งเป็นอย่างเดียวกับที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่ในพระนครคือ.

1. The Oxford English Course For Thailand ของ H. C. Burrow

2. The English Grammar Drills ของ Russell N. Campbell

มีครูให้ความคิดเห็นดังต่อไปนี้.

(1) ครูเห็นว่านักเรียนในชั้นเรียนมีหนังสือเรียนครบทุกคนเป็นส่วนมาก แต่หนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ครูจำนวนกว่าเก้าในสิบเห็นว่าโรงเรียนมีไม่พอ ในจำนวนนี้ร้อยละ 44.85 เห็นว่าโรงเรียนไม่มีหนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเลย

(2) ขนาดตัวอักษร ภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียน ครูเห็นว่าเหมาะสมกับเด็กวัยนี้ดีแล้ว ส่วนภาพประกอบนั้นครูประมาณครึ่งหนึ่งเห็นว่ามีน้อย ไม่ค่อยชัดเจนและควรมีสื่อที่สะดวกตาบ้าง

(3) การจัดระเบียบเนื้อเรื่องก่อนหลังในหนังสือเรียน ครูเห็นว่าทำได้ดีและเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ก็สอดคล้องกับหลักสูตร

(4) ครูส่วนใหญ่คิดว่าหนังสือเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีประโยชน์ต่อการสอนค่อนข้างมาก รวมทั้งแบบฝึกหัดในหนังสือก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี.

4. ปัญหาทั่วไปของครูสอน มีผู้ให้ความคิดเห็นและเสนอปัญหาดังนี้.

1) ด้านส่วนตัว การออกเสียงภาษาอังกฤษของครูยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร โอกาสที่ครูจะได้รับการศึกษาอบรมมีน้อย ครูคนเดียวต้องสอนหลายวิชาและมีชั่วโมงสอนค่อนข้างมากจนทำให้ไม่สามารถจะเอาใจใส่ปรับปรุงการสอนได้เต็มที่

2) ด้านกิจกรรมการสอน ครูให้ความคิดเห็นว่าเป็นโรงเรียนขาดอุปกรณ์ ครูขาดความรู้และสภาพแวดล้อมไม่อำนวยในการจัดกิจกรรมการสอน

3) ด้านหลักสูตรและแบบเรียน ครูให้ความคิดเห็นว่าเป็นหลักสูตรมีเนื้อหากว้างเกินไป ระยะเวลาการสอนมีไม่พอ เนื้อเรื่องในหนังสือเรียนบางตอนสับสน และไม่ค่อยจะ

เหมาะสมกับท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูระดับประถมศึกษาตอนปลายนี้ ผู้เขียนขอแสดงความกึกเห็นเสนอแนะวิธีการปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะในหัวข้อสำคัญบางประการที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน ครูใหญ่ ผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่ทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ข้อเสนอแนะวิธีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหและปรับปรุงการสอนที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นแนวคิดที่ได้อากการศึกษาปัญหาครั้งนี้ตลอดจนการศึกษา เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนหนึ่งเท่านั้น จึงอาจจะไม่สมบูรณ์หรือเหมาะสมกับสภาพโรงเรียนในท้องที่ต่าง ๆ ทุกแห่ง ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องจะนำข้อ เสนอแนะ เหล่านี้ไปปฏิบัติจึงควรพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อน

1. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กนั้น เป็นงานที่ต้องอาศัย ทักษะ ความรู้และความชำนาญเป็นอันมาก ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้ การเรียนการสอนมีความหมาย และเป็นผลดีต่อผู้เรียน จากผลการศึกษาปัญหาค้นคว้านี้ ผู้เขียนขอเสนอแนะการปฏิบัติบางวิธีสำหรับครูจะนำไปทดลองปฏิบัติ เพื่อให้การปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษประสบผลดียิ่งนี้.

1) การที่พบว่ามีความรู้จำนวนหนึ่งไม่เคยศึกษาหลักสูตรและประมวลการสอนนั้น อาจเป็นเหตุให้ครูขาดความมั่นใจและขาดจุดประสงค์ที่แน่นอน ดังนั้นครูควรจะได้ศึกษาค้นคว้าหมายในการสอน หลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือเรียนให้เข้าใจอย่างถูกต้องก่อนที่จะทำการสอน เพื่อจะได้เป็นหลักหรือแนวทางในการดำเนินการสอน

2) ครูผู้สอนควรจัดสอนภาษาอังกฤษโดยไม่แยกเป็นหน่วยวิชาย่อยแต่ควรจัดสอนโดยให้มีเวลายืดหยุ่นไปตามเนื้อหาของบทเรียน ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ควรให้เด็กมีโอกาสได้ฝึกทักษะทั้งสี่ด้าน คือ ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน ตามลำดับโดยไม่ต้องกำหนดเวลา

ไว้คงที่ตายตัว เช่นมีชั่วโมงอ่าน เขียน-คัด ไวยากรณ์ โดยเฉพาะเป็นต้น แต่การจัดสอน โดยให้เด็กได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างมีความสัมพันธ์กัน *

3) การใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนภาษาอังกฤษในส่วนที่เห็นว่าจำเป็นเท่านั้น สำหรับวิธีแปลหรือการให้นักเรียนอ่านแล้วแปลเป็นภาษาไทยประโยคต่อประโยคนั้น ไม่มี

* ตัวอย่างการสอนภาษาอังกฤษในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ อาจทำได้ดังนี้.

๑ ก. เริ่มด้วยการออกเสียงคำที่เลือกจากบทเรียนที่จะสอน พร้อมทั้งแนะวิธีออกเสียงที่ถูกต้อง

ข. ให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและทีละคนพร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

ค. ให้ความหมายของคำนั้น ๆ โดย -ให้ของจริง หรือ -ให้รูปภาพ หรือ/และ -แสดงอาการหรือท่าทางประกอบ หรือ/และ -ใช้บริบท (context) โดยบรรจุคำใหม่เข้าไปในประโยคง่าย ๆ หรือ/และ -ให้คำจำกัดความเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยเมื่อจำเป็น

ง. สอนรูปประโยคใหม่ที่ปรากฏในบทเรียน

จ. อ่านและให้นักเรียนเขียนตอบคำถามความเข้าใจ

ถ้าเวลาหมดลงตอนนี้ก็ให้หยุดไว้ก่อน เพราะการเสนอบทเรียนใหม่ต้องใช้เวลามากเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและเกิดความมั่นใจโดยทั่วกัน การเริ่มบทเรียนที่มีเนื้อหาเดียวกันในช่วงเวลาใหม่ทำได้ดังนี้.

ก. ทบทวนการออกเสียงและຄຣສາມຫມາຍຂອງຄຳທີ່เรียนมาแล้วพอเข้าใจ

ข. ฝึกปากเปล่าด้วยวิธีต่าง ๆ โดยอาจเพิ่มกิจกรรมตอนนี้ได้

อ่านเป็นรายบุคคลและแก้ไขข้อบกพร่อง

ง. เขียน-คัด และตอบคำถามของคำที่ฝึกไปแล้ว เป็นการทดสอบหรือประเมินผลการเรียนในบทเรียนนี้ไปด้วย

(ตัวอย่างการสอนนี้ ผู้เขียนจัดทำขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ และดัดแปลงจาก: แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ในประเทศไทย โดย ไบรซ เวิน ไทซอด)

ความจำเป็นนักและไม่ควรใช้ในระดับนี้ ควรจะเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นจะดีกว่า

4) ครูควรเอาใจใส่ในเรื่องการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษให้มาก โดยเฉพาะเรื่องการเน้นเสียงหนักเบา (stress) เพราะจะช่วยให้เกิดออกเสียงได้ถูกต้องตั้งแต่แรก และไม่ต้องเสียเวลาแก้ไขซ่อมเสริมกันใหม่เมื่อเรียนในชั้นต่อไป ครูจึงต้องหมั่นฝึกฝนการออกเสียงและการพูดในเรื่องที่จะสอนให้ถูกต้องเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอน

5) ตัวอักษรที่สอนเขียน เพื่อป้องกันการสับสนกับตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือเรียน การเริ่มสอนเขียนครั้งแรกนั้นควรเริ่มสอนจากแบบพิมพ์ไปหาแบบเขียน โดยเฉพาะในปีแรกควรใช้แต่แบบพิมพ์ก่อน เมื่อนักเรียนคุ้นกับแบบพิมพ์ดีแล้วจึงสอนตัวอักษรแบบอื่น ๆ ต่อไป

6) ครูควรวัดกิจกรรมการสอนให้มากขึ้น เพื่อจะช่วยให้เด็กฝึกทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษา และจะช่วยทำให้บรรยากาศการเรียนไม่เป็นที่น่าเบื่อหน่ายแก่ผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้อาจเป็นการเล่นเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ครูกำลัง การเล่นสร้างคำโดยใช้สกรับเบิ้ล (scrabble) หรือ crossword puzzle ง่ายๆ รวมไปถึงการเล่นแบบละคร (dramatization) เป็นต้น

7) การที่ครูส่วนหนึ่งเห็นว่านักเรียนไม่กล้าทำแบบฝึกหัดและส่งให้ครูตรวจนั้น อาจแก้ไขโดย เริ่มให้แบบฝึกหัดที่มีความยากง่ายพอเหมาะแก่ความสามารถของเด็ก และแบบฝึกหัดไม่ควรมากเกินไปจนทำให้เด็กท้อถอย เมื่อครูตรวจแบบฝึกหัดให้ทุกครั้ง เด็กก็จะเริ่มมีใจที่ตนสามารถทำได้และถูกต้อง ต่อจากนั้นก็เพิ่มปริมาณและความยากขึ้นทีละน้อย ๆ ให้เป็นการท้าทายความสามารถของเด็ก อีกไม่นานนักเด็กจะทันเพื่อน ๆ ครูก็ไม่ควรให้แบบฝึกหัดพิเศษแก่เด็กเหล่านี้อีก

8) สำหรับปัญหาในการดำเนินการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรม การสร้างอุปกรณ์และข้อทดสอบ และอื่น ๆ ครูควรจะได้ปรึกษานักเรียนหรือเพื่อนครูที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน ตลอดไปจนถึงครูใหญ่ และควรหาโอกาสพบและปรึกษานักเรียนหรือกับสภานักเรียนหรือวิทยากรอื่น เพื่อให้ได้แนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาอีกแปลงและทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นเรียนของตน

๑) ข้อทดสอบภาษาอังกฤษระดับนี้ถ้าครูสามารถทำได้ ควรจะสร้างเป็นข้อสอบมาตรฐานสะสมไว้ จะช่วยประหยัดเวลาการทำงานของครูไ้มาก

2. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับครูใหญ่

การสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้เป็นขั้นเริ่มต้นที่จำเป็นต้องสร้างรากฐานให้เพื่อเป็นบันไดการ เรียนขั้นสูงขึ้นไปโดยสะดวก มิฉะนั้นแล้วก็จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องเสริมกันเรื่อยไปจนกลายเป็นปัญหาที่พูดถึงกันอย่างกว้างขวางว่าควรจะเลิกสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้กันดีหรือไม่ ดังนั้นจึงต้องดำเนินการอย่างรอบคอบรัดกุม เพราะการสอนหรือการเรียนภาษาใหม่ไม่ใช่ของง่ายนัก จะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ ตลอดจนความร่วมมือของหลายฝ่าย จากผลการศึกษาปัญหาของครูสอนภาษาอังกฤษครั้งนี้ ผู้เขียนขอเสนอแนะวิธีการปฏิบัติบางวิธี เพื่อที่ครูใหญ่ในฐานะผู้บริหารโรงเรียนและเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง อาจนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนดังต่อไปนี้

1) การบรรจุครูเข้าสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจะได้พิจารณาถึงความสามารถและความสนใจของครูผู้สอนหรือผู้ที่ได้รับการศึกษามาโดยตรง เพื่อครูจะได้ใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างเต็มที่

2) ถ้าหากว่าโรงเรียนมีครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสอนภาษาอังกฤษไม่มากนัก ก็ไม่ควรจะให้ไปสอนประจำชั้นทุกวิชาหรือสอนหลายหมวดวิชาจนเกินไปเพราะนอกจากจะต้องบรรจุครูที่ไม่มี ความถนัดเข้าสอนภาษาอังกฤษในชั้นอื่น ๆ แล้ว ครูที่มีความสามารถสอนภาษาอังกฤษก็ไม่ได้ใช้ความสามารถของตนในการปรับปรุงการสอนได้เต็มที่ เพราะมีวิชาอื่นที่จะต้องรับผิดชอบอีก ผลที่ได้ก็อาจไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น

3) โรงเรียนควรจะต้องจัดหาหลักสูตร ประมวลการสอน หนังสือตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่จะ เป็นประโยชน์แก่ครูให้พอเพียง เพื่อครูได้ใช้ศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ได้โดยสะดวก

4) ควรจัดให้ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมีโอกาสปรึกษากันในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการสอนภาษาอังกฤษ การแก้ปัญหา การทำอุปกรณ์ การใช้หลักสูตรและประมวลการสอนและอื่น ๆ เสมอ

5) โรงเรียนควรจะจัดหางบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อการสอนภาษาอังกฤษ เช่น เทปบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง จักรวาลศัพท์ที่ใช้ทำอุปกรณ์การสอน และจัดซื้อจัดหาหนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน

6) เนื่องจากโอกาสที่นักเรียนจะได้ใช้หรือคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษโดยตรงมีน้อยมาก ดังนั้นโรงเรียนอาจจะใช้เครื่องขยายเสียงช่วยโดยต่อลำโพงไปยังห้องเรียนต่าง ๆ แล้ว เปิดเสียงบทเรียนหรือบทสนทนาภาษาอังกฤษจากแผ่นเสียงหรือ เทปบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังพร้อม ๆ กันในช่วงเวลาหนึ่งเป็นประจำ หรือแยกเป็นระดับชั้นแล้วแต่ความเหมาะสม นอกจากนั้นอาจจัดพิมพ์บทเรียนสำหรับนักเรียนได้ใช้ประกอบการฟังก็ได้

7) ครูใหญ่ควรให้ความร่วมมือกับครูและศึกษานิเทศก์ ในการพิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการสอน

3. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารการศึกษา

การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษ เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่าย นับตั้งแต่ครูไปจนถึงผู้บริหารการศึกษาจึงจะทำให้บรรลุผลดี ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1) ควรจัดให้มีการประชุมรวมกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนใกล้เคียงหรืออำเภอเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาจากการดำเนินการสอน การทำอุปกรณ์ การทำข้อทดสอบร่วมกัน ตลอดจนการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเหล่านี้มาแนะนำหรือสาธิตการสอนเป็นต้น

2) การอบรมครูประจำการ เพื่อสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะควรจัดให้ทั่วถึงและควรจะได้มีการนำเอาหลักสูตร ประมวลการสอน หนังสือเรียนมาพิจารณาถึงความไม่เหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติตามได้ นอกจากนั้นก็ควรเน้นในเรื่องวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน การออกเสียง การใช้อุปกรณ์โดยมีตัวอย่างให้เห็นจริงและปฏิบัติตามได้

3) ภายหลังจากการอบรมควรจะได้มีการติดตามผล เพื่อทราบว่าครูได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสอนเพียงใด และมีข้อบกพร่องอะไรอีกบ้างที่จะนำมาอบรมเพื่อแก้ไขในครั้งต่อไป

4) ศึกษาניתกวิทยาภาษาอังกฤษ ควรเป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์และความชำนาญในการสอน วิธีสอน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ควรเป็นผู้ที่ครูจะเข้าถึงได้ และพร้อมที่จะให้คำปรึกษาหารือกับครูด้วยน้ำใสใจจริง

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1) ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับเดียวกันนี้อีกในภาคอื่นของประเทศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างหรือมวลประชากรให้มากขึ้น เพื่อเปรียบเทียบผล

2) ภายหลังจากเวลาผ่านไปประมาณห้าปี ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูในจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นว่าปัญหาเหล่านี้ได้รับการแก้ไขไปบ้างหรือไม่

3) ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบให้เห็นว่า การใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนภาษาอังกฤษนั้นในลักษณะใดจึงจะเป็นการส่งเสริม และในลักษณะใดจึงจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

4) ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบให้เห็นว่าการใช้แบบเรียนต่างกันมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่างกันอย่างไร.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานทา สันชวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา องค์
การค้ำของคุรุสภา 2505. 163 หน้า.
- เจียรนัย สุรทัตพิพิท ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาล ในจัง-
หวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย 2508. 236 หน้า.
- ชำนานู นิสารัตน์ และ บุญธรรม นิสารัตน์ คู่มือครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา
สุภาสัน. 2508. 712 หน้า.
- บุญเหลือ ฤทธิชัย.ม.ล., "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย" ศูนย์-
ศึกษา 20:45-52. กันยายน 2496.
- ประชาสัมพันธ์.กรม แผนกข่าวประชาสัมพันธ์ กองการข่าว "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดงานปีการศึกษาแห่งชาติ" (ข่าวภายในประเทศ ภาคค่า
วันที่ 25 ธันวาคม 2512 เวลา 20.00 น.) วิทยสารประจำวัน 244 : 3
26 ธันวาคม 2512.
- วรณู รัตนประสิทธิ์ การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503. 71 หน้า.
- วิชาการ.กรม กระทรวงศึกษาธิการ รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับ-
ประถมศึกษา 21-28 มีนาคม 2510 โรงพิมพ์การศาสนา, 2511 (6)+514 หน้า.
- แวน ไชยออค, ไบรช แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ในประเทศไทย โรง-
พิมพ์สมาคมสังคมนักสอนแห่งประเทศไทย 2506 131 หน้า. ภาพประกอบ.
- ศิลา จายนีโยชิน "ความแตกต่างระหว่างบุคคลทางภาษา" ศูนย์ศึกษา 2:140-147
เมษายน 2509

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 กรุงเทพมหานคร 2503, 42 หน้า.

ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่, แผนก สถิติจำนวนโรงเรียนประถมศึกษาคอนปลาย จำนวนครูนักเรียนของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2512 เอกสารพิมพ์คัด 5 หน้า.

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า เรื่อง เด็ก การวิจัยหลักสูตร ประถมศึกษาตอนต้น :โครงการวิจัยหลักสูตร ประถมศึกษา 2506 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2509, 399 หน้า.

สีพันกร อินทุสุต การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 82 หน้า.

สุวรรณี เต็งอำนวยการ การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 202 หน้า.

Alexander, L. G., Practice and Progress, New Concept English Series, Longmans, Green & Co. Ltd., 1968, 232 pp., illus.

Allen, Harold B., ed., Teaching English as a Second Language; A book of Readings, McGraw-Hill Book Company, New York, 1965, xi+406 pp.

Australian National Advisory Committee for UNESCO, The Teaching of Modern Languages; Report on the Unesco Regional Seminar held in Sydney, January - February 1957, 72 pp.

Bishop, Russell Harold, "Foreign Language in the Elementary School : A Study of Methods in Selected Areas of Oregon" Dissertation Abstracts, 27:2093-2094, January 1967.

Campbell, Walter H., "Self-Improvement for Teachers of Foreign Languages" Clearing House, 29:277-279, January 1955.

- Chalao Chaiyaratana, A Comparative Study of English and Thai Syntax, Doctoral Thesis, Indiana University, 1961, 287 pp.
- Dacanay, fe R., and Bowen, J. Donald, ed., Techniques and Procedures in Second Language Teaching, (PCIS Monograph Series No. 3) Phoenix Publishing House, Quezon City, Philippines, 1963, 538 pr. illus.
- Duangduen Panyarachun, Teaching English as a Foreign Language, Bachelor's Thesis, The Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1954, 43 pp.
- Eriksson, Marguerite and Others, Foreign Languages in the Elementary School, Prentice - Hall, Inc., New Jersey, 1964, 185 pp., illus.
- ✓ Finocchiaro, Mary, Teaching Children Foreign Language, McGraw-Hill Book Company, New York, 1964, xii+210 pp.
- Gaskell, William George, "A Study of Some of the Effects of Adding Foreign Language As Required Instruction in the Orinda Union School District". Dissertation Abstracts, 24(12):5077, June 1964.
- Harris, Chester W., ed., Encyclopedia of Educational Research, McMillan Company, New York, 1960, 1564 pp.
- Huebener, Theodore, Why Johnny Should Learn Foreign Languages, Chilton Company, Book Division Publishers, Philadelphia, xi+142 pp.
- Hughes, John P., Linguistics and Language Teaching, Random House, New York, 1968, 143 pp.
- Lado, Robert, Language Testing: The Construction and Use of Foreign Language Tests; A Teacher's Book, Longmans, London, 1961, 389 pp. illus.
- Michel, Joseph, ed., Foreign Language Teaching: An Anthology, The McMillan Company, New York, 1967, 404 pp.
- ✓ Moulton, Williams G. and Others, "Linguistics and Language Teaching in The United States, 1940-1960", Trends in European and American Linguistics, Utrecht: Sprettrum Publishers, 1961.
- Pinyo Sathorn, English Teaching in Matayom I, Bachelor's Thesis, The Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1954, 39 pp.
- Rhodes, Jack Walter, "Organization and Administration of Foreign Language Programs" Dissertation Abstracts, 29(4):1804-1805, October 1968.
- Robinson, Kenneth, English Teaching in South East Asia, Evans Brother Limited 1960, London, 271 pp. illus.

Seela Chayanayodhin, A Study of The Principles of Teaching the Language Arts and Their Implications for Teacher Education in Thailand, Doctoral Thesis, Indiana University, 1960, 218 pp.

Stern, H. H., Foreign Languages in Primary Education: The Teaching of Foreign or Second Languages to Younger Children (report on International Meeting of Experts 9-14 April, 1962.), Unesco Institute for Education, Hamburg, 1963, 103 pp.

Valdman, Albert, Trends in Language Teaching, McGraw-Hill Book Company, New York, 1966, xxii+298 pp.

✓ Van Syoc, Bryce, Methods of Teaching English As a Foreign Language, The Social Science Association of Thailand Press, Bangkok, 1963, 131 pp., illus.

ภาคผนวก

(สำเนา)

ที่ จม.23/

ที่ทำการศึกษานิเทศการจังหวัดจันทบุรี

๑๖ ธันวาคม 2512

เรื่อง ขออำนวยความสะดวกให้นิสิตเข้ามาศึกษาค้นคว้า

เรียน ศึกษาธิการอำเภอบ้านฉาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม ชุค

ด้วยจังหวัดจันทบุรีได้รับหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดจันทบุรี วิทยาลัยการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดจันทบุรี มีความประสงค์จะติดต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนของอำเภอบ้านฉาง เพื่อนำไปศึกษาค้นคว้า เรื่องการศึกษานิสิตและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษ ของครูระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยแบบสอบถามที่รับกรอกข้อความแนบมาด้วย จำนวน ชุค

จึงเรียนมาเพื่อขออำเภอบ้านฉางได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการกรอกแบบสอบถามดังกล่าว แล้วไปส่งแบบสอบถามที่กรอกข้อความแล้วคืนไปยังจังหวัดจันทบุรี ภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2512 นี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรจง ชูสกุลชาติ)
ศึกษาธิการจังหวัดจันทบุรี

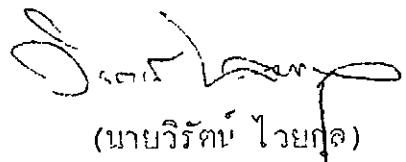
15 ธันวาคม 2512

เรียน ครู อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายวิรัตน์ ไวยกุล นิสิตชั้นปริญญาโท วิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ประสงค์จะทำการวิจัยเรื่อง " การศึกษาปัญหาในการสอนภาษา
อังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2512 "
เพื่อเขียนเป็นวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา
ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ขอได้โปรดกรอกแบบ
สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งท่านประสงค์อยู่ เพื่อดำเนินข้อมูลในการวิจัย
ต่อไป

ในการกรอกแบบสอบถามนี้ ท่านไม่จำเป็นต้องเขียนชื่อ นามสกุล
คำตอบของท่านจะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับอย่างดียิ่ง ฉะนั้น ขอได้โปรดกรุณา
ตอบคำถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงในทัศนะของท่าน และเลือกคำตอบที่ตรงกับปัญหาของ
ท่านที่สุด กรุณานึกเสมอว่า คำตอบที่เป็นจริงเท่านั้นที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยอย่างมาก
ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอย่างยิ่ง

(นายวิรัตน์ ไวยกุล)

แบบสอบถามปฐมาศละอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษ
ของครูระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2512

โปรดกรอกข้อความที่ถูกต้องตามความเป็นจริงในข้อว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" หรือกาเครื่องหมาย
 ✓ ลงใน (....) หน้าข้อความของแต่ละข้อดังต่อไปนี้ กับ "X" หน้าข้อความที่สงสัยเพียง 1 ข้อ นอก
 จากระบุไว้ว่าเลือกใดหลายข้อ หรือทำอย่างอื่น.

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับตัวครู

1. เพศ ชาย /

- 1.(...✓...) ชาย
 2.(....) หญิง

2. อายุ 3

- 1.(....) 19 ปีและต่ำกว่า
 2.(...✓...) 20 - 24 ปี
 3.(....) 25 - 34 ปี
 4.(...) 35 - 44 ปี
 5.(....) 45 - 54 ปี
 6.(....) 55 ปีขึ้นไป

3. ท่านสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียน
 เฉพาะชั้นประถมปลายดังนี้คือ

- 1.(....) 1 - 3 ห้องเรียน
 2.(...✓...) 4 - 6 ห้องเรียน
 3.(...✓...) 7 ห้องเรียนขึ้นไป

4. วุฒิปริญญา (เฉพาะวุฒิสองชั้นเท่านั้น)

- 1.(....) ประถมปีที่ 4
 2.(....) ประถมปีที่ 7(ม.3)
 3.(...✓...) มัธยมศึกษา 3(ม.6)
 4.(...) มัธยมศึกษา 5(ม.8)
 5.(....) มัธยมศึกษา 6(อาชีวฯ)

5. วุฒิปริญญา (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- 1.(...) ไม่มีวุฒิปริญญา
 2.(....) ป. หรือเทียบเท่า
 3.(...✓...) ป. ป., ป.กค. หรือเทียบเท่า
 4.(....) ป.ม., ป.กค.สูง หรือเทียบเท่า
 5.(....) อนุปริญญาการศึกษา
 6.(....) ปริญญาตรี(ก.ศ., ค.บ. หรือ
 อื่นๆ)
 7.(....) ปริญญาโท
 8.(....) อาชีวศึกษา หรืออื่น ๆ (ระบุ)

6. ระหว่างที่ท่านศึกษาวิชาครูอยู่นั้นท่านได้ออก
 (2) เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือไม่ ?

- 1.(....) เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก
 2.(....) เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท
 3.(...✓...) ไม่มีการเรียนวิชาเอก-โท แต่
 สอนภาษาอังกฤษมาก
 4.(....) เลือกเรียนวิชาอื่นเป็นวิชาเอก-โท

7. เมื่อรับราชการครูแล้วท่านได้มีวุฒิปริญญาเป็น
 ชั้นใดทางใด ?

- 1.(...✓...) ปริญญาและอบรมเพิ่มเติม
 2.(....) โดรรูปอนุปริญญาการศึกษาต่อ
 3.(....) ยังไปได้อุณวุฒินั้น

8. นอกจากภาษาอังกฤษแล้วท่านขอวิชา
อื่นอีกหรือไม่ ? (เลือกได้หลายข้อ)
- 1.(....) วิชาสอนวิชาอื่นอีกเลย
 - 2.(✓....) สอนประจำชั้นทุกวิชา
 - 3.(....) สอนวิชาสังคมศึกษา
 - 4.(....) สอนวิชาคณิตศาสตร์
 - 5.(....) สอนวิชาวิทยาศาสตร์
 - 6.(....) สอนวิชาภาษาไทย
 - 7.(....) สอนวิชาศิลปะศึกษา
 - 8.(....) สอนวิชาพลานามัย
 - 9.(....) สอนวิชาเทคโนโลยี
 - 10.(....) อื่น ๆ (ระบุ).....
9. ท่านทำการสอนมาแล้วกี่ปี ?
- 1.(....) น้อยกว่า 1 ปี
 - 2.(✓....) 1 - 4 ปี
 - 3.(....) 5 - 9 ปี
 - 4.(....) 10 - 14 ปี
 - 5.(....) 15 - 19 ปี
 - 6.(....) 20 ปีขึ้นไป
10. เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษท่านสอนมาแล้วกี่ปี?
- 1.(....) น้อยกว่า 1 ปี
 - 2.(✓....) 1 - 3 ปี
 - 3.(....) 4 - 6 ปี
 - 4.(....) 7 - 9 ปี
 - 5.(....) 10 ปีขึ้นไป
11. ท่านสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ
..... 5 ชั่วโมง
12. รวมทุกวิชาแล้วท่านสอนสัปดาห์ละ
..... 24 ชั่วโมง

13. เหตุที่ท่านเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะ
- 1.(....) ผู้บังคับบัญชาขอหมายให้สอน
 - 2.(....) สนุกและสนุกด้วยใจรัก
 - 3.(....) รู้สึกว่าภาษาอังกฤษใช้กันทุกที่สอน
ได้
 - 4.(✓....) ต้องการปรับปรุงตัวเองเกี่ยวกับ
วิชา
 - 5.(....) สอนเพื่อให้อำนาจสอนครบตาม
กำหนด
 - 6.(....) เหตุอื่น (ระบุ).....
14. ท่านที่พูดมาแล้วว่าท่านรู้สึกวิชาภาษาอังกฤษ
เป็นอย่างไร ? (เลือกได้หลายข้อ)
- 1.(✓....) น่าสนใจมาก
 - 2.(....) ผู้สอนได้รับการยกย่อง
 - 3.(....) น่าเบื่อและสอนยาก
 - 4.(✓....) เหมือนกับวิชาอื่นทั่วไป
 - 5.(....) สอนได้สนุกสนานเลือกกิจกรรม
การสอนได้หลายอย่าง
15. ความสนใจในการปรับปรุงการสอนของท่าน
เป็นอย่างไร ?
- 1.(....) สนใจและกะตือรือร้นปรับปรุง
การสอนตลอดเวลา
 - 2.(✓....) สนใจและปรับปรุงการสอน
พอสมควร
 - 3.(....) สนใจบ้างเล็กน้อย
 - 4.(....) ไม่คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อการ
สอนมากนัก
 - 5.(....) สนใจแต่ไม่มีเวลา
 - 6.(....) ไม่คิดว่าจะมีส่วนช่วยในการ
พิจารณาความดีความชอบมากนัก

16. วิธีการที่ทานใช้ในการแสวงหาความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมส่วนที่อยู่ในส่วนนั้นได้แก่ยกยางใดบ้าง ? (เลือกตอบได้หลายข้อ)

1. (.....) จากวิทยุ หรือ โทรทัศน์
2. (.....) จากสถานด้านภาษาของชาวต่างประเทศ
3. (.....) จากสถานสอนภาษาของคนไทย
4. (.....) จากหนังสือตำราต่าง ๆ
5. (.....) จากหนังสือพิมพ์ และ นิตยสารต่าง ๆ
6. (.....) จากครูสนทนากับชาวต่างประเทศ
7. (.....) จากแผนที่เสียงหรือเทปบันทึกเสียง
8. (.....) จากการเรียนภาษาทางไปรษณีย์
9. (.....) ไม่ได้อีกมาเพิ่มเติมเพราะเวลาจะออกสอบไม่อำนวย
10. (.....) ไม่ได้อีกมาเพิ่มเติมเพราะเห็นว่ามีความรู้ จะสอนระดับนี้ได้แล้ว
11. (.....) อื่น ๆ (ระบุ).....

17. การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของท่านทำให้เกิดปัญหาในการสอนอย่างไรบ้าง ? (เลือกตอบได้หลายข้อ)

1. (.....) ทำให้เตรียมการล่วงหน้าน้อยลง
2. (.....) ทำให้สนใจในหน้าที่การสอนน้อยลง
3. (.....) วิชาเวลาเอาใจใส่กับเรียนน้อยลง
4. (.....) ต้องทิ้งชั้นเรียนก่อนเวลาบ่อย ๆ
5. (.....) ไม่คิดจะอยู่สอนที่โรงเรียนอีกเมื่อใกล้เกษียณแล้ว
6. (.....) การหาความรู้เพิ่มเติมไม่ทำให้เกิดปัญหาใด ๆ เลย

18. ท่านมีปัญหาในการฝึกเสียงหรือพูดภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง ? (เลือกได้หลายข้อ)

1. (.....) การออกเสียงแบบหนักเบาตามสำเนียงอังกฤษไม่ถูกต้องนัก
2. (.....) เสียงบางเสียงยังออกได้ไม่ชัดเจนคั่นักเช่น th, sh, ch, v, z, g, j...
3. (.....) เสียงควบคำต่าง ๆ เช่น fl-, gr-, sk-, tw-; -lk, rt, rd, -rn, ยังออกเสียงได้ไม่ค่อยถูกต้อง -lp, -ld, -lf....
4. (.....) ไม่แน่ว่าการออกเสียงคำบางคำจะถูกของ
5. (.....) การพูดหรืออ่านมักจะตะกุกตะกักแบบแต่พูดภาษาไทย
6. (.....) ไม่มีปัญหาในการออกเสียงเลย
7. (.....) อื่น ๆ (ระบุ).....

3. (....) มักเรียนโดยเกินไป

2. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ท่านประสบอยู่อย่างยิ่งคืออะไร ?
(โปรดใส่ตัวเลข 1, 2, 3, เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาในวงเล็บเพียง 3 ข้อ)
1. (...1...) นักเรียนไม่สนใจเรียน
 2. (...2...) อุปกรณ์ไม่เพียงพอ
 3. (...3...) บรรยากาศหรือสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม
 4. (...4...) นักเรียนไม่มีความสนใจหรือเอาใจใส่ต่อการเรียน
 5. (...5...) ทุนความรู้ของนักเรียนต่ำเกินไป
 6. (...6...) ท่านไม่แน่ใจว่ามีความรู้พอ
 7. (...7...) เวลาเรียนน้อย
 8. (...8...) ขาดการรวบรวมข้อมูลหรือผู้ปกครอง
3. ในการจัดสอนภาษาอังกฤษ ที่ปฏิบัติกันจริง ๆ ในขณะนี้ทำอย่างไร ?
1. (...1...) แยกสอนเป็นรายวิชา เช่น อ่าน, เขียน-คัด, ไวยากรณ์
 2. (...2...) แยกเป็นสาขากายกึ่งๆ Comprehension & Expression.
 3. (...3...) ไม่แยกสอนเป็นวิชาแยกแต่สอนหลายอย่างไปเรื่อย ๆ
4. ในขณะที่ยานสภภาษาต่างประเทศนั้นท่านให้นักเรียนภาษาอังกฤษหรือไปอย่างไร ?
1. (...1...) สนับสนุนให้ไปหา วุฒิกภาษาที่พูด
 2. (...2...) ใช้ภาษาไทยช่วยอยู่เป็นส่วนใหญ่
 3. (...3...) ใช้ภาษาอังกฤษน้อยเพราะเกรงจะเสียเวลาและไม่ค่อยได้ผล
5. ในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปท่านยังใช้วิธีแปลเป็นไทยกับนักเรียนมากน้อยเพียงใด ?
1. (...1...) ไม่ใช้วิธีแปลกับนักเรียนเลย
 2. (...2...) ใช้วิธีแปลกับการสอนอ่านเท่านั้น
 3. (...3...) ใช้วิธีแปลบ้างเล็กน้อยกับคำบางคำที่เข้าใจยาก
 4. (...4...) ใช้วิธีแปลกับการสอนภาษาอังกฤษอยู่เกือบตลอดเวลา
6. ในการสอนภาษาอังกฤษท่านมีการฝึกทักษะในการสอนฟังพูดนักเรียนอย่างไรบ้าง ?
1. (...1...) ไม่ได้นำการฟังพูดอย่างใดเพราะเชื่อว่าในการสอบแต่ละครั้งนักเรียนก็ฟังพอเพียงแล้ว
 2. (...2...) ฝึกให้นักเรียนฟังโดยนักเรียนไม่ได้ดูตัวหนังสือ ครูอ่านให้ฟังแล้วให้นักเรียนตอบความเข้าใจ
 3. (...3...) ฝึกให้นักเรียนฟังโดยออกคำสั่งในกิจกรรมการเรียน
 4. (...4...) ฝึกให้เด็กเรียนฟังกับไปกับการสอบอ่านโดยนักเรียนหรือครูอ่านให้เพื่อนฟัง

12. ในการสอนท่านเตรียมการสอนมากน้อยเพียงไร?

1. (....) เตรียมอย่างสม่ำเสมอตลอดปี
2. (✓) เตรียมการสอนเป็นส่วนมาก
3. (....) เตรียมบ้างเป็นครั้งคราว
4. (....) เตรียมการสอนน้อยมาก
5. (....) ไม่เคยเตรียมการสอนเลย

หมายเหตุ การเตรียมการสอนไปขึ้นกับการสอนเสมอไป

13. การที่บางครั้งหรือตลอดเวลาที่ท่านไปได้เตรียมการสอนนั้นเป็นเพราะอะไร?

- ✓ 1. ไปเตรียมเพราะมีเวลาไปพอ
- ... 2. ไปได้เตรียมเพราะสอนมาจนชำนาญแล้ว
- 3. ไปได้เตรียมเพราะเห็นว่าไม่จำเป็น
- 4. อื่น ๆ

14. หากเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนคุณพิจารณาว่าปัจจัยอะไรบ้าง (เลือกได้หลายข้อ)

- 1 (✓) โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอ
- 2 (....) ไม่ได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียน
- 3 (....) โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์เลย
- 4 (....) ไม่มีวัสดุที่จะใช้ทำอุปกรณ์ในโรงเรียน
- 5 (....) ไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมอุปกรณ์
- 6 (✓) งบประมาณไม่พอ
- 7 (....) ครูไม่มีความรู้ให้ใช้อุปกรณ์นั้นๆ
- 8 (....) ใช้อุปกรณ์ในกวดวิชาดีกว่าไปใช้ในห้องเรียน
- 9 (....) บางโรงเรียนคุณอาจช่วยการจัดหาอุปกรณ์
- 10 (....) ทำไม่ทราบ
- 11 (....) ไม่สามารถจะหาอุปกรณ์ได้
- 12 (....)

15. อุปกรณ์ที่ท่านใช้ประกอบการสอนภาษาอังกฤษมีอะไรบ้าง? (เลือกได้หลายข้อ)

1. (✓) บัตรคำและบัตรภาพ
2. (✓) แผนภูมิประโยคหรือภาพ
- 3 (....) รูปภาพชนิด
4. (✓) ภาพวาดจากตนเอง
- 5 (✓) ของจริงบาง ๆ
- 6 (....) หุ่นจำลอง
- 7 (....) แผนภูมิสำคัญและวัชรูปประกอบ
- 8 (....) กระดาษแข็ง
- 9 (....) โพรเจกเตอร์
- 10 (....) วิดีโอ
- 11 (....) เครื่องบันทึกเสียง, แผ่นเสียง
- 12 (....) ภาพโฆษณา
- 13 (....) หุ่นกระบอก
- 14 (....) ฟิล์มสตริป, สไลด์
- 15 (....) สแตมป์เปิด
- 16 (....)

16. ท่านทำการประเมินผลของนักเรียนอย่างไร?

- 1 (....) ภาคเรียนละครั้ง
- 2 (✓) เดือนละครั้ง
- 3 (....) ตามที่โรงเรียนกำหนด
- 4 (....) สม่ำเสมอทุกสัปดาห์
- 5 (....) ทุกครั้งที่สอบบทเรียนใหม่ๆ
- 6 (....) เพื่อนักเรียนไม่สนใจ
- 7 (....) เมื่อไปได้เตรียมการสอน

17. ท่านประเมินผลเกี่ยวกับแบบฝึกหัดของนักเรียนอย่างไร? (เลือกได้หลายข้อ)

- 1 (✓) ไม่ค่อยมีเวลาตรวจแบบฝึกหัด
- 2 (....) นักเรียนส่วนหนึ่งไม่สนใจตรวจ
- 3 (....) นักเรียนไม่ค่อยทำแบบฝึกหัด
- 4 (....) ไม่เป็นไรหากทำไม่ได้

18. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับข้อทดสอบอย่างไรบ้าง ? (เลือกได้หลายข้อ)

1. (.....) ไขข้อความรู้เรื่องการทำความเข้าใจข้อสอบ
2. (.....) เวลาออกข้อสอบมีความซับซ้อนเกินกว่าแบบฝึกหัดที่เรียน
3. (.....) ไขข้อความรู้เกี่ยวกับการออกข้อสอบ
4. (.....) ไขข้อความรู้เกี่ยวกับการทำความเข้าใจข้อสอบ
5. (.....) อื่น ๆ (ระบุ)

19. หากท่านได้รับการฝึกหัดปฏิบัติเพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องใด ๆ (ตอบได้หลายข้อโดยกาเครื่องหมายถูกลงในช่องว่าง)

	มาก	พอประมาณ	น้อย
1. แนะนำการทำการบ้านก่อนการสอบ			
2. ทดลองสอบในข้อจริง ๆ ในเองเรียน			
3. แนะนำการอ่านและวิธีสอบ			
4. แนะนำการตรวจข้อสอบ			
5. แนะนำจัดทำโครงการสอนภาษาอังกฤษ			
6. จัดการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ			
7. อื่น ๆ			

20. เป้าหมายการปรับปรุงการให้คำปรึกษาแต่ละครั้งท่านปรึกษานักเรียนในการแก้ไขข้อบกพร่องใด ๆ (เลือกได้หลายข้อ)

1. (.....) ปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับข้อบกพร่อง
2. (.....) ปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับข้อบกพร่อง
3. (.....) ปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับครูใหญ่หรืออาจารย์
4. (.....) ปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับเพื่อน
5. (.....) ปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับวิทยาลัยอื่น
6. (.....) หากเจ้านักเรียนจะคิดแก้ปัญหาด้วยตัวเองเสมอ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับหลักสูตรและตำราเรียน

1. ท่านเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503 ใดดีที่สุด ?

1. (.....) เข้าใจแจ่มแจ้งดีมาก
2. (.....) เข้าใจดีพอสมควร
3. (.....) ไขข้อความรู้
4. (.....) ไม่ค่อยเข้าใจ
5. (.....) ไม่เข้าใจ
6. (.....) ไม่ทราบเพราะไม่เคยได้ศึกษาหลักสูตรอย่างชัดเจนเลย

6. จากประสบการณ์ตรงของท่าน ท่านสังเกตเห็นเด็กนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปลายแล้วมีความรู้ภาษาอังกฤษพอที่จะใช้ประโยชน์ในชั้นบทเรียนเองตามความมุ่งหมายของหลักสูตรไวยากรณ์เพียงใด?
 - 1 (....) วิชาไวยากรณ์
 - 2 (....) วิชาไวยากรณ์
 - 3 (✓) วิชาไวยากรณ์พอสมควร
 - 4 (....) วิชาไวยากรณ์แทบเลย
 - 5 (....) วิชาไวยากรณ์เลย
 - 6 (....) ไม่ทราบเพราะไปเลยตั้งแต่เด็ก
7. ท่านคิดว่าเนื้อหาเรื่องในหลักสูตรภาษาอังกฤษตอนใดที่ท่านไม่สามารถสอนในชั้นประถมศึกษาตามความมุ่งหมาย (เลือกได้หลายข้อ)
 - 1 (....) การพูด
 - 2 (....) การฟัง
 - 3 (....) การอ่าน
 - 4 (....) การเขียน
 - 5 (✓) ส่วนใดก็ตามความมุ่งหมายทุกอย่าง
8. ในเมื่อการฝึกภาษาที่ภาษาท่านสอนใดครบตามหลักสูตรมากน้อยเพียงใด?
 - 1 (....) ครบตามหลักสูตรกำหนด
 - 2 (✓) สอนได้มากกว่าครึ่ง
 - 3 (....) สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง
 - 4 (....) น้อยกว่าครึ่ง
 - 5 (....) น้อยที่สุด
 - 6 (....) ไม่ทราบเพราะไปเลยตั้งแต่เด็ก
9. ประบวนการช่วยเหลือท่านในการสอนใดมีเพียงใด?
 - 1 (....) ช่วยได้บ้าง
 - 2 (✓) ช่วยได้
 - 3 (....) ช่วยในบางโอกาส
 - 4 (....) ช่วยเล็กน้อย
 - 5 (....) ไม่ช่วยเลย
 - 6 (....) ไม่ทราบเพราะไม่ได้ไปปรึกษา

10. เด็กมักเรียนที่ตามสวนป่าน้ำจืดส่วนเรียนภาา
จังกณกรบทกคนหรือไป ?

- 1 (✓) ครอบทุกคน
- 2 (....) ครอบมากกว่าครึ่ง
- 3 (....) ครอบบางครึ่ง
- 4 (....) น้อยกว่าครึ่ง
- 5 (....) น้อยมาก

11. โรงเรียนที่นักเรียนได้เรียนการ เรียนรู้รอบที่จะ
ให้เด็กได้เป็นนักเรียนเพียงสองหรือสาม ?

- 1 (....) มีเพียงพอ
- 2 (✓) พอเกินไป
- 3 (....) ไขว่คว้า
- 4 (....) ไขว่คว้าหรือไป

12. แบบเรียนที่ใช้อยู่ขณะนี้คือ

1. *Standard Expression*
2. *The Oxford English course for Thailand.*
3.

13. ภาษาที่รู้จักกันดีในแบบเรียนเหมาะสมกับ
นักเรียนวัยนี้หรือไม่ ?

- 1 (....) ยากเกินไป
- 2 (✓) เหมาะสมดีแล้ว
- 3 (....) ง่ายเกินไป

14. แบบเรียนที่หาอ่านได้มีประโยชน์ต่อท่านใน
การสอนมากน้อยเพียงใด ?

- 1 (....) มากอย่างยิ่ง
- 2 (....) มาก
- 3 (✓) พอสมควร
- 4 (....) น้อย
- 5 (....) น้อยมาก

15. ขนาดตัวอักษร และ ขนาดภาพนักเรียนหรือไม่ ?

- 1 (✓) เหมาะสมดีแล้ว
- 2 (....) ตัวอักษรเล็กไป
- 3 (....) ตัวอักษรโตเกินไป

16. เนื้อหาเรื่อง ในหนังสือสอดคล้องกับหลักสูตรหรือไม่ ?

- 1 (....) สอดคล้องกันทุกประการ
- 2 (....) ส่วนใหญ่ สอดคล้องกัน
- 3 (✓) สอดคล้องกันพอสมควร
- 4 (....) สอดคล้องกันน้อย
- 5 (....) ไม่สอดคล้องกัน
- 6 (....) ไม่สอดคล้องกัน

17. รูปภาพประกอบที่ใช้นั้นเหมาะสม
กับเนื้อเรื่องและเหมาะสมกับนักเรียนเพียง
ใด ?

- 1 (....) เหมาะสมดีแล้ว
- 2 (....) มีภาพประกอบมากเกินไป
- 3 (✓) ภาพประกอบน้อยเกินไป
- 4 (....) ภาพประกอบไม่ชัดเจน
- 5 (....) ภาพประกอบไม่สวยงาม

18. แบบฝึกหัดที่ใช้นั้นแบบเรียนช่วยให้นักเรียน
เข้าใจได้ดีเพียงใด ?

- 1 (....) ช่วยได้มาก
- 2 (....) ช่วยได้ดี
- 3 (✓) ช่วยได้พอสมควร
- 4 (....) ช่วยได้น้อย
- 5 (....) ไม่ช่วยเลย
- 6 (....) ไม่ทราบ

19. การจักรเขียนเนื้อเรื่องก่อนหลังในแบบเรียน
ทำได้ดีเพียงไร ?

- 1 (....) ทำได้ดีมาก
- 2 (✓) ส่วนใหญ่ดีแล้ว
- 3 (....) ถ้างั้นก็ดีบ้าง
- 4 (....) พอสมควร
- 5 (....) ไม่ดีเลย
- 6 (....) ไม่ทราบ

ตอนที่ 4 ปัญหาทั่วไป

ท่านก็คว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนภาษาอังกฤษของท่าน ในด้านต่อไปนี้โดยทั่วไป ได้แก่
อะไรบ้าง ?

1. ในด้านส่วนตัว. ...การออกเสียงของคำศัพท์ออกเสียงได้ยาก... การอธิบายเรื่องยาก
...เรื่องไวยากรณ์ที่ซับซ้อน...
.....
2. ในด้านกิจกรรมการสอน... มีเวลาสอนไม่มากนัก... เนื้อหาที่สอนให้เด็กทำไม่ได้
...สอนยาก... เด็กทำไม่ได้... เด็กไม่สนใจ...
.....
3. ในด้านเกี่ยวกับหลักสูตรและแบบเรียน... มีตำราเรียนไม่พอ... Expression ที่ใช้สอน
ไม่พอ... สื่อ Oxford...
.....

ขอขอบคุณ.

ภาคผนวก ข.

จำนวนครูที่สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดเชียงใหม่ ในโรงเรียนทั้ง 86 แห่ง

ก. โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 16 คน

1. โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์	อำเภอเมืองเชียงใหม่	ครูจำนวน	5 คน
2. โรงเรียนพุทธิโสภณ	" "	"	2 "
3. โรงเรียนหอพระ	" "	"	4 "
4. โรงเรียนหนองตอง	อำเภอหางดง	"	2 "
5. โรงเรียนไชยปราการ	อำเภอฝาง	"	2 "
6. โรงเรียนอมก๋อย	อำเภออมก๋อย	"	1 "

ข. โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษรวม 129 คน

1. อำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 8 คน

1. โรงเรียนวัดท่าเกวี่	3 คน	4. โรงเรียนวัดช้างเคี่ยน	1 คน
2. โรงเรียนวัดชะจาว	1 "	5. โรงเรียนบ้านคอนปิ่น	1 "
3. โรงเรียนวัดช่วงสิงห์	1 "	6. โรงเรียนวัดป่าแดด	1 "

2. อำเภอแมริม จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษรวม 8 คน

7. โรงเรียนบ้านริมใต้	4 คน	10. โรงเรียนบ้านหนองปลาหมึก	1 คน
8. โรงเรียนบ้านชีเหล็กหลวง	1 "	11. โรงเรียนบ้านหนองอาบช้าง	1 "
9. โรงเรียนบ้านสรวงนอก	1 "		

3. อำเภอแมแตง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ รวม 11 คน

12. โรงเรียนสันมหาพนวิทยา	4 คน	15. โรงเรียนบ้านปง(อินทิลวิทยาการ)	1 คน
13. โรงเรียนบ้านไร่เปิง	2 "	16. โรงเรียนวัดชลอแล	2 "
14. โรงเรียนสันป่ายางวิทยาการ	1 "	17. โรงเรียนบ้านสบเปิง	1 "

4. อำเภอเชียงดาว จำนวนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนรวม 5 คน
18. โรงเรียนเชียงดาว	3 คน	20. โรงเรียนบ้านแม่มะ	1 คน
19. โรงเรียนเมืองงาย	1 "		
5. อำเภอพร้าว จำนวนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษรวม 4 คน
21. โรงเรียนบ้านแจ่งกู่เรือ	1 คน	24. โรงเรียนบ้านแม่บึง	1 คน
22. โรงเรียนบ้านสันปง	1 "	25. โรงเรียนบ้านโป่ง	1 "
23. โรงเรียนโหล่งซอก	1 "		
6. อำเภอฝาง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน
26. โรงเรียนฝาง	2 "	28. โรงเรียนบ้านแม่งอนกลาง	1 คน
27. โรงเรียนบ้านแม่มั่นหลวง	1 "	29. โรงเรียนบ้านแม่ข้า	1 "
7. อำเภอสันทราย จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษรวม 10 คน
30. โรงเรียนสันทราย	4 คน	33. โรงเรียนบ้านแม่ใจ	1 คน
31. โรงเรียนบ้านร่มหลวง	2 "	34. โรงเรียนบ้านหัวฝาย	1 "
32. โรงเรียนบ้านแม่ตีก้นอย	1 "	35. โรงเรียนบ้านเจดีย์แม่ครัว	1 "
8. อำเภอกอยสะเก็ด จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ รวม 10 คน
36. โรงเรียนบ้านเชิงคอย	3 คน	40. โรงเรียนบ้านป่าเหมือด	1 คน
37. โรงเรียนบ้านป่าป่อง	1 "	41. โรงเรียนบ้านป่ากู่	1 "
38. โรงเรียนบ้านป่าเสรา	2 "	42. โรงเรียนบ้านแม่โป่ง	1 "
39. โรงเรียนบ้านแม่ค้อ	1 "		
9. อำเภอสันกำแพง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ รวม 12 คน
43. โรงเรียนสันกำแพง	3 คน	47. โรงเรียนบ้านสันโค้ง	1 คน
44. โรงเรียนบ้านสันกำแพง	4 "	48. โรงเรียนบ้านเขวาส	1 "
45. โรงเรียนบ้านดอนหลวง	1 "	49. โรงเรียนวัดแม่ตาแหน	1 "
46. โรงเรียนบ้านร่องวัวแดง	1 "		

10. อำเภอสารภี จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ รวม 6 คน

50. โรงเรียนวัดเวฬุวัน(สารภีชนานุกูล)	3 คน	52. โรงเรียนวัดกรีกำชมภู	1 คน
51. โรงเรียนวัดสันดอนมูล	1 คน	53. โรงเรียนวัดศรีโพธาราม	1 "

11. อำเภอหางดง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษรวม 6 คน

54. โรงเรียนหางดง	4 คน	56. โรงเรียนบ้านสันป่าสัก	1 คน
55. โรงเรียนบ้านกวน	1 "		

12. อำเภอสันป่าตอง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 18 คน

57. โรงเรียนสันป่าตอง	3 คน	62. โรงเรียนบ้านร่องน้ำ	1 คน
58. โรงเรียนบ้านตาก	3 "	63. โรงเรียนวัดท่าโป่ง	1 "
59. โรงเรียนบ้านทุ่งเสี้ยว	2 "	64. โรงเรียนกิ้วแลหลวงประสิทธิ์วิทยา	
60. โรงเรียนกิ้วแลน้อยประสิทธิ์วิทยา	3 "		2 คน
61. โรงเรียนวัดควนารามน้ำบ่อหลวง	2 "	65. โรงเรียนวัดคูเมง	1 "

13. อำเภอจอมทอง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 14 คน

66. โรงเรียนกรีก้อมทอง	7 "	69. โรงเรียนบ้านช่วงเปาเหนือ	1 คน
67. โรงเรียนบ้านสามหลัง	3 "	70. โรงเรียนบ้านหาคณา	1 "
68. โรงเรียนบ้านหนองอาบช้าง	1 "	71. โรงเรียนบ้านท่าข้าม	1 "

14. อำเภอฮอด จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 6 คน

72. โรงเรียนบ้านท่าข้าม	2 คน	74. โรงเรียนกุ่มบ่อพพแปลง 4	1 คน
73. โรงเรียนบ้านคอกเต่า	2 "	75. โรงเรียนบ้านแอ่นใหม่	1 "

15. อำเภอแม่แจ่ม จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 1 คน

76. โรงเรียนบ้านช้างเคือง	1 คน

16. อำเภอสะเมิง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 2 คน

77. โรงเรียนบ้านดง	1 คน	78. โรงเรียนบ้านแม่สาบ	1 คน

17. อำเภออมก๋อย (ไม่มีโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่สังกัดองค์การบริหาร—
ส่วนจังหวัด)

ง

18. กิ่งอำเภอแม่ฮาด จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษ 2 คน
79. โรงเรียนบ้านแม่ฮาด(ศรีมณีนครราษฎร์นุกุล) 1 คน
80. โรงเรียนบ้านเอก(สามัคคีราษฎร์ประสาท) 1 "

ประวัติย่อของนายไวยกุล

นายวิรัตน์ ไวยกุล เกิดวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2482
เกิดที่ บ้านโคกสว่าง ตำบลหนองหัวโพ อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี

การศึกษา: ประถมศึกษา

2490 – 2493 โรงเรียนวัดบ้านโคก ตำบลหนองสีดา อำเภอหนองแซง สระบุรี
มัธยมศึกษา

2494 – 2495 โรงเรียนราษฎร์ศึกษา อำเภอเมือง สระบุรี

2495 – 2496 โรงเรียนสรรค์สิทธิวิทยา อำเภอหนองแซง สระบุรี

2497 – 2499 โรงเรียนสระบุรี อำเภอเมือง สระบุรี

2500 – 2501 วิทยาลัยเทคนิค ห่มหม้อ พระนคร

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)

2502 – 2503 วิทยาลัยครูเทพสตรี อำเภอเมือง ลพบุรี (ป.กศ.)

2506 สอบได้ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม พระนครศรีอยุธยา
ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ฯ

2509 – 2510 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาประถมศึกษา

2511 – 2513 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

หน้าที่การงาน

2504 – 2506 ครูใหญ่โรงเรียนมัธยมมหाराชวิทยา อำเภอมหาราช
พระนครศรีอยุธยา

2506 – ปัจจุบัน ครูโรงเรียนศรีจอมทอง อำเภอจอมทอง เชียงใหม่